721

ஸஞ்சிகை–6

ஸ்ரீ:

ருக்மிணீஸத்யபாமாஸமேத

ஸ்ரீ கோபாலக்ருஷ்ணாய

பரப்ரஹ்மணே நம: ||

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
28 MAR 1910
MADRAS.

ஸ்ரீமத்பாகவதம்.

தசமஸ்கந்தம்.

ஸ்ரீதரீயவ்யாக்யானத்துடன்

காரத்தூர் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கணபதி சாஸ்திரியார்

அவர்களால்

"வாணீ பூஷணம்" பிரஸ் மானேஜர்

வரகவி–திரு–அ–சுப்பிரமணிய பாரதி அவர்களின்

உதவியைக்கொண்டு தமிழில்

மொழி பெயர்க்கப்பட்டு,

சென்னை திருவல்லிக்கேணி

எ. வி. ஐயர் அண்டு கம்பெனி, ப்ரொப்ரைடர்,

எ.வைத்திநாதையரால்

சென்னை திருவல்லிக்கேணி

"வாணீபூஷணம் பிரஸ்ஸில்"

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

1910

Rights Reserved [Price As-7

இராஜக்கிரீடை.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
24 MAR 1910
MADRAS.

भो भो दानपते मह्यं क्रियतां मैत्रमादृतः ।
नान्यस्त्वत्तो हिततमो विद्यते भोजवृष्णिषु ॥ ॥௩௰௧॥
अतस्त्वामाश्रितः सौम्य कार्यगौरवसाधनम् ।
यथेन्द्रो विष्णुमाश्रित्य स्वार्थमध्यगमद्विभुः ॥ ॥௩௰௨॥
गच्छ नन्दव्रजं तत्र सुतावानकदुन्दुभेः ।
आसाते ताविहानेन रथेनानय मा चिरम् ॥ ॥௩௰௩॥
निसृष्टः किल मे मृत्युर्देवैर्वैकुण्ठसंश्रयैः ।
तावानय समं गोपैर्नन्दाद्यैः साभ्युपायनैः ॥ ॥௩௰௪॥
घातयिष्य इहानीतौ कालकल्पेन हस्तिना ।
यदि मुक्तौ ततो मल्लैर्घातये वैद्युतोपमैः ॥ ॥௩௰௫॥
तयोर्निहतयोस्तप्तान्वसुदेवपुरोगमान् ।
तद्बन्धून्निहनिष्यामि वृष्णिभोजदशार्हकान् ॥ ॥௩௰௬॥

मैत्रं मित्रकृत्यं क्रियताम् । कुतः । त्वत्तः सादरः सुहृदन्यो हित-
तमो न विद्यत इति ॥௩௰௧॥௩௰௩॥ निसृष्ट इति ॥ तौ नन्दाद्यैः निहिताम्
स्युपैः गोपैः सार्धं समं नन्दाद्यैः सहितैः ॥௩௰௪॥ किं
ततस्तत्राह ॥ घातयिष्य इति ॥ कालकल्पेन मृत्युकल्पेन वैद्यु-

ஏ தாசபதே! மித்திரனுகிய எனக்கு ஒரு காரியம் செய்யவேண்டும்; போஜர் விருஷ்ணிகள் இவர்களுக்குள் உம்மைவிட எனக்கு மேன்மையான இதஞ் செய்கிறவர்கள் யாவருமில்லே. (௩௰௧)

சொர்க்கலோகாதிபதியாகிய இந்திரன் (முன் ஒரு சமயம்) விஷ்ணுவை ஆசிரயித்துத் தன் காரியசித்தி பெற்றதுபோல், என் காரியமும் சரியாய் நிறைவேற இப்பொழுது உம்மை நான் ஆசிரயித்திருக்கிறேன். (௩௰௨)

(நீர் இங்கிருந்து) நந்தகோகுலம் போகவேண்டும்; அங்கே ஆனக துந்துபியினுடைய பிள்ளைகள் இருக்கிருர்கள். இந்த இரதத்தைச் செலுத்திக் கொண்டுபோய் அவர்களைச் சிக்கிரம் இவ்விடம் வரவழைக்கவேண்டும். (௩௰௩)

கப்பங்களோடு நந்த கோபர்களையும் இவ்விரு சிறுவர்களையும் அழைத்து வாருங்கள். வைகுண்ட வாசிகளாகிய தேவர்கள் எனக்கு மிருத்தியு (அவர்கள்) என்று குறித்திருக்கிருர்கள். (௩௰௪)

காலனுக் கொப்பாகிய இந்த குவலயா பீடமென்னும் யானையால் அவர்களைக் கொன்று விடுகிறேன். இதற்குத் தப்பினுல் இடிபோல் (குத்தும்) மல்லர்களால் கொன்று விடுகிறேன். (௩௰௫)

இப்படி இவர்களைக் கொன்றபின், இவர்கள் பலத்தால் கர்வங்கொண்டிருக்கும் வசுதேவன் முதலியவர்களையும் அவனுடைய பந்துக்களையும் விருஷ்

𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌂 𑌚𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑍁𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍋 𑌮𑌮 ॥ ॥௨௭॥
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌷𑌾 𑌮𑌹𑍀 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾 ।
𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌮 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌖𑌾 ॥ ॥௨௮॥
𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋 𑌨𑌰𑌕𑍋 𑌬𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾𑌃 ।
𑌤𑍈𑌰𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌏𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌨𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑍌 ।
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌮𑌖𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌪𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ॥௩௦॥

॥𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃॥

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌧𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌫𑌲𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௩௧॥

[illegible] ॥௨௫-௨௭॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃। 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌰𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹। 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿॥௨௮-௨௯॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍁𑌪𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌿𑌤𑌿 ॥௩௦॥ 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌧𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍 [illegible]

ணிகளையும் போஜர்களையும் தசார்கஜர்களையும் விருத்தாப்பியதசையிலும் ராஜ்யாபேக்ஷை கொண்டிருக்கும் என் தந்தை உக்கிரசேனனையும் அவன் தம்பி தேவகனையும் இன்னும் மற்றுமுள்ள என் சத்துருக்களையும் கொன்று விடுகிறேன். (௨௬-௨௭)

பிறகு நம்முடைய இப்பூமிக்கு நாம் ஒரே அரசனாக ஆய்விடுவோம். ஜராசந்தனே நமக்கு குரு, துவிதனே அன்புள்ள தோழன், சம்மரன், நரகன், பாணன், இவர்கள் நம்மிடத்தில் அன்பு வைத்தவர்கள். ஆகையால் அவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு, தேவ பட்சத்திலிருக்கும், அரசர்களைக் கொன்று விட்டு பூமியை ஆளுவோம். (௨௮-௨௯)

இவைகளை நன்றாய் அறிந்துகொண்டு, யதுபுரத்தின் அழகையும் யுத்தமாகிற யாகத்தையும் பார்ப்பதற்கு, ராம கிருஷ்ணனென்னும் சிறுவர்களை அழைத்து வாருமென்று கட்டளை யிட்டான். (௩௦)

அக்ரூரர் கூறுகிறார்.

அரசனே! உம்முடைய மிருத்யு பரிகாரத்தை இவ்விதம் நிச்சயித்துக் கொண்டிருப்பது, நன்றாக விருக்கிறது. ஆகிலும் காரியத்தின் பலனைக் கொடுப்பது தெய்வசித்த மாகையால், அவைகளைப் பெறுவதிலும் பெறாமலிருப்பதிலும் சமமாக விருக்கவேண்டும். (௩௧)

𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌜𑌨𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌹𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌤𑍇 ॥எஉ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌕𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 । ॥எங॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮

𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌹𑌾 । 𑌹𑌿𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌹𑌿𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥எக॥ 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 । 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥எஉ॥எங॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஜனங்கள் தெய்வம் கொடுத்த மனோரதங்களையும் தங்கள் முயற்சியால் நிறைவேற்றிச் சுகம் துக்கம் இவைகளை அடைகிறார்கள். ஆகிலும் உம்முடைய கட்டளைப்படி நடக்கிறேன். (எஉ)

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கம்சன் அக்ரூரனுக்குக் கட்டளை யிட்டுவிட்டு, மந்திரிகளையும் அனுப்பி விட்டு தன் கிரகம் சென்றான். அவ்விதமாகவே அக்ரூரனும் தன் கிரகம் சென்றான். (எங)

36-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃 ॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌤𑍁 𑌕𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌖𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑍀𑌂
𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌹𑌯𑌃 ।
𑌸𑌟𑌾𑌵𑌧𑍂𑌤𑌾𑌭𑍍𑌰𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌂
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋 𑌹𑍇𑌷𑌿𑌤𑌭𑍀𑌷𑌿𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌃 । ॥௧॥

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌟𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑍋𑌟𑌰𑍋
𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌗𑌲𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌮𑌹𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍋𑌪𑌮𑌃 ।
𑌦𑍁𑌰𑌾𑌶𑌯𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌸 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍 ॥ ॥௨॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌹𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯 [illegible] ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰 [illegible] ॥
𑌵𑍃𑌷𑌵𑍇𑌷𑌾𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑌂 𑌹𑌯𑌵𑍇𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌕𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌮𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌂𑌸𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸 [illegible] ॥

𑌕𑍇𑌶𑍀𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌕𑍇𑌶𑍀 [illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌹𑌯𑌃 [illegible] 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌰𑌯𑌨𑍍 [illegible] 𑌸𑌟𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍈𑌃 [illegible] 𑌅𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌭𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 । 𑌹𑍇𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 [illegible] 𑌭𑍀𑌷𑌿𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨 ॥௧॥௨॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible]

37-வது அத்தியாயம்.

கேசி என்னும் அசுரனுடைய வதை.

கம்ஸனுல் ஏவப்பட்ட கேசி என்ற அசுரனனவன், கம்ஸனுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்காக, பரந்த விசாலான நேத்திரமும் பெரிய பொந்து போன்றவாயும் பருத்த கழுத்தும் பெரிய மலைபோன்ற தேக உருவமுமுடைய ஒரு பெரிய குதிரை வடிவங்கொண்டு, பாதக்குளப்புகளால் பாரகம் பிளவுபடக் கீறிக்கொண்டும், கழுத்து மயிரை ஆகாசத்தி லுள்ள மேகமும் தேவ விமானமும் நிலை குலையும்படி உதரிக்கொண்டும் யாவரும் பயமடையும்படி கனைத்துக் கொண்டும் யாவரும் தடுக்க முடியாதபடி மனோ வேகத்திலும் வேகமாகக் கோகுலம் நடுங்க ஓடிவந்தான். (௧-௨

பகவான் மேகஞ் சுழல வாலை வீசிக்கொண்டு தம்மோடு யுத்தம் செய்ய நிமித்தம் தம்மைத்தேடிவரும் அவ்வசுரனுக்கு எதிர் தோன்றி, அவனைத் தயதருகில் வருப்படி யழைத்தார். (௩)

𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂
𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌵𑌿𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌜𑍌 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀—
𑌰𑍁𑌪𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍𑌸 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌦𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥ ॥௩॥

𑌸 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌖𑌂
𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂
𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌜𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍋 𑌰𑍁𑌷𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌧𑌨𑍁𑌃𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇
𑌯𑌥𑍋𑌰𑌗𑌂 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௫॥

𑌣𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌮𑍍 । 𑌆𑌜𑍌 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍍 । 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋 [illegible] 𑌉𑌪𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍 [illegible] । 𑌸 𑌚 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 [illegible] ॥௩॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌸 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌖𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌸𑌹𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌾 [illegible] 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌃 [illegible] । 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 [illegible] । 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌜𑌵𑌃 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌃 𑌜𑌵𑌃 𑌵𑍇𑌗𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௪॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌨𑌨𑌂 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌚 𑌹𑌨𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑌿𑌵 ॥௫॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥௬॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌹 ॥ 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible]

அப்படி அழைக்கப் பார்த்ததும் அசுரன் மிக்க கோபங் கொண்டு, ஆகாயத்தை விழுங்குகிறவன் போல் வாயைத்திறந்து கொரேமாகக் கனைத்து, கமலலோசனராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு முன் தோன்றி, அவரைத் துரத்திப் பின்னங்கால்களால் உதைத்தான். (௪)

அதோக்ஷஜராகிய பகவான்! அவ்வுதைக்குத் தப்பித்து கோபத்துடன் குதிரையின் கால்களைத்தமது கால்களால்பிடித்து இழுத்து ஹிம்சித்து, கருடபகவான் எவ்விதம் ஸர்ப்பத்தை எடுத்தெறிவாரோ அவ்விதம் இதை அலக்ஷியமாக நூறு வில்லளவு தூரம் வீசி யெறிந்து விட்டு நின்றார். (௫

𑌸 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌷𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌤𑌰𑌸𑌾𑌪𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍁𑌜𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑌥𑍋𑌰𑌗𑌂 𑌬𑌿𑌲𑍇 ॥ ॥௬॥

𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌜𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶—
𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌮𑌯𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌗𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋
𑌯𑌥𑌾𑌮𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௭॥

𑌸𑌮𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃
𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌲𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍁𑌃 ॥ ॥௮॥

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑌿𑌕𑌾𑌫𑌲𑍋𑌪𑌮𑌾𑌦𑍍—
𑌵𑍍𑌯𑌸𑍋𑌰𑌪𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌤𑍍𑌨𑌹𑌤𑌾𑌰𑌿𑌰𑍍𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌶𑌂𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌃। 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌂𑌤𑍋 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌆𑌮𑌯𑍋 𑌜𑌲𑍋𑌦𑌰𑌃 ॥௭॥ 𑌸𑌮𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌲𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 ॥

அவன்மூர்ச்சையடைந்து தெளிந்து எழுந்தபிறகு, சினந்து வாயைத்திறந்து கொண்டு பகவானை மறுபடியும் எதிர்த்து வரவே, புத்தில் ஒரு பெரிய பாம்பு புகுவதுபோல் சிரித்துக்கொண்டு அவன் வாயில் தமது இடது கரத்தை புஜம் வரையில் நுழைத்தார். (௬)

(அவ்விதம் நுழைக்கும்போது) பகவானுடைய கையைக்கடித்த அக்குதிரையினுடைய பற்கள், காய்ச்சின மழுவைக் கௌவின பற்கள் போல் உதிர்ந்தன. வாயினுட் புகுந்த மகாத்மாவினுடைய கையானது மகோதர வியாதிவந்தவன் சரீரம்போல் பெருத்தது. (௭)

பகவானுடையகை அவ்விதம் பெருக்கவே குதிரையின் சுவாசம்அடைபட்டு விட்டது. உடல் வியர்த்துக் கண்கள் பிதுங்கி விட்டன. (கடைசியில்) மலங்கழித்துக்கால்களை உதரிக்கொண்டு கீழே விழுந்து உயிர்விட்டது. (௮)

புஜ பலமுள்ளவராகிய கிருஷ்ணபகவான் வெள்ளரிப்பழம் போல்வெடித்து செத்துக் கிடக்கும் அக்குதிரையின்வாயினுள்ளிருந்து கரத்தை உருவிக்கொண்டு இவ்வளவு சுளுவில் சத்துருவை ஜயித்தும் கர்வ மில்லாமல் நின்றார். அவரைப் பார்த்த தேவர்கள் மலர்மாரிபொழிந்து மகிழ்ந்து துதித்தார்கள். (௯)

𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ ॥௧௦॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌗𑌮𑌨𑌪𑌟𑍍𑌟𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌵𑌾𑌸 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 । ॥௧௧॥

[illegible]

அரசனே! (அச்சமயத்தில்) தேவமுனிவராகிய நாரதர் பகவானருகிற் சென்று வணங்கி, இவ்விதம் நன்மை செய்யும் அவரைப் பார்த்து பின் வருமாறு சொல்லுகிறார். (௰)

நாரதர்கூறுகிறார்.

ஏ கிருஷ்ண! கிருஷ்ண! அளவிடக்கூடாத ஸ்வரூபமுள்ளவரே! யோகேச! ஜகதீசுவர! வாசுதேவ! ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் இருப்பிடமானவரே! ஸாத்வத சிரேஷ்டரே! (௧௧)

𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵𑍈𑌧𑌸𑌾𑌮𑍍 |
𑌗𑍂𑌢𑍋 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ॥௧௨॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌸𑍃𑌜𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 |
𑌤𑍈𑌰𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌵𑌸𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ॥௧௩॥

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌧𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍 |
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌚 ॥ ॥௧௪॥

𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌹𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 |
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌷𑌿𑌤𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥௧௫॥

𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌮𑍍 |
𑌕𑌂𑌸𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌹𑌨𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋 ॥ ॥௧௬॥

𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௨॥ 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤 𑌆𑌹 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌸𑍃𑌜𑍇 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 | 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌸𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌸𑌿 𑌅𑌵𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌸𑌿 | 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 | 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌇𑌤𑌿 | 𑌨𑌹𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌹𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 | 𑌅𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃 ॥௧௩॥ 𑌭𑍂𑌧𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 | 𑌭𑍂𑌧𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌪𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥௧௪॥ ௧௫॥ 𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌅𑌹𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿

காஷ்டங்களுக்குள் அக்நியிருப்பதுபோல் ஸமஸ்த பிராணிகளுக்குள்ளும் நீர் ஒரே ஆத்துமாவாகவும், மறைவாகவும், புத்தி முதலியவைகளுக்கு எட்டாதவராகவும், ஸாக்ஷியாகவும், மஹா புருஷனாகவும், ஈசுவரனாகவும், விளங்குகிறீர். (௧௨)

(சிருஷ்டிக்கு) முன் ஸ்வதந்திரரான நீர் ஸத்திய ஸங்கல்பராகையால், மாயா சக்தியினால் (மூன்று) குணங்களை சிருஷ்டித்து, அவைகளால் ஜகத்தை உண்டு பண்ணுவதிலும், காப்பதிலும், அழிப்பதிலும் ஈசுவரனாகவிருக்கிறீர். (௧௩)

சாது பரிபாலன நிமித்தம், உலககாவலர்களுள் (துஷ்டர்களான) ராஜாக்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் நாசப்படுத்துவதற்காக நீர் அவதரித்திருக்கிறீர். (௧௪)

குதிரை ரூபங்கொண்டு வந்த எந்த அசுரனுடைய சப்தத்தைக் கேட்டுத் தேவர்கள் எல்லாரும் தங்கள் ராஜ்யத்தைவிட்டு, ஓடிப்போனார்களோ அந்த அசுரனை விளையாட்டாக நொடிப்பொழுதில் நீர் கொன்றது பெரிய நன்மையன்றோ? (௧௫)

இன்றைக்கு மூன்றாவது தினத்தில், சாணூரன் முஷ்டிகன் ஒரு யானை மல்லர்கள் இவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் கம்ஸன் ஆகிய எல்லோரும் உம்மால் மரணமடையப் போகிறார்கள். (௧௬)

ஶங்கயவனமுராணாம் நரகஸ்ய ச ।
பாரிஜாதாபஹரணமிந்த்ரஸ்ய ச பராஜயம் ॥ ॥௧௭॥
உத்வாஹம் வீரகன்யானாம் வீர்யஶுல்கோபலக்ஷணம் ।
ந்ருகஸ்ய மோக்ஷணம் ஶாபாத்த்வாரகாயாம் ஜகத்பதே ॥ ॥௧௮॥
ஸ்யமந்தகஸ்ய ச மணேராதானம் ஸஹ பார்யயா ।
ம்ருதபுத்ரப்ரதானம் ச ப்ராஹ்மணஸ்ய ஸ்வதாமத꞉ ॥ ॥௧௯॥
பௌண்ட்ரகஸ்ய வதம் பஶ்சாத்காஶிபுர்யாஶ்ச தீபனம் ।
தந்தவக்த்ரஸ்ய நிதனம் சைத்யஸ்ய ச மஹாக்ரதௌ ॥ ॥௨௦॥
யானி சான்யானி வீர்யாணி த்வாரகாமாவஸன் பவான் ।
கர்தா த்ரக்ஷ்யாம்யஹம் தானி கேயானி கவிபிர்புவி ॥ ॥௨௧॥
அத தே காலரூபஸ்ய க்ஷபயிஷ்ணோரமுஷ்ய வை ।
அக்ஷௌஹிணீனாம் நிதனம் த்ரக்ஷ்யாம்யர்ஜுனஸாரதே꞉ ॥ ॥௨௨॥

ஶ்வோபாவ்யர்தாம்ஶ்சாஹ பரஶ்வ꞉ப்ரப்ருதீந் க்ரியாநிஹதாந் த்ரக்ஷ்யாமீதி ஸம்பந்த꞉ ஶேஷோ விஜ்ஞாபந ப்ரகாரவிஶேஷ꞉ ॥௧௬॥ தஸ்யேதி॥ தஸ்யாநந்தரம் ஶங்காதீநாம் ஶங்க꞉ பஞ்சஜந꞉ தத்ராதீநாம் வதம் த்ரக்ஷ்யாமீதி ஶேஷ꞉ ॥ ஶாபநிமித்த꞉ஶக்த்யுக்தஜுகாநாம் தம் ப்ரதம் விவக்ஷிதம்॥௧௭॥௧௮॥ ஸ்யமந்தகஸ்யேதி॥ பார்யயா ஜாம்பவத்யா ஸஹ ஸ்வதாமத꞉ மஹாகாலபுராத் ॥௧௯॥௨௦॥ யாநீதி॥ ஆவஸந் ஆவஸந் வஸந் கர்தா கரிஷ்யதி॥௨௧॥ அதேதி॥ அமுஷ்ய விஶ்வஸ்ய ஸம்ஹாரஸ்ய வா ॥௨௨॥ ஏவம் விஜ்ஞாப்ய க்ருதாபிநந்தநம் ஸம்பந்தம் நமஸ்யதி அதேதி॥ விஶுத்தேதி॥ கேவலஜ்ஞாநைக

இதன் பிறகு சங்கன், யவனன், முரன், நரகன் இவர்களையுங் கொன்று விட்டு, பாரிஜாதா ஹரணமும் செய்யப் போகிறீர். இதன் மூலமாய் இந்திரன் அவமதிப்பை யடைவான். (௧௭)

வீரிய சுல்கத்தின்பேரில் நடக்கும் வீரகன்னிகைகளுடைய விவாகமும், துவாரகா பட்டணத்தில் நிருகன் என்பவனுடைய சாப விமோசனமும் சிமந்தகமென்னும் மணியை ஒரு கன்னிகையுடன் மீட்டு வருவதும், இறந்த ஒரு பிராமணச் சிறுவனை மகாகால புரத்திலிருந்து மீட்டுக் கொடுப்பதும், பௌண்டரகன் தந்த வக்தரன் இவர்களுடைய வதமும் ஒரு மகா யாகத்தில் சிசுபாலனுடைய வதமும், பின் துவாரகாபுரியில் வசித்துக்கொண்டு அநேக காரியங்கள் செய்வதையும் பார்க்கப் போகிறேன். அவைகளைக் கவிகள் புகழ்ந்து பாடுவதையும் கேட்கப் போகிறேன். (௧௮-௨௧)

இன்னும் சிலகாலத்திற்குப் பிறகு அர்சுனனுக்குச் சாரதியாகவிருந்து, அநேக அக்ஷௌகிணியான சேனைகளைக் கொல்லப் போகிறீர். இதையும் பார்க்கப்போகிறேன். (௨௨)

विशुद्धविज्ञानघनं स्वसंस्थया
    समाप्तसर्वार्थममोघवाञ्छितम् ।
स्वतेजसा नित्यनिवृत्तमायया
    गुणप्रवाहं भगवन्तमीमहि ॥ ॥௨௩॥

त्वामीश्वरं स्वाश्रयमात्ममायया
    विनिर्मिताशेषविशेषकल्पनम् ।
क्रीडार्थमद्यात्तमनुष्यविग्रहं
    नतोऽस्मि धुर्यं यदुवृष्णिसात्वताम् ॥ ॥௨௪॥

॥ श्रीशुकः ॥

एवं यदुपतिं कृष्णं भागवतप्रवरो मुनिः ।
प्रणिपत्याभ्यनुज्ञातो ययौ तद्दर्शनोत्सवः ॥ ॥௨௫॥

[illegible] अत एव स्वसंस्थया स्वरूपेणैव [illegible] परमानन्दानु-भवया समाप्ताः प्राप्ताः सर्वे अर्था येन तम्। [illegible] सत्य-सङ्कल्पत्वात् अमोघवाञ्छितमिति। ननु [illegible] तर्हि [illegible] वारा [illegible]। अत आह स्वतेजसेति। स्वतेजसा [illegible] नित्यनिवृत्तो मायाकार्यः [illegible] गुणप्रवाहो यस्मात्तम्। अतो भगवन्तं निरतिशयैश्वर्यम्। ईमहि शरणं व्रजेमेति ॥௨௩॥ ननु त्रिकालज्ञस्त्व-[illegible] न जानासि जानासि चेत् [illegible] गुणप्रवाहं [illegible] त्राहि ॥ त्वामिति ॥ [illegible] स्वाश्रयं [illegible] आत्ममायया विनिर्मिता अशेषविशेषाः [illegible] कल्पनाय [illegible] श्रेष्ठं नतोऽस्मीति ॥௨௪॥௨௫॥ [illegible]

விக்ஞானகன சொரூபராயிருந்து, இச்சித்தபடி யாவையும் தடையறப் பெற்று மாயாகாரியமாகிய குணப்பிரவாகத்தில் ஒருபோதும் சம்பந்தப்படாத ஒளிமயமான உம்மை வணங்குகிறேன். (௨௩)

ஈசுவரராயும் சுவதந்தரராயும் மாயையால் உலக முழுவதையும் படைத்து விளையாட்டுக்காக மானுடத்திருமேனிகொண்டு யதுக்கள், விருஷ்ணிகள், சாத்வதர்கள் இவர்களைப் பரிபாலப்பவருமான உம்மை வணங்குகிறேன். (௨௪)

சுகர் கூறுகிறார்.

பாகவதசிரேஷ்டரான நாரதமுனிவர், இவ்விதம் யதுபதியாகிய கிருஷ்ண பகவானைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு, அவரை வணங்கி அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தாம் உத்தேசித்த காரியத்தை நோக்கிச் சென்றார். (௨௫)

[𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌧𑌃]

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇 ।
𑌪𑌶𑍂𑌨𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥ ॥௨௬॥
𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰𑌿𑌸𑌾𑌨𑍁𑌷𑍁 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌲𑌾𑌯𑌨𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑌪𑌾𑌲𑌾𑌪𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 ॥ ॥௨௭॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑍋𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 ।
𑌮𑍇𑌷𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌰𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌾𑌃 ॥ ॥௨௮॥
𑌮𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌵𑍇𑌷𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌮𑍇𑌷𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌨𑌪𑍋𑌵𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 ॥ ॥௨௯॥
𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ।
𑌶𑌿𑌲𑌯𑌾 𑌪𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௩௦॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌦𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑍃𑌕𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌵𑍌𑌜𑌸𑌾 ॥ ॥௩௧॥

𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌧𑍋 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌧 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌵𑌧𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍈𑌕𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍋 𑌹𑌤𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌧𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌵𑌧𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 । 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌬𑌲𑌵𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥௨௭॥௨௮॥ 𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑍇𑌷𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍇𑌷𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑍋𑌰𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌅𑌪𑍋𑌵𑌾𑌹𑌾𑌪𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌨𑌾𑌯 ॥௨௯॥ 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌆𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௩௦॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌰𑌣𑌦𑌃

பகவானாகிய கோவிந்தனும் யுத்தத்தில் கேசியென்ற அசுரனைக் கொன்று விட்டு, கோகுலத்துக்கு க்ஷேம முண்டானதின் நிமித்தம் சந்தோஷமடைந் திருந்த சிறு பாலர்களுடன் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டிருந்தார். (௨௬)

ஒருநாள் அப்பாலகர்கள் மலையடிவாரத்தில், பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டு சோரபாலகர்கள் என்கிற ஓர் நிபம் வைத்துக் கண்கட்டி விளையாடினார்கள்.(௨௭)

அங்கு உண்மையான சில சோரர்களு மிருந்தார்கள். சில காவலாளர்களு மிருந்தார்கள். அவர்களிற் சிலர் ஆட்டுருபந்தரித்து பயமற்று விளையாடி வந்தார்கள். (௨௮)

அப்பொழுது மயாசுரன் பிள்ளையாகிய மயாவி வியோமன் என்பவன் கோபாலருபந்தரித்துத் தான் அவர்களோடு கூடவிருந்து ஆட்டுருபங்கொண்டிருந்தவர்களிற் சிலரைத் திருடிக்கொண்டுபோய், ஒருமலையின் குகையில் வைத்து ஒரு பெருங்கல்லைக் கொண்டு அக்குகைத் துவாரத்தை அடைத்து விட்டான். கடைசியில் மிஞ்சினவர்கள் நாலைந்து பேர்களே. (௨௯-௩௦)

𑌸 𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌬𑌲𑍀 ।
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌤𑍁𑌰𑌃 ॥௩௨॥
𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌮𑌮𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 ॥௩௩॥
𑌗𑍁𑌹𑌾𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌃𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥௩௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑌰𑍂𑌪𑌵𑍃𑌕𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑌤𑍍 ॥௩௧॥௩௨॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸 𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥௩௩॥ 𑌗𑍁𑌹𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃। 𑌉𑌪𑌰𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌧𑌃 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௩௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌟𑍀𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

இதனையறிந்த சாதுரக்ஷகரான கிருஷ்ண பகவான், அக்கோபர்களைக் கொண்டுபோகும் சமையத்தில், ஒரு சிங்கமானது செந்நாயைப்பிடிப்பது போல் அவனை உறுதியாகப் பிடித்துக்கொண்டார். (௩௧,

அப்பிடியால் நசுக்குண்ட, அவ்வசுரன் பெரிய மலை போல் ரூபங்கொண்டு. தன்னுடைய வலுவால் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள விரும்பியும் முடியவில்லை.

அச்சுதரானவர் அவனைக் கைகளால் கசக்கிப் பூமியில் தள்ளி, தேவர்கள் பார்க்க, பசுவைக் கொல்லுவதுபோல் கொன்று விட்டார். (௩௩)

பின்பு அக்குகைக்குச் சென்று, குகைத்துவாரத்தில் மூடியிருக்கும் கல்லை யெடுத்தெரிந்து உள்ளே யிருந்த கோபர்களை அச்சங்கடத்திலிருந்து விடுவித்து அக்கோபர்களும் தேவர்களும் புகழக்கோகுலமடைந்தார். (௩௪)

வியோமாசுரவதமென்ற

37-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ அஷ்டத்ரிம்ஶாத்யாயப்ராரம்ப: ॥

ஶ்ரீக்ருஷ்ணபலராமானயனாயாக்ரூரஸ்ய

நந்தகோகுலப்ரவேஶவர்ணனம்.

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

அக்ரூரோ(அ)பி ச தாம் ராத்ரிம் மதுபுர்யாம் மஹாமதி: |
உஷித்வா ரதமாஸ்தாய ப்ரயயௌ நந்தகோகுலம் || ௧ ||

கச்சன் பதி மஹாபாகோ பகவத்யம்புஜேக்ஷணே |
பக்திம் பராமுபகத ஏவமேததசிந்தயத் || ௨ ||

கிம் மயாசரிதம் பத்ரம் கிம் தப்தம் பரமம் தப: |
கிம் வா(அ)தாப்யர்ஹதே தத்தம் யத்த்ரக்ஷ்யாம்யத்ய கேஶவம் || ௩ ||

மமைதத்துர்லபம் மன்ய உத்தமஶ்லோகதர்ஶனம் |
விஷயாத்மனோ யதா ப்ரஹ்மகீர்தனம் ஶூத்ரஜன்மன: || ௪ ||

அஷ்டத்ரிம்ஶே(அ)த்யாயே(அ)க்ரூரோ கோகுலமாகத: |
தத்ரைவ ராமக்ருஷ்ணாப்யாம் க்ருஹம் நீத்வா ஸபாஜித: ||
ப்ராத: கேஶிவதே வ்ருத்தே ஆரப்யாம் நிர்கதே(அ)நேன |
ததோ வ்யோமவதே த்வக்ரூர: ஸாயம் கோகுலமாகமத் ||

ததேவம் நாரதேன கம்ஸவதாதிகார்யே விஜ்ஞாபிதே ஶ்ரீக்ருஷ்ணாயேந்த்ராம் ஸங்கல்ப்யதோ வதார்த்தே ததா அக்ரூரோ(அ)பி கோகுலம் ஜகாமேத்யாஹ || அக்ரூரோ(அ)பீதி | உஷித்வேதி ஸம்பாவனாயாம் ||௧||௨|| கிமிதி | அர்ஹதே யோக்யாய |

38-வது அத்தியாயம்.

அக்ரூரர் நந்தகோகுலம் ஏகுதல்

சுகர் கூறுகிறார்.

மஹா புத்திமானாகிய அக்ரூரரும் அன்றிரவு மதுபுரியில் வசித்து விட்டுப் பிறகு ரதமேறி நந்தகோகுலம் புறப்பட்டார். (௧)

அம்புஜாக்ஷனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுடத்தில் பக்தி செலுத்தும் பரம பாக்கியம்பெற்ற, அக்ரூரர் வழியில் போய்க்கொண்டே பின்வருமாறு கருதலானார். (௨)

நாம் கேசவனைத் தரிசனம் செய்ய யாது தவம் புரிந்தோம், என்ன நன்மை செய்தோம்; நாம் செய்ததானமென்ன ? (௩)

சூத்திரனாய்ப் பிறந்து விஷயாசக்தியுள்ளவன் வேதத்தை உச்சரிக்க எப்படிப்பாக்கியம் பெருமற் போகிறானே, அது போல் நமக்கு உத்தம சுலோகனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண தரிசனம் கிடைப்பதும் அரிதே. (௪)

𑌮𑌮𑍈𑌵𑌮𑌧𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨। ॥௫॥
𑌮𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌫𑌲𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌃।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍॥ ॥௬॥

𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌬𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤 𑌮𑍇𑌽𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌮𑌃
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌤𑌰𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌖𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾॥ ॥௭॥

॥௩॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌕𑌂𑌸𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌆𑌹 𑌮𑌮𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿॥௪॥ 𑌮𑌮𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌧𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌮 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌨𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌟𑌾𑌵𑌿𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿॥௫॥ 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇। 𑌭𑌵𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑌫𑌲𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿॥௬॥ 𑌅𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌸𑍂𑌚𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹॥ 𑌕𑌂𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌬𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇। 𑌅𑌤𑌿𑌬𑌲𑌃 𑌕𑌂𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌅𑌕𑍃𑌤 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍। 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌂𑌸𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿। 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌤𑌰𑌨𑍍 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃॥௭॥ 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍। 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌃। 𑌅𑌨𑍁𑌚𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌗𑍋𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍। 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰

(ஆகிலும்) காலமாகிற நதியில் இழுக்கப்படுபவர்களுள் ஒருவன் கரையேறுவதுபோல், அதமனுயினும் நமக்கு அச்சுததரிசினம் ஒரு சமையம் கிடைக்கலாம். (௫)

மகாயோகிகள் தியானிக்கத்தக்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய பாதபங்கஜ தரிசனத்தை நாம் இன்று பெறப்போவதால், நம்முடைய அமங்களம் இன்றோடு ஒழிந்தது. நமது ஜன்மமும் சபலமாயிற்று. (௬)

எந்த அவதார புருஷருடைய பாதபங்கஜங்களின் நக மண்டல காந்தியால், தாண்டமுடியாத சம்ஸார சாகரத்தை முன்னோர்கள் கடந்தார்களோ, அந்த ஹரியினுடைய பாத பத்மத்தினருகே செல்ல, கம்ஸன் நமக்கு இன்று உத்தரவு கொடுத்ததும் அனுக்கிரகமே! ஆச்சரியம்! (௭)

𑌯𑌦𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃—
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑍈𑌃 ।
𑌗𑍋𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌦𑍍𑌵𑌨𑍇
𑌯𑌦𑍍𑌗𑍋𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௮॥

𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌕𑌪𑍋𑌲𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌂
𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌕𑌞𑍍𑌜𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌲𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌅𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑍁𑌷𑍋
𑌭𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌜𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ।
𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍋𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌨𑌂
𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌦𑍃𑌶𑌃 ॥ ॥௧௦॥

𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥௮॥ 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇 𑌕𑌪𑍋𑌲𑍌 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌕𑌞𑍍𑌜𑌵𑌲𑍍𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 । 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌲𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌕𑍇𑌶𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍁𑌭𑌸𑍂𑌚𑌕𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌮𑌾𑌹 । 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௯॥ [illegible] ॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌈𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌤𑌃 𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌅𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௦॥ [illegible]

பிர்மதேவர் முதலிய தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் லக்ஷ்மிதேவியாலும் பூஜிக்கப்பட்ட அப்பாத பங்கஜமானது (இப்பொழுது) சாத்வதர்களால் பூஜிக்கப்பட்டும் கோபிகைகளுடைய குசகுங்கும அடையாளம் பெற்றும் கோபரிபாலன நிமித்தம் காட்டில் கோபாலர்களோடு சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. (௮)

மிருகங்களெல்லாம் நம்மைச்சுற்றிவருகிறது. (இது நல்லசகுனம்) அழகிய கன்னமும் நாசியும் மந்தஹாஸப் பார்வையும் செந்தாமரை போன்ற நேத்திரங்களும் சுருண்ட அளகபந்தியும் அமைந்த ஸ்ரீ முகுந்தரது முகதரிசனம் (நாம் இன்று) அவசியம் செய்வோம். (௯)

பூபாரம் தீர்ப்பதற்காகத் தமது இச்சாமாத்திரத்தில் அதிரூபலாவண்ணிய மனுஷிய சரீரம் பெற்ற, ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவினுடைய தரிசனம் இன்று நமக்குக் கிடைக்கும். அப்படியானல் நமது கண் மகாபாக்கியம் பெற்றதாகும். (௰)

[illegible] ॥௧௧॥

[illegible] ॥௧௨॥

[illegible]

எவர் தமது ஒளியால் அக்ஞானத்தையும் அதிலுண்டாகும் பிரிவுகளையும் அதிலுண்டாகும் அத்தியாசங்களையும் விலக்கிக்கொண்டு காரிய காரணங்களில் தான் தனது என்கிற பற்றுதலில்லாமற்சாட்சியாய் விளங்குகிறாரோ, அவர் தமது மாயையைப்பார்த்த மாத்திரத்தில் தனக்குள் உண்டான பிராணன், புலன், புத்தி இவைகளோடு கூடி நந்தகோகுலத்தில் அவதரித்து, கோபிகைகளுடைய கிரகங்களில் காணப்படுகிறார். (௧௧)

பாபங்களைப்போக்கி மங்களமுண்டாக்குகிற பகவானுடைய குணம் கர்மம் ஜன்மம் இவைகளடங்கிய துதிகள் உலகத்தை ஜீவிக்கவும், பிரகாசிக்கும்படிக்கும், சுத்தமாகும் படிக்கும் செய்கின்றன. (ஆதலால்) அவைகளை உபேக்ஷிக்கிறவர்கள் அலங்கரிப்பட்ட பிணங்களேயாவார்கள். (௧௨)

𑌸 𑌚𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇
　𑌸𑍍𑌵𑌸𑍇𑌤𑍁𑌪𑌾𑌲𑌾𑌮𑌰𑌵𑌰𑍍𑌯𑌶𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌯𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌆𑌸𑍍𑌤 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋
　𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌶𑍇𑌷𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ ॥௧௩॥

𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂
　𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌿𑌮𑌨𑍍𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ।
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌈𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂
　𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌮𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑍁𑌷𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃 ॥ ॥௧௪॥

𑌅𑌥𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌸𑌪𑌦𑍀𑌶𑌯𑍋𑌰𑍍𑌰𑌥𑌾—
　𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂
　𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌖𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃 ॥ ॥௧௫॥

𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌕𑌵𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌦𑍍𑌵𑍃𑌥𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 । 𑌮𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌸 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍇𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌮𑌰𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 । 𑌯 𑌆𑌸𑍍𑌤 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௧௩ ॥ 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌿𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍𑌵𑌾𑌯𑍇𑌕𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌚 𑌤𑌮𑍍 । 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌈𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌤𑌃 । 𑌉𑌷𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌸𑌮𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌶𑌿𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌶𑌿𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌰𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌸𑍂𑌚𑌕𑌾 𑌇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌦𑌶𑌿𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌰𑌥𑌾𑌦𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍋𑌃

அப்படிப்பட்ட ஈசுவரர் சாத்வதர்களுடைய குலத்தில் அவதரித்து, தமது கட்டளையை மேற்கொண்டு நடந்து வரும் பக்தர்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுத்து தமது கீர்த்திபெருக கோகுலத்தில் வசிக்கிறாரென்கிற இந்த மங்கள கதையைத் தேவர்கள் பாடுகிறார்கள். (௧௩)

மகாத்மாக்கள் விரும்பியடையும் குருவாயும், த்ரைலோக்கிய காந்தராயும் தரிசிப்பவர்க்கு ஆநந்தங் கொடுப்பவராயும் லக்ஷ்மிதேவி விரும்பத்தக்க பேரெழில் திருமேனி கொண்டவராயும் விளங்காநின்ற கிருஷ்ண பகவானை நாம் தரிசனம் செய்யப்போகும் நாளைக் காலை மங்களந்தரத்தக்கது. (௧௪)

ஆத்மஞானமடைய மகாயோகிகள் தியானிக்கும் பரம புருஷருடைய சரணாரவிந்தத்தை நாம் இரதத்தை விட்டு இறங்கினதும் நமஸ்கரிப்போம். அவருடைய தோழர்களையும் நமஸ்கரிப்போம். (௧௫)

𑌅𑌪𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍁—
𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌜𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑍇𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍈𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥௧௬॥

𑌸𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕—
𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂
𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌸𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌕𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑍁𑌦𑌤𑍍 ॥ ॥௧௭॥

𑌨 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍁𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌰𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃
𑌕𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍂𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸 𑌏𑌤𑌦𑍀𑌹𑌿𑌤𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌯𑌮𑌲𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ॥ ॥௧௮॥

[illegible]

அந்த விபுவானவர் தமது திருவடி மூலத்தில் வணங்கி நிற்கும் நமது சிரசை, எமனென்கிற பாம்புக்குப் பயந்து தம்மைச் சரணமடைந்த பக்தர்களுக்கு அபயங்கொடுக்குந் திருக்கரத்தால் ஸ்பரிசிப்பர். (௧௬)

மகாபலி சக்ரவர்த்தியும் இந்திரனும் எக் கரத்தில் தீர்த்தம்விட்டு மூவுலகத்துக்கும் ஆதிபத்தியத்தை யடைந்தார்களோ, ராஸக்கிரீடையில் சிரமமடைந்த கோபஸ்திரீகள் எக் கரத்தால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்டு தங்கள் சிரமம் தீரப்பெற்றார்களோ, அக் கரத்தை நமது சிரசில் வைக்கப்போகிறார். (௧௭)

யான் கம்ஸன் அனுப்பிய தூதனாயினும் என்னைச் சத்துருவென்று அவ்வச்சுதர் நினையார். ஏனெனில், க்ஷேத்திரக்ஞனும் சர்வக்ஞனுமான அவர் (ஒவ்வொருவருடைய) சித்தத்தின் கருத்தையும் வெளி நடக்கையையும் தமது ஞானக் கண்ணால் அறிகிறார். (௧௮)

𑌅𑌪𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌲𑍇𑌽𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂
𑌮𑌾𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌯𑌾𑌽𑌽𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌶𑌾 ।
𑌸𑌪𑌦𑍍𑌯𑌪𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑍋
𑌵𑍋𑌢𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌵𑍀𑌤𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௧௯॥

𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂
𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌮𑍇
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ ॥௨௦॥

𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂
𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰 𑌤𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌸𑌾
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌦𑍃𑌤𑍋 𑌯𑍋 𑌧𑌿𑌗𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍 ॥ ॥௨௧॥

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 । 𑌅𑌤𑍋 𑌮𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 । 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌈𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍇 । 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌏𑌵 𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌡𑌵𑌤𑍍 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 ॥௧௮॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌪𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍋 𑌵𑌾𑌜𑍇 𑌅𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌖𑌿𑌲𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑍋𑌢𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥௧௯॥ 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌥 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌆𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥௨௦॥ 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤 𑌹𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌫𑌲

கைகுவித்து வணங்கித் திருவடிக்குப் (பக்திசெலுத்தும்) அடிமையாகிய என்னை, பகவான் தமது கருணை நிறைந்த கண்ணால் புன்சிரிப்புடன் பார்ப்பார் அப்பொழுதே என் சங்கைகள் தீரும். சமஸ்தபாபங்களும் நாசமடையும். அளவு கடந்த சந்தோஷம் எனக்குண்டாகும். (௧௯)

பரம மித்திரனும் ஞாதியும் இதர தெய்வத்தை நினையாதவனுமான நம்மை பகவான் தமது கைகளை விரித்துக்கட்டிக்கொள்வார். அப்பொழுதே நமது தேகம் பரிசுத்தமாகும். அப்பொழுதே நமது தேகத்திலிருந்து கர்மபந்தமானது விலகும். (௨௦)

பகவான் கைகூப்பி வணங்கும் நம்மைக் கட்டித்தழுவி தாதா! அக்ரூர! வென்று சொல்வார். அப்பொழுது தான் நமது ஜன்மம் சபலமாகப்போகிறது. இந்த மகானால் எவன் ஆதரிக்கப்படுவதில்லையோ அவன்ஜன்மம் வீணே. (௨௧)

𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌯𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋
𑌨 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾
𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌦𑌃 ॥ ॥௨௨॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋 𑌮𑌾𑌵𑌨𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃
𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑌞𑍍𑌜𑌲𑍌 ।
𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌂𑌸𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 ॥ ॥௨௩॥

॥𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃॥

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌫𑌲𑍍𑌕𑌤𑌨𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 ।
𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌨𑍃𑌪 ॥ ॥௨௪॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌃 । [illegible] 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 [illegible] ॥௨௧॥ 𑌨𑌨𑍁 [illegible] 𑌅𑌤 𑌆𑌹 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑌃 [illegible] 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌜𑌤𑍇 ॥ '𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌭𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 । [illegible] 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌦 𑌇𑌤𑌿 ॥௨௨॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑍌 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂 [illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌮𑍍 ॥௨௩॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

ஆனல் அப்பகவான், பிரியன் மித்திரன் அப்பிரியன் துவேஷ்பன் உதாசீனனென்கிற வித்தியாசங்களை ஒருவரிடத்திலும் கொண்டவரல்ல. ஆயினும் கற்பகவிருக்ஷம் தன்னையடைந்தவர்களுக்குப் பலனை கொடுப்பதுபோல் தக்கபடி பக்தர்களை ஆதரிக்கிறார். (௨௨)

பகவானுக்கு மூத்தவராகிய யது சிரேஷ்டர்(பலராமர்) வணங்கி நிற்கும் நம்மைச் சந்தோஷத்தோடு ஆலிங்கனம் செய்து நமது அஞ்சலி அஸ்தத்தைப் பிடித்து கிரகத்துக்குள் அழைத்துச் சென்று நமக்கு சமஸ்த உபசாரமும் செய்து, கம்ஸன் தன்னுடைய பந்துக்களுக்குச் செய்தவைகளை விசாரிப்பார் (௨௩)

சுகர் கூறுகிறார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப் பற்றி இவ்விதம் வழியில் நினைத்துக்கொண்டுவரும் சுவல்பக புத்திரனாகிய அக்ரூரர் ரதத்தைச்செலுத்திக்கொண்டு கோகுலம் அடையுங்காலத்தில் சூரியனும் அஸ்தமித்தான். (௨௪)

𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌲𑌪𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣𑍋𑌃 ।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌾𑌨𑌿
𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌬𑍍𑌜𑌯𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 ॥ ॥௨௫॥

𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍋𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌰𑌥𑌾𑌦𑌵𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤
𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌰𑌮𑍂𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ ॥௨௬॥

𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௨௭॥

𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௪ ॥ 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ।
𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾 𑌯𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌅𑌮𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣𑌵𑍋
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥
𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌯 𑌆𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 𑌤𑍇𑌨𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋𑌽𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌕𑍁𑌲𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌟𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍 𑌅𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤 𑌵𑍍𑌯𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤 । 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌏𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌜𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃

சமஸ்த லோகபாலகர்களுடைய முடிகளிலும் கொள்ளத்தக்க தூளிகளையுடைய பகவானது திருவடி மலரின், அடையாளமானது பங்கஜம் யவம் அங்குசம் முதலியவைகளோடும் பொருந்தி கோகுலத்தில் மாட்டுக்கொட்டடிக்கு அலங்காரமாக விளங்குவதைக் கண்டார். (௨௫)

அக்ரூரர் அதைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் தமக்குண்டான அன்பால் புளகாங்கிதமுற்று சந்தோஷமடைந்து கண்களினின்று ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிய, பரபரப்புடன் ரதத்திலிருந்து குதித்து ஆ! இது நமது பகவானுடைய திருவடி படிந்த தூளிகளல்லவா ? இது யாவருக்கும் கிடைப்பதரிது என்று நினைத்து அந்த இடத்தில்விழுந்து அங்க பிரதட்சணஞ் செய்தார். (௨௬)

தர்மம் பபம் சோகம் இவைகளை வெறுத்த சரீரங்களுக்கு பகவானுடைய கட்டளை அடையாளம் பார்வை கதாசிரவணம் முதலியவைகளால் உண்டாகும் பயன்களே புருஷார்த்தம். (௨௭)

𑌵𑌿𑌰𑌮𑌾𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍂𑌹𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌗𑌤𑌃।
𑌕𑍍𑌵 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌗𑌵𑍇𑌶𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍। ॥௨௮॥
𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌬𑌾𑌲𑌕𑍈𑌃।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌤𑌿। ॥௨௯॥
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 𑌗𑍋𑌦𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍌।
𑌪𑍀𑌤𑌨𑍀𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑍌 𑌶𑌰𑌦𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌹𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍌॥ ॥௩௦॥
𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑍌 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑍌 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌭𑍁𑌜𑍌।
𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑍌 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌵𑌰𑍌 𑌬𑌲𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍌॥ ॥௩௧॥
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌿𑌤𑍈𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍।
𑌶𑍋𑌭𑌯𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍌॥ ॥௩௨॥
𑌉𑌦𑌾𑌰𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍌 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌿𑌣𑍌 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍌।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍌 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌵𑌾𑌸𑌸𑍌॥ ॥௩௩॥

𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾॥௨௭॥௨௯॥ 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌞𑍍𑌚 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌦𑍋𑌹𑌨𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌॥௩௦॥௩௧॥ 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌤 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 ॥ ௩௨ ॥ 𑌉𑌦𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌿𑌣𑍌 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌰𑌗𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑍌 ॥ ௩௩ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌹𑍇𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌕𑍌 𑌵𑌾 । 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑍌 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃। 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌤𑌮𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍂𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌵𑌨𑌯𑌨𑌾𑌯

சிறிதுநேரம் இவ்விதம் அங்கே அங்கப் பிரதட்சணை செய்து பின் அக்ரூரர் மறுபடி இரதமேறி, வேகமாகச் சென்று கவேசானரும் (கோரக்ஷகர்) பலராமரும் எங்குள்ளார் என்று மரத்தின்பேரிலிருந்த கோபாலர்களை விசாரித்து, பசுக்கொட்டடியின் மத்தியில் இருப்பதாகத் தெரிந்துகொண்டு, விடிந்தபிறகு அவர்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று கருதியிருந்தார். (௨அ)

பிறகு சூரியன் உதயமானதும் அக்ரூரர் பசுக்கொட்டடியின் மத்தியிற்சென்றார். அங்கே நீல பீதாம்பரதாரிகளாயும் சாரதாம்புஜம் போன்ற நேத்திரங்களையுடைய குழந்தைகளாயும் சாமளசுவேத நிறமுடையவர்களாயும் லக்ஷ்மிதேவி வசிக்கும் விசாலமான புஜங்களை யுடையவர்களாயும் சுமுகர்களாயும் சுந்தரசிரேஷ்டர்களாயும் யானைக்குட்டிகள் போல் நடந்து துவஜம் வச்சிரம் அங்குசம் அம்புஜம் முதலிய பாதரேகைகளால் பசுக்கொட்டடியை அலங்கரிப்பவர்களாயும் கருணைநிறைந்த மந்தகாசப் பார்வையுடைய மகாத்மாக்களாயும் கம்பீரமாயும் அழகாயும் விளையாடுபவராயும் ஸ்நானம் செய்து சுத்த வஸ்திரம்

𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍌 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍀 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌬𑌲𑌕𑍇𑌶𑌵𑍌 ॥ ॥௩௪॥

𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌰𑌕𑌤𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑍋 𑌰𑍌𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌨𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍌 ॥ ॥௩௫॥

𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 ।
𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌚𑌰𑌣𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 ॥ ॥௩௬॥

𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌪𑍁𑌲𑌕𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂𑌗 𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌶𑌕𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 ॥ ॥௩௭॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌥𑌾𑌂𑌗𑌾𑌂𑌕𑌿𑌤𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ।
𑌪𑌰𑌿𑌰𑍇𑌭𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ॥ ॥௩௮॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 [illegible] 𑌬𑌲𑌕𑍇𑌶𑌵𑍌 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍌 ॥௩௪॥ 𑌦𑌿𑌶 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍌 𑌕𑌨𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍌 [illegible] 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 [illegible] ॥௩௫॥௩௬॥ 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍 ॥௩௭॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 [illegible] ॥௩௮॥ [illegible] ॥

தரித்து வாசனை மிகுந்த சந்தனம் பூசி துளசிமாலையை யணிந்துகொண்டிருப்பவர்களாயும் உலகரக்ஷணை நிமித்தம் ஜகத்காரணர்களும் ஜகத் பதிகளும் ஜகத்துக்கு முந்தினவர்களுமான பிரகிருதி புருஷர், தமது அம்சத்துடன் அவதரித்துத் தேஜோமய சொரூபத்தால் திக்குகள் பிரகாசிக்க, தங்க லோகங் கலந்த வெள்ளிமலை மரகதமலை போன்றவர்களாயும் விளங்குகிற இராமகிருஷ்ணர்களைக்கண்டார். (௩௦-௩௫)

பக்தியினால் பரவசரான அக்ரூரர் உடனே இரதத்திலிருந்து வேகமாகக்குதித்து இராமகிருஷ்ணர்களுடைய திருவடிகளில் வணங்கினர். (௩௬)

பரிக்ஷித்தே! பகவானைப் பார்த்த சந்தோஷத்தினாலே ஆநந்தபாஷ்பம் பொழியாநின்ற கண்களோடு கூடிய அக்ரூரர் புளகாங்கித முற்று, தாம் கொண்டிருந்த தீவிரமான ஆவலினால் தம்மை இன்னாரென்று தெரிவித்துக்கொள்ள முடியாதவராயிருந்தார். (௩௭)

பிரணதவத்ஸலரான கிருஷ்ணபகவான் அக்ரூரருடைய கருத்தை யறிந்து சக்ரரேகை பொருந்திய கைகளால் அவரை மகிழ்ச்சியுடன் தழுவிக்கொண்டார்-

𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌮𑍁𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌅𑌨𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍁𑌜𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ॥௩௯॥
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 ॥ ॥௪0॥
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌥𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑌾𑌹𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃॥ ॥௪௧॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌮𑍁𑌖𑌵𑌾𑌸𑍈𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃॥ ॥௪௨॥
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌥 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ।
𑌕𑌂𑌸𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹 𑌸𑍌𑌨𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌵𑌯𑌃॥ ॥௪௩॥

௩௯॥ 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌯 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍। 𑌗𑍋𑌮𑌾𑌂𑌸 𑌗𑍋𑌨𑍀𑌯𑌸𑌮𑍍𑌵𑌿𑌤𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪0॥௪௨॥ 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥 𑌜𑍀𑌵𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌸𑍌𑌨𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌘𑌾𑌤𑍀 𑌸𑌨𑌵 𑌪𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௪௩॥ 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹॥ 𑌯𑍋𑌵𑌧𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁 𑌤𑍋𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰 𑌸𑌤𑌾𑌂𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑌮𑍍

பெருந் தன்மையுடைய சங்கர்ஷணரும் தம்மை வணங்கும் அக்ரூரரைத் தழுவி தமது கையால் அவர் கையைப் பிடித்துத் தமது சகோதாருடன் கிரகத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார். (௩௯)

பின்பு அவருக்குப்பலராமர் பாதப்பிரட்சாளனஞ் செய்வித்து ஆசனமிட்டுட்கார வைத்து, வழியில் சுகமாக வந்தீராவென்று விசாரித்து, சாஸ்திரோக்தமாக மதுபர்க்க பூஜைசெய்து உபசரித்தார். (௪0)

பின்பு அதிதியாகிய அக்ரூரருக்குப் பசு நிவேதனம் செய்து வருத்தந்தீர அவர் சரீரத்தைப் பிடித்து சிரத்தையுடன் சுத்தமும் ருசிகரமுமான அன்ன பானாதிகள் கொடுத்து உபசரித்தார். (௪௧)

பின்பு பரமதர்மங்களையும் அறிந்தவரான பலராமர், போஜனம்செய்து திருப்தியடைந்த அக்ரூரருக்குச் சந்தனம் வெற்றிலை பாக்கு கற்பூரம் ஏலம் கிராம்பு முதலியவைகள் கொடுத்து மிகப் பிரீதியுண்டாக்கினார். (௪௨)

அப்பொழுது நந்தகோபரானவர் அக்ரூரரைப்பார்த்து ஏதாசார்க! தங்களைக் கொன்று புசிப்பவர்களையே தங்களுக்குக் காவலாகக் கொண்ட ஆடுகளைப்போல மகா கோரேணக நடந்து வருகிற கம்ஸனிடம் நீங்கள் எப்படி யிருந்து வருகிறீர்கள்? (௪௩)

யோऽவதீத் ஸ்வஸ்வஸுஸ்தோகான் க்ரோஶந்த்யா அஸுத்ருப்கல: ।
கிம் நு ஸ்வித்தத்ப்ரஜானாம் வ: குஶலம் விம்ருஶாமஹே ॥௪௪॥

இத்தம் ஸூந்ருதயா வாசா நந்தேந ஸுஸபாஜித: ।
அக்ரூர: பரிப்ருஷ்டேந ஜஹாவத்வபரிஶ்ரமம் ॥௪௫॥

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே தஶமஸ்கந்தே

அக்ரூராகமனம் நாம

அஷ்டத்ரிம்ஶோऽத்யாய:.

தேஷாம் வ: கிம் நு குஶலம் விசாரயாமஹ இதி ॥௪௪॥ இத்தமிதி ॥ ஸூந்ருதயா வாசா இத்தம் ஸத்க்ருத: தயைவ வாசா பரிப்ருஷ்டேந ப்ரஶ்நேந அத்வபரிஶ்ரமம் ஸம்ஸார ஶ்ரமம் ச ॥௪௫॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் அஷ்டத்ரிம்ஶோऽத்யாயவ்யாக்யா

துக்கப்படும் தன் தங்கையினுடைய குழந்தைகளைக்கொன்று தன் பிராணனைக் காத்தவனல்லவா அக்கம்ஸன். அவனுடைய பிரஜைகளாகிய உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டோ? இதைப்பற்றி நாம் ஏன் கருதவேண்டும்? (௪௪)

நந்தகோபர் இனிய மொழிகளால் உபசரித்ததைக் கேட்டு அக்ரூரர் தமது பிரயாண சிரமத்தைப் பரிகரித்துக் கொண்டார். (௪௫)

க (38-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.)

॥ அதைகோநசத்வாரிம்ஶோऽத்யாய: ॥

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ஸுகோபவிஷ்ட: பர்யங்கே ராமக்ருஷ்ணோருமாநித: ।
லேபே மநோரதாந் ஸர்வாந் பதி யாந் ஸ சகார ஹ ॥ ௧ ॥
கிமலப்யம் பகவதி ப்ரஸந்நே ஶ்ரீநிகேதநே ।
ததாபி தத்பரா ராஜந் ந ஹி வாஞ்சந்தி கிஞ்சந ॥ ௨ ॥
ஸாயந்தநாஶநம் க்ருத்வா பகவாந் தேவகீஸுத: ।
ஸுஹ்ருத்ஸு வ்ருத்தம் கம்ஸஸ்ய பப்ரச்சாந்யச்சிகீர்ஷிதம் ॥ ௩ ॥

॥ ஶ்ரீபகவாந் ॥

தாத ஸௌம்யாகத: கச்சித் ஸ்வாகதம் பத்ரமஸ்து வ: ।
அபி ஸ்வஜ்ஞாதிபந்தூநாமநமீவமநாமயம் ॥ ௪ ॥

நவத்ரிம்ஶே வம்ஶீம் ஹ்ருத்வா வ்ருத்தே கோபிகோத்கய: ।
அக்ரூரேணாத காலிந்த்யாம் விஷ்ணுலோகஸ்ய தர்ஶநம் ॥

பக்தாநாம் மநோரதா: ஸத்யா பவந்தீதி த்யோதயந்நாஹ ஸுகோபவிஷ்ட இதி । ராமக்ருஷ்ணாப்யாமுரு யதா ததா மாநித: ॥ ௧ ॥ ௨ ॥ ௩ ॥ தாதேதி । ஹே தாத ஹே ஸௌம்ய ஸ்வாகதம் யதா ததா ஆகத: ॥ ஸ்வஜ்ஞாதிபந்தூநாம் ச ஸுஹ்ருத: ஜ்ஞாதய: ஸபிண்டா: பந்தவ: அஸபிண்டா: ஸம்பந்திந: தேஷாமபி கச்சிதநமீவம் அநாமயம் ஸ்வாஸ்த்யம் ஸம்வ்ருத்தமிதி யாவத் । அநாமீவமநாமயமிதி பாடே ॥ ௪ ॥ அநவம் ஶ்ரேயோ விதே நாதீவ ஸங்கத இத்யாஹ ॥ கிந்விதி । காம்பதே ஏதமாநே க்ருத்ர வ்யாதௌ வ்யாதௌ । ந: அஸ்மாகம் குலவ்யாதிரூபே மாதுலே ந: தாதாமூஸ்மிதி நாம

39-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

அக்ரூரர் இராமகிருஷ்ணர்கள் செய்த உபசாரணைகளைப் பெற்று அவர்கள் மத்தியில் சுகமாக உட்கார்ந்துகொண்டு தாம் வழியில் வரும்போது எண்ணிவந்த மனோரதங்களை யடைந்தார். (௧)

ஸ்ரீநிவாசராகிய பகவான் பிரஸன்னமானபோது கிடைத்தற்கரியதுயாதாம்! ஆகினும் பக்தர்கள் ஒன்றையும் விரும்புவதில்லை. (௨)

தேவகீ நந்தனராகிய பகவான் சாயங்காலம் சிறிது ஆகாரம் புசித்துவிட்டு தமது மித்திரர்களிடத்தில் கம்ஸன் இருந்துவரும் தன்மையையும் அவன் தன்னுடைய சித்தத்தில் இனிச் செய்யக் கருதியிருப்பதையும் அக்ரூரனிடம் கேட்கத்தொடங்கினர். (௩)

பகவான் கூறுகிறார்.

ஏ ஸௌம்மிய! தாத! கம்ஸனிடத்திலிருந்து சுகமாக வந்தீரா! உமக்கு மங்களமுண்டாகுக! நமது ஞாதிகள் பந்துக்கள் யாவரும் சுகமா? வியாதி முதலிய துன்பமற்றவர்களாயிருக்கிறார்களா? (௪)

𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍇 𑌏𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌕𑌂𑌸𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍁 𑌚 ॥ ॥௫॥

𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑌭𑍂𑌦𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌃 ॥ ॥௬॥

𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌤𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ॥௭॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 ।
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌷𑍁 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌵𑌧𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌮𑍍 ॥ ॥௮॥

𑌯𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍂𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌃 ॥ ॥௯॥

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍁 𑌚 ॥௫॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌪𑌰𑌾𑌧𑌯𑍋𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥ 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥௭॥ 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌮𑌧𑍋𑌃 𑌵𑌂𑌶𑌜𑌃 ॥௮॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 [illegible] 𑌪𑌾𑌤𑌨𑌾𑌯 𑌚 𑌕𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌜𑌨𑍍𑌮 [illegible] 𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥௯॥ [illegible] ॥ 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 [illegible] ॥

ஆனால் நமக்குப் பேருக்கு மாமனாகவிருக்கும் கம்ஸனே குலவியாதியாய்ப் பெருகி வரும்போது நமது பந்துக்கள் அவனைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்களுடைய க்ஷேமத்தை யான் என்னென்று கேட்கட்டும். (௫)

அந்தோ! கஷ்டம்! நமது நிமித்தமாகத் தாய்தந்தையர்களுக்கு என்ன கஷ்டம் நேரிட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சட்டுப்பட்டிருப்பதும் நமது நிமித்தமே. குழந்தைகள் இறந்ததும் நமது நிமித்தமே! (௬)

நமது பந்துக்களைப் பார்க்க வெகுநாளாய் எதிர்பார்த்து வந்ததில் இன்று உமது தரிசனம் எனக்குக் கிடைத்தது. மங்களம்! தாங்கள் இப்போது இங்கு வந்தகாரணம் தெரிவிக்கவேண்டும். (௭)

சுகர்கூறுகிறார்.

இப்படி பகவான் சொல்ல மதுவினுடைய புத்திரனாகிய அக்ரூரர், வாசுதேவரைக் கொல்ல கம்ஸன் எத்தனித்ததையும் யதுக்களிடத்தில் அவனுக்குண்டாயிருக்கும் த்வேஷத்தையும் தாமேற்றுக்கொண்டு வந்த கம்ஸன் கட்டளையையும் கிருஷ்ணபகவான் வாசுதேவருக்குப் பிறந்திருக்கிறாரென்று நாரதர்கம்ஸனுக்குத் தெரிவித்ததையும் விவரமாகக் கூறினர் (அ-௯)

श्रुत्वाक्रूरवचः कृष्णो बलश्च परवीरहा।
प्रहस्य नन्दं पितरं राज्ञादिष्टं विजज्ञतुः॥ ॥௧௦॥
गोपान् समादिशत्सोऽपि गृह्यतां सर्वगोरसः।
उपायनानि गृह्णीध्वं युज्यन्तां शकटानि च॥ ॥௧௧॥
यास्यामः श्वो मधुपुरीं दास्यामो नृपते रसान्।
द्रक्ष्यामः सुमहत्पर्व यान्ति जानपदाः किल॥ ॥௧௨॥
एवमाघोषयत्क्षत्त्रा नन्दगोपः स्वगोकुले।
गोप्यस्तास्तदुपश्रुत्य बभूवुर्व्यथिता भृशम्॥
रामकृष्णौ पुरीं नेतुमक्रूरं व्रजमागतम्॥ ॥௧௩॥
काश्चित्तत्कृतहृत्तापश्वासम्लानमुखश्रियः।
स्रंसद्दुकूलवलयकेशग्रन्थ्यश्च काश्चन॥ ॥௧௪॥

௧௧॥ गोपानिति। सोऽपि नन्दोऽपि गोपान् समादिशत्। तदेव दर्शयति गृह्यतामित्यादिना गोरसः क्षीरादिः उपायनानि उत्तवस्तूनि। ௧௨॥ यास्याम इति॥ रसान् घृतादीन् [illegible] श्रीकृष्णजन्मदिवसात् दास्यामीति ॥௧௩॥ एवमिति। क्षत्त्रा व्रजरक्षाधिकृतेन स्वघोषे स्वगोकुले घोषितवान्। ताः कृष्णैकजीवनाः गोप्यः तदा। अक्रूरमागत [illegible]॥ ௧௪॥ व्यापारं मानुष्याणां वक्ष्यति॥ काश्चिदिति॥ तेन श्रवणेन कृतो हृत्तापः तेन यः श्वासः तेन म्लानः मुखश्रीः यासां ताः। स्रंसन्ति दुकूलानि वलयानि केशग्रन्थयश्च यासां ताः स्रंसद्दुकूलाद्यो

சத்ருஜய சீலராகிய இராமகிருஷ்ணர்கள் அக்ரூரர் வார்த்தைகளைக் கேட்டு தங்கள் தந்தை நந்தகோபரைப் பார்த்துச் சிரித்துவிட்டு கம்ஸனுடைய உள்ளக் கருத்தை தெரிந்து கொண்டு கோபர்கள் யாவரையும் அழைத்து ஏ கோபர்களே! வண்டிகளைச் சித்தப்படுத்துங்கள், அரசனுக்குச் செலுத்தவேண்டிய கப்பங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், பால் தயிர் நெய் இவைகளைச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள், மதுபுரியில் நடக்கும் யாகத்தைப் பார்க்க நாளைய தினம் புறப்படவேண்டும், இதோ தேசத்தார் எல்லாரும் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் பாருங்கள் என்றுக் கூறி கட்டளையிட்டார். (௰-௧௧-௧௨)

உடனே நந்தகோபர் காவற்காரனை வரவழைத்து, இச்சங்கதியை கோகுலத்தில் யாவரும் அறியும்படி பறைசாற்றுவித்தார். அக்ரூரர் இராமகிருஷ்ணர்களை யழைத்துப்போக வந்திருப்பதைக்கேட்டுக்கோபிகைகள் யாவரும் வருத்தமடைந்தார்கள். (௧௩)

அந்த வருத்தத்தினால் சிலகோபஸ்திரீகள் முகவாட்டமுற்றார்கள். சிலர் தங்கள் ஆடைகளும் கூந்தலும் நழுவமெலினமடைந்தார்கள். இன்னும் சிலர் அவருடையபதிபானசுகம்பெற்றுக்கவலைகள்யாவையும் ஒழித்தார்கள். சிலர் பிர்ம ஞானி

அந்யாஶ்ச தத³நுத்⁴யாநநிவ்ருத்தாஶேஷவ்ருத்தய: ।
நாப்⁴யஜாநந்நிமம் லோகமாத்மலோகம் க³தா இவ ॥ ௧௫ ॥

ஸ்மரந்த்யஶ்சாபரா: ஶௌரேரநுராக³ஸ்மிதேரிதா: ।
ஹ்ருதி³ஸ்ப்ருஶஶ்சித்ரபதா³ கி³ர: ஸம்முமுஹு: ஸ்த்ரிய: ॥ ௧௬ ॥

க³திம் ஸுலலிதாம் சேஷ்டாம் ஸ்நிக்³த⁴ஹாஸாவலோகநம் ।
ஶோகாபஹாநி நர்மாணி ப்ரோத்³தா³மசரிதாநி ச ॥ ௧௭ ॥

சிந்தயந்த்யோ முகுந்த³ஸ்ய பீ⁴தா விரஹகாதரா: ।
ஸமேதா: ஸங்க⁴ஶ: ப்ரோசுரஶ்ருமுக்²யோऽச்யுதாஶயா: ॥ ௧௮ ॥

॥ கோ³ப்ய: ॥

அஹோ விதா⁴தஸ்தவ ந க்வசித்³த³யா
ஸம்யோஜ்ய மைத்ர்யா ப்ரணயேந தே³ஹிந: ।
தாம்ஶ்சாக்ருதார்தா²ந் வியுநங்க்ஷ்யபார்த²கம்
விசேஷ்டிதம் தேऽர்ப⁴கசேஷ்டிதம் யதா² ॥ ௧௯ ॥

யாஸாஞ்சாஹுதா: காஶ்சந பஹிர்வ்ருத்தய: ॥ ௧௪ ॥ அந்யாஶ்சேதி । தஸ்ய ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்யாநுத்⁴யாநேந நிவ்ருத்தா அஶேஷாஶ்சக்ஷுராதி³வ்ருத்தயோ யாஸாம் தா: ஆத்மலோகம் தே³ஹாதி³விநஜாநந்தி ஸ்மரந்தி ஜீவந்தீதி ॥ ௧௫ ॥ ஸ்மரந்த்யஇதி ॥ அபரா: ஸ்த்ரிய: ஶௌரேர்கி³ர: ஸ்மரந்த்ய: ஸம்முமுஹு: ॥ கத²ம்பூ⁴தா: ॥ அநுராகே³ண யத்ஸ்மிதம் தேந ஈரிதா: ஹ்ருதி³ஸ்ப்ருஶம் நீதி ஹ்ருதி³ஸ்ப்ருஶ: சித்ராணி பதா³நி யாஸாம் தா: ॥ ௧௬ ॥ ௧௭ ॥ விரஹேண காதரா விஹ்வலா: அஶ்ருமுகே² ஶ்ரு ஆஶய: சித்தம் யாஸாம் தா: ॥ ௧௮ ॥ க்ருஷ்ண ஸங்க³தி வியோக³விதா⁴யிநீதி விதா⁴தாரம் ப்ரத்யேவமாக்ரோஶந்த்ய ஊசு: ॥

கள்போல இவ்வுலக ஞாபகமற்றிருந்தார்கள். இன்னும் சிலர் அன்போடு சிரித்துக்கொண்டு மனோகரமாகப் பேசும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய வார்த்தைகளை நினைத்து மோகமடைந்தார்கள். பிறகு யாவரும் கிருஷ்ணபகவானுடைய அழகான லீலைகளையும் மந்தகாஸப்பார்வையையும் தங்கள் வருத்தத்தை நீக்கும்படியாக அவர் செய்தசெய்கைகளையும் அசாத்தியமான அவரது ஜயங்களையும் எண்ணி, அவருடையபிரிவுக்காக அஞ்சி ஒன்று சேர்ந்து கண்களில் தாரையாக நீர் பெருகநின்று அடியில் வருமாறு ஒருவர்க்கொருவர் கூறலானார்கள். (௧௪-௧௮)

கோபிகைகள் கூறுகிறார்கள்.

ஏ பிர்மதேவரே ! நீர் சிறிதும் கருணையற்றவர். மனிதர்களுக்கு அவர்விரும்பினவற்றைக்கொடுத்து அவைகளை முற்றும் அனுபவிக்கும் முன்னரே பிரித்துவிடும் உமது செய்கை உபயோகமற்ற சிறு குழந்தைகளின் விளையாட்டாகவே காண்கிறது. (௧௯)

यस्त्वं प्रदर्श्यासितकुन्तलावृतं
मुकुन्दवक्त्रं सुकपोलमुन्नसम् ।
शोकापनोदस्मितलेशसुन्दरं
करोषि पारोक्ष्यमसाधु ते कृतम् ॥ ॥२०॥

क्रूरस्त्वमक्रूरसमाख्यया स्म न-
श्चक्षुर्हि दत्तं हरसे बताज्ञवत् ।
येनैकदेशेऽखिलसर्गसौष्ठवं
त्वदीयमद्राक्ष्म वयं मधुद्विषः ॥ ॥२१॥

न नन्दसूनुः क्षणभङ्गसौहृदः
समीक्षते नः स्वकृतातुरा बत ।
विहाय गेहान् स्वजनान् सुतान् पतीं-
स्तद्दास्यमद्धोपगता नवप्रियः ॥ ॥२२॥

[illegible] ॥ २० ॥ [illegible]

கறுத்துப் பரந்திருக்கு முன்மயிரும் அழகானகபோலமும் நாசியும் வருத்தத்தை யொழிக்கும் புன் சிரிப்புமுடைய முகுந்தனது முகாரவிந்தத்தை எங்களுக்குக் காண்பித்துப் பிறகு இப்பொழுது மறைத்து விடுவது உமக்கு யுக்தமல்ல. (உ௦)

உமது சிருஷ்டிசாமர்த்தியம் முற்றும் ஒருங்கே யமைந்த ஒரு பொருளைப் பார்த்து இன்பம்நுகர்ந்த எங்கள் நேத்திரங்களைக் குரூரரானநீர் அக்ரூர் என்னும் நாமங்கொண்டு மூடன்போல் பறிப்பது, நியாயமோ? (உக)

நந்த புத்திரனாகிய கிருஷ்ணன் புதிதான ஒன்றை அடைந்தால் அந்த க்ஷணத்திலேயே முந்தித்தான் அடைந்திருந்த நேசத்தை மறந்து விடுவாராதலால், வீடுவாசல்,பந்து மித்திரர் புருஷன் மக்கள் யாவரையும் விட்டு, அவருடைய பணிவிடையையே மேற்கொண்டு வந்தடைந்த நம்மை இனிப்பார்க்கப்போகிறதில்லை. இது நிச்சயம். (உஉ)

[illegible: Sanskrit verse in Grantha script] ॥௨௫॥

[illegible: Sanskrit verse in Grantha script] ॥௨௬॥

[illegible: Sanskrit commentary in Grantha script]

மதுராபுரியில் கோகுலபதியாகிய கிருஷ்ணன் பிரவேசிக்கையில், புன் சிரிப்பொடு கடைக்கண் நோக்கமாகிய தேனைப்பருக்கும் அவருடைய முகத்தைப் பார்க்கும் அப்பட்டணத்து மாதர்களுக்குமட்டுந்தான், இன்றிரவு நல்வேளையாக விடிந்தது என்னும் வாழ்த்துச்சொல் உண்மையாயிற்று. (௨௫)

அம்மாதர்களுடைய இனிமையான வார்த்தைகளிற் பாவசமான சித்தமுடைய முகுந்தர், சிராயினும் தமது பெற்றோருக்கு அடங்கினவராதலால், அம்மாதர்கள் நாணத்துடன் செய்யும் புன்சிரிப்பில் உண்டாகும் மயக்கத்தை ஒழித்து கிராமாந்தர வாஸிகளாகிய நம்மைப்பார்க்க ஏன் திரும்புவார்? (௨௬)

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌭𑍋𑌜𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௫॥

𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌭𑍂—
𑌦𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌤𑍀𑌵 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌃 ।
𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃 ॥ ௨௬ ॥

𑌅𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑍀𑌰𑍇𑌷 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌥𑌂
𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌮𑍀 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌃 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌅𑌨𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰𑍈𑌰𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂
𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌚 𑌨𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇 ॥ ॥௨௭॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌸𑌮𑌾𑌜𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃॥ 𑌅𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌦𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍋𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌶𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌦𑍃𑌶𑍋𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌪𑌦𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍 ॥௨௫॥ 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌶𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥𑌮𑍈𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌏𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍀𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌤𑍀𑌵𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥௨௬॥𑌅𑌹𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃॥

ஸ்ரீரமணரும் குணநிதியுமான தேவகீபுத்திரனை வழியில் தரிசிக்கும் தசார்கர் போஜர், அந்தகர், விருஷ்ணிகள், சாத்வதர் இவர்கள் கண்களுக்கு இன்று மகோற்சவமுண்டாகப்போகிறது. இது உண்மை. (௨௫)

கிருஷ்ணருடைய பிரிவாற்றாமைக்கு வருந்தும் நமக்குச் சிறிதும் சமாதானங் கூறாமல் பிராணேசரான அவரை, நாம் மறுபடி பார்க்கமுடியாத இடத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும் குரூரருக்கு அக்ரூரரென்ற நாமம் தகாது. (௨௬)

கிருஷ்ணர் நம் மீது இரக்கமற்று வண்டியிலேறி உட்கார்ந்து விட்டார். இறுமாப்படைந்த கோபர்களும் வண்டிகளைத் தயாராகப்பூட்டிக்கொண்டு அவரை அவசரப்படுத்தினார்கள். இதைப்பெரியவர்களும் கவனியாமல் இருந்து விட்டார்கள். இன்று தெய்வமும நமக்குப்பிரதி கூலமாகவேயிருக்கிறது. (௨௭)

𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌂
𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍋𑌽𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌲𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 ।
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾--
𑌦𑍍𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿𑌤𑌦𑍀𑌨𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௨௮॥

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌲𑌲𑌿𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑌰𑌿𑌰𑌂𑌭𑌣𑌰𑌾𑌸𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌂
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍍𑌵𑌤𑌿𑌤𑌰𑍇𑌮 𑌤𑌮𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௨௯॥

𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌰𑌥𑌾𑌰𑍂𑌢𑌃 [illegible]
[illegible] 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌃 [illegible] । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௭ ॥ [illegible] 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰
𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍍 । 𑌏𑌵𑌂
[illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌇𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾
𑌦𑍇𑌵 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃
𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌂𑌭𑌣𑌂 𑌚 [illegible]
[illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌸𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌃
[illegible] 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌵 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌤𑌮𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌅𑌤𑌿𑌤𑌰𑍇𑌮 । 𑌨 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௯ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 [illegible]
[illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌯𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌨𑌾
[illegible]

நாம் யாவரும் ஒன்றுகூடி மாதவர் அருகிற் சென்று அவரைப் பிரயாணத்தினின்றும் தடுத்துவிடுவோம். நமது பந்துக்களாகிய பெரியோர்கள்தான் நம்மை என்னசெய்யக்கூடும்? அரை நிமிஷகாலங்கூடத் தள்ளமுடியாத முகுந்ததரிசனத்தினின்று தெய்வமே பிரித்துவிட்டதனிமித்தம் மதிமயங்கி நிற்கும் நமக்குநமனிடத்திலும் பயமில்லை. (௨அ)

ஏ கோபிகைகளே! ராஸக்கிரீடையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அன்புடன் உச்சரித்த மந்தரத்தையும் மந்தகாஸமான அவருடைய விளையாட்டுப்பார்வையையும் சுககரமான ஆலிங்கனத்தையும் பெற்று இரா முழுவதையும் ஒரு க்ஷணமாகக்கழித்தோம். இனி அவரைவிட்டுப் பிரிந்த நாம் ஒரு க்ஷணப்பொழுதை எப்படிக் கழிப்போம். (௨௯)

யோऽஹ்ந: க்ஷயே வ்ரஜமநந்தஸக: பரீதோ
கோபைர்விஶந் குரரஜஶ்சுரிதாலகஸ்ரக் ।
வேணும் க்வணந் ஸ்மிதகடாக்ஷநிரீக்ஷணேந
சித்தம் க்ஷிணோத்யமும்ருதே நு கதம் பவேம ॥ ॥௩௰॥

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ஏவம் ப்ருவாணா விரஹாதுரா ப்ருஶம்
வ்ரஜஸ்த்ரிய: க்ருஷ்ணவிஷக்தமாநஸா: ।
விஸ்ருஜ்ய லஜ்ஜாம் ருருது: ஸ்ம ஸுஸ்வரம்
கோவிந்த தாமோதர மாதவேதி ॥ ॥௩௧॥

ஸ்த்ரீணாமேவம் ருதந்தீநாமுதிதே ஸவிதர்யத ।
அக்ரூரஶ்சோதயாமாஸ க்ருதமைத்ராதிகோ ரதம் ॥ ॥௩௨॥
கோபாஸ்தமந்வஸஜ்ஜந்த நந்தாத்யா: ஶகடைஸ்தத: ।
ஆதாயோபாயநம் பூரி கும்பாந் கோரஸஸம்ப்ருதாந் ॥ ॥௩௩॥

விஶந் ஸ்மிதேந யத்கடாக்ஷநிரீக்ஷணம் தேந நஶ்சித்தம் க்ஷிணோதி ஹரதி ।
அமும் க்ருஷ்ணம் விநா கதம் பவேம ஜீவேமேதி ॥௩௰॥ ஏவமிதி ॥ க்ருஷ்ணே விஷக்தாநி
மாநஸாநி யாஸாம் ஸாஸ்வரோச்சைஃ ॥ ருருது: ருருது: ஶ்ரோதுகாமஸம் கா-
ஸநிஷ்டுரந: । கோவிந்தேநாராயணாதேஷாராகேஸத்தவமாயந ॥௩௧॥ ஸ்த்ரீயஶ்ச: ॥
ஸ்த்ரீணாமிதி ॥ தா: அநாத்ருத்ய க்ருதமைத்ராதிக: மைத்ரம் மித்ரதைவத்யம்
ஸந்த்யோபாஸநம் ததாதிகம் க்ருதம் யேந ஸ: ॥௩௨॥ கோபா இதி ॥ அந்வ-
ஸஜ்ஜந்த அந்வகச்சந் ॥௩௩॥ கோப்யஶ்சேதி ॥ அநுராகிதா: பராவ்ருத்ய நிரீக்ஷ

சாயங்காலத்தில் பலராமருடன் கோபர்கள் சூழப் பசுக்களை ஓட்டிக்கொண்டு அவைகளின் பாதங்களிலிருந்துண்டாகும் புழுதி முன்மயிரிற்படிய வேணுகானஞ்செய்து கொண்டு வரும்போது நகைசெய்து கடைக்கண்ணால் பார்த்து நமது மனதைக் கொள்ளைகொண்ட, கிருஷ்ணனை விட்டு நாம் எவ்விதமிருப்போம். (௩௰)

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கோபஸ்திரீகள் கிருஷ்ணனுடைய பிரிவாற்றாமைக்கு வருந்தி அவரிடத்திலேயே மனஞ் சென்றவர்களாகி, கோவிந்தா ! மாதவா ! தாமோதரா! என்று வெட்கத்தைவிட்டு உரத்தசத்தமிட்டு நல்ல சுரத்துடன் அழுதார்கள். (௩௧)

இவ்விதம் ஸ்திரீகள் அழுதுகொண்டிருக்கும்போது சூரியன் உதயமானான். அக்ரூரர் சந்தியா வந்தனாதி நேம நிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு இரதத்தைச் செலுத்தினார். (௩௨)

நந்தர் முதலியகோபர்களும் கப்பங்களையும் ஏராளமான தயிர், பால், நெய் இவைகள் நிறைந்த குடங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு வண்டிகளுடன் புறப்பட்டு இரதத்தைத் தொடர்ந்து சென்றார்கள். (௩௩)

கோப்யஸ்ச தயிதம் க்ருஷ்ணமனுவ்ரஜ்யானுரஞ்ஜிதா: ।
ப்ரத்யாதேஸம் பகவத: காங்க்ஷந்த்யஸ்சாவதஸ்திரே ॥ ॥௩௪॥

தாஸ்ததா தப்யதீர்வீக்ஷ்ய ஸ்வப்ரஸ்தானே யதூத்தம: ।
ஸாந்த்வயாமாஸ ஸப்ரேமைராயாஸ்ய இதி தௌத்யகை: ॥ ॥௩௫॥

யாவதாலக்ஷ்யதே கேதுர்யாவத்ரேணூ ரதஸ்ய ச ।
அனுப்ரஸ்தாபிதாத்மானோ லேக்யானீவோபலக்ஷிதா: ॥ ॥௩௬॥

தா நிராஸா நிவவ்ருதுர்கோவிந்தவிநிவர்தனே ।
விஸோகா அஹனீ நின்யுர்காயந்த்ய: ப்ரியசேஷ்டிதம் ॥ ॥௩௭॥

பகவானபி ஸம்ப்ராப்தோ ராமாக்ரூரயுதோ ந்ருப ।
ரதேன வாயுவேகேன காலிந்தீமகநாஸினீம் ॥ ॥௩௮॥

ணாதிபி: கிஞ்சிதானந்திதா: । ப்ரத்யாதேஸம் ப்ரத்யாவர்தனம் ॥௩௪॥ தா இதி ॥ தப்யதீ: ஸந்தப்யமானா: தா: ஆயாஸ்யே ஸீக்ரமாகமிஷ்யாமீதி தௌத்யகை: ॥௩௫॥ யாவதிதி ॥ க்ருஷ்ணேனானுப்ரஸ்தாபிதா ஆத்மானோ யாபிஸ்தா: லேக்யானீவ லேக்யசித்ரகா இவ நிஸ்சலா: ॥௩௬।௩௭॥ தத்ரேதி ॥ வ்ருக்ஷாணாம்-

கோபஸ்திரீளும் தங்கள் தைதனுகிய கிருஷ்ணனைத் தொடர்ந்து போக, கிருஷ்ணன் திரும்பிப்பார்த்ததனுல் சிறிது ஆநந்தமடைந்து அவருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நின்று விட்டார்கள். (௩௪)

தன்னுடைய பிரிவால் தவிக்கும் கோபஸ்திரீகளைப்பார்த்து, யதுகுலசிரேஷ்டராகிய பகவான், “நான் சீக்கிரம் வருகிறேன்” என்னும் சாமாதானவார்த்தைகளைத் தூதர்கள் மூலமாய் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தார். (௩௫)

இரதத்தின் கொடிகளும் அதன் சக்கரத்திலிருந்து உண்டாகும் தூளிகளும் தங்கள் கண்ணுக்குத்தெரிகிறவரையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைவழியனுப்பி விட்டுவரும்படி தங்கள் ஆத்மாக்களை அனுப்பித் தாங்கள் சித்திரப்பாவைபோல் நின்ருர்கள். (௩௬)

பிறகு கோபஸ்தரீகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இனித்திரும்பி வருவாரென்கிற ஆசையையொழித்து (அவிடமிருந்து) திரும்பிவந்து கிருஷ்ணனுடைய லீலைகளைப்பாடி தங்கள் வருத்தத்தை ஒருவாறு சாந்தப்படுத்திக்கொண்டு நாட்களைக் கழித்தார்கள். (௩௭)

ஏ அரசனே! பகவனுகிய கிஷ்ணன் பலராமர் அக்ரூரர் ஆகிய மூவரும் இரதத்தை வாயுவேகமாகச் செலுத்திக்கொண்டு பாபங்களைப்போக்கும் காளிந்தி நதியையடைந்தார்கள். (௩௮

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌷𑌣𑍍𑌡𑌮𑍁𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ ॥௩௯॥
𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍁𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌚 𑌰𑌥𑍋𑌪𑌰𑌿 ।
𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑌤𑍍 ॥ ॥௪0॥
𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌 ॥ ॥௪௧॥
𑌤𑍌 𑌰𑌥𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌹 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌕𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍇𑌃 ।
𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌚𑌷𑍍𑌟 𑌸𑌃 ॥ ॥௪௨॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑍌 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌮𑌜𑍍𑌜𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌃 ॥ ॥௪௩॥
𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌹𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌤𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑍈𑌃 ॥ ॥௪௪॥
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌫𑌣𑌮𑍌𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑍀𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௪௫॥

𑌷𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌮𑍁𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 ॥௩௯॥ 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑌥𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 ॥௪0॥ 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍 । [illegible] ॥௪௧॥௪௨॥ 𑌭𑍂𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥௪௪॥ 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌫𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍌𑌲𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 । 𑌨𑍀𑌲𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 । 𑌬𑌿𑌸𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௪௫॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ।

அவ்விடத்தில் இராமகிருஷ்ணர்கள் இறங்கி, சாணைபிடித்த இரத்நத்துக்கு ஒப்பாகிய, தீர்த்தத்தைப்பானம் செய்துவிட்டு, அங்கிருந்த மரக்கூட்டங்களின் இடையே சிறிது தூரம் சென்று, பின் இரதத்தினருகேவர, அக்ரூரர் அவர்களையழைத்து ரதத்தின்மேல் ஏற்றிவைத்து, தாம் காளிந்திநதியின்மடுவுக்குச்சென்று அம்மடுவில் சாஸ்திரோக்தமாக ஸ்நானஞ் செய்து, பின் ஜலத்தில் முழுகிச்சூக்தங்களை ஜபித்தார். அங்கேயும் இராம கிருஷ்ணர்கள் சேர்ந்து தம் முன் இருப்பதைப்பார்த்து, இரதத்திலிருந்தவர்கள் இங்குஎவ்விதம்வந்தார்கள், இங்குவந்திருப்பதால் இரதத்திலிருக்கக் காரணமில்லை என நினைத்து ஜலத்திலிருந்துதலையைத் தூக்கி இரதத்தைப்பார்த்துஅதில் இராமகிருஷ்ணர்களிருக்கக்கண்டு, நாம்முழுகியிருந்தபோது கண்டதுபோய்யோ என நினைத்து மறுபடியும் முழுகி முன்போலவே ஜபித்தார். இப்பொழுது சித்தர்கள், கந்தர்வபதிகள், தேவர்கள் முதலானோர் தலைவணங்கி முன்னின்று துதி செய்ய, பல ராமர் ஆயிரம் படங்களோடும் ஆயிரக்

தஸ்யோத்ஸங்கே ச கநஶ்யாமம் பீதகௌஶேயவாஸஸம் |
ஸுவேஷம் சதுர்புஜம் ஶாந்தம் பத்மபத்ராயதேக்ஷணம் || ||௨௬
சாருப்ரஸந்நவதநம் சாருஹாஸநிரீக்ஷணம் |
ஸுப்ரூ ஸுநாஸம் சாருகர்ணம் ஸுகபோலாருணாதரம் ||௨௭||
ப்ரலம்பபீவரபுஜம் துங்காம்ஸோரஸ்தலஶ்ரியம் |
கம்புகண்டம் நிம்நநாபிம் வலித்ரயவிராஜிதம் || ||௨௮||
ப்ருஹத்கடிதடஶ்ரோணிகரிஹோருத்வயாந்விதம் |
சாருஜாநுயுகம் சாருஜங்காயுகலஸம்யுதம் || ||௨௯||
துங்கரக்தாருணநகஜ்யோதிர்விவ்யாப்ததம் |
நகாங்குல்யங்குஷ்டதலைர்விலஸத்பாதபங்கஜம் || ||௩௦||
ரத்நஹாரமணிஸ்யூதகிரீடகடகாங்கதை: |
கடிஸூத்ரப்ரஹ்மஸூத்ரஹாரநூபுரகுண்டலை: || ||௩௧||

தஸ்யோத்ஸங்கே கம்பலீக்ருதஜடாஜூடவிஶோபிதஸ்ய உத்ஸங்கே நாந்வய:||௨௬|| சாருத்வம் || ஶோபநே ப்ருவௌ யஸ்ய| உந்நதா நாஸிகா யஸ்ய தம் சதா||௨௭|| ப்ரலம்பேதி || துங்கௌ உந்நதௌ அம்ஸௌ யஸ்ய உரஸ்தலே ஶ்ரீர்யஸ்ய தம் ச தம் ச | வலித்ரயவிராஜிதம் வலய: த்ரிவலீ நிம்நநாபிர்யஸ்ய தம் தத்ர வலித்ரய விராஜிதம் உதரம் யஸ்ய தம்||௨௮|| ப்ருஹதீதி|| கடிதடம் ச ஶ்ரோணீ ச கரிஹஸ்தோருத்வயம் ச ப்ருஹத் ததடி தடஶ்ரோணிகரிஹோருத்வயம் ச தேநாந்விதம் | யதா ப்ருஹத்ஸ்தூலம் கடிதட ஶ்ரோணித்வயம் கரிஹோருத்வயேந சாந்விதம் ||௨௯|| துங்கேதி || துங்கள் ரக்தாருணத்வ ஜ்யோதிர்விவ்யாப்ததேஷாம் தீப்திபி: ததா நகா: கோமலா: அங்குல்ய: அங்குஷ்டைஶ்ச தாநி ப்ரவலாநி தைஸ்து விலஸத்பாத நம

தலைகளோடும் நீலவஸ்திரம் தரித்துத் தாமரை நூல்போன்ற சுவேதவர்ணராய்க் கைலாயமலை போல் உட்கார்ந்திருக்கவும், அவருடைய மடியில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நீலமேக சாமள பீதாம்பரதாரியாய், சதுர்புஜம், தாமரை யிதழ் போன்ற கண்கள், பிரஸன்னவதனம், மந்தகாஸப்பார்வை, அழகிய புருவம், நாசி, செவி, கன்னம், சிவந்த உதடு பெருத்து நீண்ட கைகள், உயர்ந்த தோள்கள், விசாலமான மார்பு, சங்கு போன்ற கண்டம், எடுப்பான தொப்புள், மடிப்புகளுடன்மிருதுவா யிருக்கும் வயிறு, பெருத்தஇடை, யானையின் துதிக்கை போன்ற தொடைகள், அழகிய முழங்கால், கண்டக்கால் பின்கால் சிவந்து பிரகாசிக்கும் நகங்களையுடைய விரல்களாகிய இதழ்கள் பொருந்திய பாதங்கள் முதலிய இலட்சணமான அவயவங்களையுடையவராய், விலையுயர்ந்த ரத்நமணிகள் பதித்த கிரீடம் கடகம் தோள் வளை அரைஞாண் பிரம்மசூத்ரம் முத்தாரம் தண்டை குண்டலங்கள் முதலிய ஆபர

𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌰𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌧𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌤𑍍𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌂 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௫௨॥
𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌨𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍈𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌵𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥ ॥௫௩॥
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌨𑌾𑌰𑌦𑌵𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌰𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௫௪॥
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌳𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௫௫॥
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌨𑍂𑌰𑍁𑌹𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ॥ ॥௫௬॥
𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾𑌽𑌸𑍍𑌤𑍌𑌷𑍀𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾𑌽𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌪𑍁𑌟𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌃 ॥ ॥௫௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ॥௫௦॥ 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌣𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௫௧॥௫௨॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌈𑌶𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌸𑌾𑌰𑌂𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌨𑌾𑌰𑌦 𑌵𑌸𑌵𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃। 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌃। 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௫௪॥ 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍂। 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௫௫॥ 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃। 𑌸𑍁𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍋𑌽 𑌸𑌾𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍂𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥௫௬॥௫௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌕𑍋𑌨𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ணங்கள் பூண்டவராய், கரங்களில் சங்கு சக்ரம் கதை தாமரை மலர் இந்நான்கு மேந்தினவராய், மார்பில் ஸ்ரீவத்ஸத்துடன் கௌஸ்துபம் துளசி மாலை முதலியன ஆணியப்பெற்றவராய்,விளங்குகையில், அருகில் சுநந்தன் நந்தன் முதலியவர்களும் சனகர் முதலிய பார்ஷதர்களும் பிர்ம்மா ருத்திரர் முதலிய சுரேசர்களும் ஒன்பது ரிஷிகளும் பிரஹ்லாதர் நாரதர் வஸு முதலிய பாகவதோத்தமர்களும் சித்தந்தெளிந்து பற்பலபாவங்களோடு கூடிய வாக்குகளால் துதி செய்ய ஸ்ரீ, புஷ்டி, வாக், கீர்த்தி, காந்தி, துஷ்டி, பூமி, ஊர்ஜே, வித்தை, அவித்தை சக்தி மாயை இவைகள் சேவிக்கவும் அக்ரூரர் கண்டு பரமானந்தங்கொண்டு பரமபக்தியடைந்து புளகாங்கிதராகி கண்களினின்று ஆநந்த பாஷ்பம் சொரிய அஞ்சலியஸ்தஞ் செய்து வணங்கி, மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு மெதுவாகக் கவனித்துத் துதிக்கத் தொடங்கினர். (௫௧-௫௭)

39-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

॥ चत्वारिंशोऽध्यायप्रारम्भः ॥

॥ अक्रूरकृतश्रीकृष्णस्तुतिः ॥

॥ अक्रूरः ॥

नतोऽस्म्यहं त्वाखिलहेतुहेतुं
    नारायणं पूरुषमाद्यमव्ययम्।
यन्नाभिजातादरविन्दकोशा—
    द्ब्रह्माविरासीद्यत एष लोकः ॥ ॥௧॥

भूस्तोयमग्निः पवनः खमादि—
    र्महानजादिर्मन इन्द्रियाणि।
सर्वेन्द्रियार्था विबुधाश्च सर्वे
    ये हेतवस्ते जगतोऽङ्गभूताः ॥ ॥௨॥

चत्वारिंशे ततोऽक्रूरः कृष्णे [illegible]।
प्रणम्य हृष्टस्तुष्टाव सर्गाणां [illegible] ॥

॥श्रीकृष्णं प्रणमति॥

नतोऽस्मीति। हे कृष्ण त्वा त्वां नतोऽस्मि। [illegible] वाच्यं नतोऽसि तत्राह- पूरुषम् आद्यम् अव्ययं च अनादिनिधनम् [illegible] त्वं तस्य। अखिलहेतूनां ब्रह्मादीनां हेतुम्। अत एव नारायणो नाहमिति चेत् तत्राह। नारायणं त्वाम्। किं नारायण इति शब्दः [illegible] तत्राह यन्नाभिजातादिति। यस्य नाभिजातात् अरविन्दकोशात् ब्रह्मा आविरासीत् यतो ब्रह्मणः ॥ ௧ ॥ अखिलहेतुहेतुत्वं प्रपञ्चयति। भूरिति ॥ आदिरहंकारः [illegible] आदिः पञ्चभूतानि [illegible] ये च जगतो हेतवस्ते सर्वे तवाङ्गभूताः [illegible] जाताः उपलक्षण [illegible] वा॥௨॥

---

40 வது அத்தியாயம்

அக்ரூரர் துதி.

(ஏ நாராயண !) உமது நாபீகமலத்திலிருந்து உற்பத்தியான பிர்ம தேவன் உலகசிருஷ்டிகர்த்தாவாயிருப்பதால், ஆதி புருஷரும் நாச மற்றவரும் சமஸ்த காரண பூதருமான உம்மை வணங்குகிறேன். (௧)

பின்னும் ஆதிகாரணமாகிய அவ்வியக்தம், மகத்து, மமதை, மனம், இந்திரியம், அவைகள் அறியும் விஷயங்கள், பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் தேவாம்சங்கள் முதலியயாவும் உம்மிடமிருந்தே வெளியாயின. (௨)

ந தே ஸ்வரூபம் விதுராத்மனஸ்தே
ஹ்யஜாதயோ நாத்மதயா க்ருஹீதா: ।
அஜோऽநபிஜ்ஞஸ்ஸ்வகுணேன மாயயா
குணாதிகம் வேத ந தே ஸ்வரூபம் ॥ ॥௩॥

த்வாம் யோகினோ யஜந்த்யத்தா மஹாபுருஷமீஶ்வரம் ।
ஸாத்யாத்மம் ஸாதிபூதம் ச ஸாதிதைவம் ச ஸாதவ: । ॥௪॥

[illegible]

மாயை முதலியவை ஜடமாதலால் உம்முடைய சொரூபத்தை உணர்வதில்லை. மாயையினுடைய குணங்களுக்குட்பட்ட பிர்ம்மாவும் குணங்களைக் கடந்த உமது சொரூபத்தையறியார். (௩)

அத்தியாத்மம், அதிபூதம், அதிதெய்வம் இவைகளில் சாக்ஷியாகப் பிரகாசிக்கும் மகா புருஷரும் ஈசுவரருமான உம்மை சாங்கிய யோகிகள் பூஜிக்கிறார்கள். (௪)

त्रय्या च विद्यया केचित्त्वां वै वैतानिका द्विजाः।
यजन्ते विततैर्यज्ञैर्नानारूपामराख्यया ॥ ॥௫॥

एके त्वाखिलकर्माणि संन्यस्योपशमं गताः।
ज्ञानिनो ज्ञानयज्ञेन यजन्ति ज्ञानविग्रहम् ॥ ॥௬॥

अन्ये च संस्कृतात्मानो विधिनाभिहितेन ते।
यजन्ति त्वन्मयास्त्वां वै बहुमूर्त्येकमूर्तिकम् ॥ ॥௭॥

त्वामेवान्ये शिवोक्तेन मार्गेण शिवरूपिणम्।
बह्वाचार्यविभेदेन भगवन्तमुपासते ॥ ॥௮॥

त्रैविद्या त्रय्याश्च सर्वेषु सर्वेषु प्रकाश्यते। न च सर्वेषु सर्वा बहुरूपा भवति। किं तु नानादेवभेदेन त्वामेव यजन्ति। तथा च श्रुतिः॥ सर्वेषु यज्ञेषु वेदाः सर्वे ... सन्ति? । सर्व एते देवा यजन्ति॥ सर्वस्मै ... तस्य ... अजरामरात्रीति ॥ ௫ ॥ एक इति॥ ज्ञानयज्ञेन सम्मतोऽसि ॥௬॥ संस्कृतात्मानः उक्ताः वैष्णवदीक्षयैव संस्कृतात्मानः ॥ अन्येति॥ सात्वततन्त्रानः वैष्णवदीक्षया दीक्षिताः। तेन पा। विहितेन पाञ्चरात्रादि विधिना त्वन्मयाः त्वन्मनस्का त्वद्भक्ताः। त्वदेकरूपा इति वा। वासुदेवसङ्कर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धभेदेन बहुमूर्तिं नानारूपं एकमूर्तिकं च त्वामेव यजन्ति॥௭॥ त्वामिति॥ बह्वाचार्यविभेदेन तत्तदाचार्योपदेशभेदेन पाशुपतादि मार्गेण ॥ ௮ ॥ येऽपि अन्यदेवताभक्ताः तेऽपि त्वामेव यजन्तीत्याह ॥ सर्व एवेति॥ सर्व एव यजन्ति देवताभक्ताः सर्वे देवताविशेषाः त्वामेव यजन्तीत्युच्यते। तत्राह यद्यप्यन्यधिय इति वक्षि

இந்திரன் முதலியவர்களிடத்தில் சாட்சியாக விளங்கும் உம்மை கர்மகாண்ட விதிப்படி பற்பலயாகஞ் செய்து கர்மயோகிகளாகிய வேதியர்கள் பூஜிக்கிறார்கள். (ரு)

சில பிர்ம ஞானிகள் கர்மங்களை முற்றும் ஒழித்துவிட்டு, அமரிக்கையுடனிருந்து ஞான சொரூபியாகிய உம்மை சமாதியில் பூஜிக்கிறார்கள். (சு)

இன்னும் சிலர், நீர்விதித்த விதிப்படி பாஞ்சராத்ரம் முதலிய தீட்சைபெற்று ஜீவனும் பரனும் வேறெனக்கருதி வாசுதேவர் முதலிய பற்பல அம்சங்களினும் ஏக மூர்த்தியாக விளங்கும் உம்மையே பூஜிக்கிறார்கள். (எ)

இன்னும் சிலர் ஈசுவரர் விதித்தபடி சைவதீட்சை பெற்று, அதில் சைவம் பாசு பதம் முதலிய பல வகுப்புகளினும் ஏகேசுவரனாகிய உம்மைப் பூஜிக்கிறார்கள். (அ)

𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑍇 𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ॥௯॥

𑌯𑌥𑌾𑌽𑌦𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ॥௰॥

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌆𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ॥௧௧॥

𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍋𑌽𑌯𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌨𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍁 ॥ ॥௧௨॥

[illegible] ॥௯॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌆𑌹 ॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌦𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌸𑍁 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 । 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌤𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௰ ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 । 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌯𑌵𑌭𑍂𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧௧॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌪𑌿

இன்னும் சிலர் பற்பல தேவதைகளை ப்ற்பலவிதமான கொள்கைகளை யனுசரித்து பூஜித்தனராயினும், பற்பல மலைகளிலிருந்து உற்பத்தியாகும் நதிகள் பலவும் மழையினுல் ப்ரவாகமடைந்து அந்தியத்தில் சமுத்திரத்திற்சேர்வது போல், அந்த பூஜை சர்வதேவேச சொரூபியாகிய உம்மையேசேரும். (௯-௰)

பிர்மதேவர் முதல் ஸ்தாவரம் வரையிலுள்ள பிராகிருதர்கள் உமது சக்திபாகிய பிரகிருதியிலிருந்துண்டான சத்வ, ரஜஸ், தமோகுணங்களில், இணைக்கப்பட்டிருக்கிருர்கள். (௧௧)

சர்வசொரூபராயும் சர்வபுத்தி சாட்சியாயுமிருந்தும் அவைகள் ஒன்றிலும் பற்றுதலில்லாத உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். மாயையில் உண்டாகிற குணப்பிரவாகமானது தேவர்கள் மனிதர்கள் மற்ற ஜீவராசிகள் யாவரையும் வசப்படுத்திக் கொள்ளுகிறது. (௧௨)

அக்நிர்முகம் தே(அ)வநிரங்க்ரிரீக்ஷணம்
ஸூர்யோ நபோ நாபிரதோ திஶ: ஶ்ருதி: |
த்யௌ: கம் ஸுரேந்த்ராஸ்தவ பாஹவோ(அ)ர்ணவா:
குக்ஷிர்மருத் ப்ராணபலம் ப்ரகல்பிதம் || கங ||

ரோமாணி வ்ருக்ஷௌஷதயஶ்ஶிரோருஹா
மேகா: பரஸ்யாஸ்திநகாநி தே(அ)த்ரய: |
நிமேஷணம் ராத்ர்யஹநீ ப்ரஜாபதி—
ர்மேட்ரஸ்து வ்ருஷ்டிஸ்தவ வீர்யமிஷ்யதே || கச ||

ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் ப்ரவீஷி தர்ஹி தேஷாம் க ஏகோ விஶேஷ ஸ்யாதித்யா ஶங்க்ய விஶேஷமாஹ — த்வம்ஹ்யேவேதி | அவிஷக்தத்ருஷ்டயே அவிலிப்தபாவாய அந்த: ஸர்வாத்மநே ஸர்வ்யதிரிக்தாயாவிஷக்தத்ருஷ்டி ஸ்வஹிதத்யர்த: | கிஞ்ச ஸர்வப்ரியாம் ஸாக்ஷிணே ஸர்வபுத்திஸாக்ஷீஸாக்ஷ்யாவி பந்திவேவ இத்யர்த: | ஏதமேவ தத்ஸாக்ஷரம் தீத்யாஹ ருணப்ரவாஹ இதிஜேவாந்யதியுங்க ஸூத்ராநோ யேஷாம்தேஷாம் | ஜேவாதிஶரீராதி ஓநிஷ்வித்யர்த: | அதவித்யயா ஸ்ருதோதயம் ருணப்ரவாஹ: ப்ரவர்த்ததே அதோ ஏஹாநு விஶேஷ இத்யர்த: || கஉ || ஸர்வாத்மந இத்யேநோக்தம் ஸருணம் ரூபம் ஸ்தௌதி த்வாப்யாம் || அக்நிர்முகமிதி || அக்ந்யாதீநாமேவ ஶ்ரீ வபவதாவிதியதே யோயைர்திர் ஸ்தவ ரூபமித்யாதிவஉந வ்யக்த்யா ஈக்ஷணம் சக்ஷு: ஶ்ருதி: ஶ்ரவணேந்த்ரியம் கம் ஶிரோ(அ)த்ர ப்ராணஸ்து பலம் சதக || கங || ரோமாணீதி || அத்ரய: பரஸ்யதே அஸ்திநகாநி || கச || நகேவலமேதாவதேவ கிந்து ஸர்வேர்வ்யயம் ரூபம் ச ஸ்வரூபயஞ்ஜித ஸமேதி வஉனேவா ஸத்யவிப்ரவரவஸ்ய விகாராஸ்வயிந ப்ரவஜ்யந்தே | தஸ்யாமயிகல்பிதகாதித்யாஹ || அயீதி || அவ்யாத்ம அவ்யாத்நி வர்ணஷேவர்ணே லோகாதய: ஸாஜஹதேவ்ரவஞ்தி | ஹே அவ்யாத்நிதிவா | அயாஹரிதே ஆயிஉநோஉயே உந:ப்ராயாநேஉநோவ்ருத்திவ்யம்ஜ்யே || த்ருஶ்யதே அவஹ்யாவர்த்யா | உநவேஸா நர்த்ருஷ்வ்ய இத்யாதிஶ்ருதே: ஜலேயதா ஜலௌகஸ: ஸஞ்சக்ஷப்ராண்யம்பராஶய: யதாவா உதும்பராங்க: கேஸரேஷ்வஶகா: வரவ்ர வாதர்ந ஜீஜாஸு: | ஸவநேஜாநி ப்ரஹ்மாம்பா நி

விராட் புருஷராகிய உமக்கு அக்னி முகம், பூமிபாதம், சூரியன்கண், ஆகாசம் நாபி, திக்குகள் செவி, சுவர்க்கம் சிரசு, சுரசிரேஷ்டர்கள் உமது கைகள், கடல் உமது உதரம், வாயு உமக்குப்பிராணன், பரங்கொடிகள் உமது ரோமங்கள், மேகங்கள் உமது தலைமயிர்கள், மலைகள் உமது நகங்களும் எலும்புகளும், இராத்ரி பகல் உமது கண்மூடிப்பதும் திறப்பதும், பிர்ம்ம தேவர் உமது புல்லிங்கம், மழை உமது வீரியம்.
(கூ-கச)

𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌜𑍀𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌲𑍇 𑌸𑌂𑌜𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌜𑌲𑍌𑌕𑌸𑍋𑌽
𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌮𑌶𑌕𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑍇 ॥ ॥௧௫॥

𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌹 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌤𑍈𑌰𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍁𑌚𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌯𑌶𑌃 । ॥௧௬॥

𑌨𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌚𑌰𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌹𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍈𑌟𑌭𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 ॥ ॥௧௭॥
𑌅𑌕𑍂𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍂𑌕𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ ॥௧௮॥
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌲𑍋𑌕𑌭𑌯𑌾𑌪𑌹 ।
𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌚 ॥ ॥௧௯॥

𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌮𑌶𑌕𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌅𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌗𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥௧௬॥ 𑌇𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍈𑌟𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥௧௭॥ 𑌅𑌕𑍂𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌕𑍂𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥௧௮॥௧௯॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑍃𑌗𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 ॥௨௦॥ 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌵𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁-

நீரிற்கலந்திருக்கும் நீர்ப்பிராணிகளின் முட்டைகள் போலவும் அத்திப் பழத்தில் கொசுக்கள் போலவும் லோகபாலகர்கள் முதலிய ஜீவராசிகள் அடங்கிய அநந்தகோடி அண்டங்கள் நித்திய புருஷராகிய உம்மிடத்தில் மனோமயமாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (௧௫)

நீர் எந்தெந்த ரூபங்களையெடுத்து விளையாடினீரோ அந்த விளையாட்டின் மகிமையை பக்தர்கள் கேட்டு சகலதுக்கங்களும் நீங்கிக் களிப்படைந்து அதை கானஞ்செய்கிறார்கள் (௧௬)

ஒரு காரணமாக மத்ஸியாவதாரமெடுத்துப் பிரளயசமுத்திரத்தில் விளையாடும் உம்மை வணங்குகிறேன். மதுகைடவர்களைக்கொன்ற ஹயக்ரீவராகிய உமக்கு வந்தனம். (௧௭)

மந்தரகிரியைத் தாங்குவதற்காக கூர்மாவதாரமெடுத்த உமக்குவந்தனம். வராக அவதாரமெடுத்துப் பூமியை உத்தாரஞ்செய்த உமக்கு வந்தனம். (௧௮)

சாதுரக்ஷணைநிமித்தம் நரசிம்மாவதாரம் எடுத்த உமக்கு வந்தனம். வாமனவதாரஞ் செய்து உலகம் முழுவதையும் மூன்றடியாக அளந்த உமக்கு வந்தனம். (௧௯)

नमो भृगूणां पतये दृप्तक्षत्रवनच्छिदे ।
नमस्ते रघुवर्याय रावणान्तकराय च ॥२०॥
नमस्ते वासुदेवाय नमः सङ्कर्षणाय च ।
प्रद्युम्नायानिरुद्धाय सात्वतां पतये नमः ॥२१॥
नमो बुद्धाय शुद्धाय दैत्यदानवमोहिने ।
म्लेच्छप्रायक्षत्रहन्त्रे नमस्ते कल्किरूपिणे ॥२२॥
भगवन् सर्वभूतानि मोहितानि तवैव मायया ।
अहं ममेत्यसद्ग्राहा भ्राम्यन्ते कर्मवर्त्मसु ॥२३॥
अहं चात्मात्मजागारदारार्थस्वजनादिषु ।
भ्रमामि स्वप्नकल्पेषु मूढः सत्यधिया विभो ॥२४॥
अनित्यानात्मदुःखेषु विपर्ययमतिर्ह्यहम् ।
द्वन्द्वारामस्तमोविष्टो न जाने त्वात्मनः प्रियम् ॥२५॥

दैत्येति ॥२१॥२२॥ सर्वभूतानां मोहकत्वं मायया एव आह — भगवन्निति ॥ असति देहादौ ग्राहः आग्रहो यस्य सः । असन्तो ग्राहो यस्येति वा ॥२३॥ तमेवानुभवं स्वस्य आह — अहं चेति ॥२४॥ मोहमेव प्रकटयति ॥ अनित्येति ॥ विपर्ययस्य मतिः अनित्ये देहे नित्यत्वबुद्धिः अनात्मनि देहादावात्मबुद्धिः दुःखरूपे गृहादौ

துஷ்டராஜ வனத்தை யழிக்க, பரசுராமாவதாரஞ் செய்த உமக்கு வந்தனம், இராவணனைச் சங்கரிக்க இராகவ அவதாரம் செய்த உமக்கு வந்தனம். (௨0)

வாசுதேவராகிய உமக்குவந்தனம், சங்கர்ஷணர் பிரத்யும்னர், அனிருத்தர், சாத்வத்பதி, யாகிய நால்வருஞ் சேர்ந்தவ்யூகரூபியான உமக்கு வந்தனம். (௨க)

புராணபுருஷராயும், புத்தாவதாரஞ் செய்து தைத்தியதானவர்களை மயக்கினவராயும் மிலேச்சருக் கொப்பான அரசர்களைக் கொல்வதற்குக் கல்கி அவதாரஞ் செய்பவராயும் விளங்கும் உமக்கு வந்தனம். (௨௨)

ஏ பகவன்! சகல ஜீவராசிகளும் உம்முடைய மாயைக்குள்ளாகி, தாம் தமது என்கிற பிரமைகொண்டு கர்மவழியில் உழலுகிறார்கள். (௨௩)

ஏவிபோ! மூடனாகிய நானும் சொப்பனத்துக்கு ஒப்பாகிய, உடல், மக்கள், மனைவி, பந்து, மனை, பொருள் முதலியவைகளை உண்மையென நம்பி உழலுகின்றேன். (௨௪)

அனித்தியப் பொருளை நித்தியப் பொருளென்றும் ஜடத்தை ஆத்மாவென்றும் துக்கத்தைச் சுகமென்றும் அக்ஞானத்தால் விபரீதமாக நினைத்து, சுகதுக்கம் முதலிய தொந்துவங்களில் அபிமானம்வைத்து உழலுவதால், ஆத்மப்பிரியரான உம்மை நான் அறியவில்லை. (௨௫)

[illegible] ॥௨௬॥

[illegible] ॥௨௭॥

[illegible] ॥௨௮॥

[illegible]

நீரைப்பார்த்து அதைத்தவிர்த்து, அதன் வழியாகத்தோன்றும் கானலை ஜலமென்று பிரமித்துச்செல்வதுபோல், ஆத்மாவாகிய உம்மைவிட்டு நான் பராமுகமாயிருக்கிறேன். (௨௬)

ஏழையாகிய எனக்கு என்மனம் அடங்கவில்லை; நன்மைதீமையுணராத ஐம்புலன்களின் வசமாய் காமகர்மங்களில் மயங்கியுள்ளது. (௨௭)

ஏ ஈசா! அசத்துக்களால் அடைய முடியாத உமதுசரணாரவிந்தத்தை யான் அடைந்தேன்; அது உமது அனுக்கிரகமென்றே நம்புகிறேன். சம்ஸார பந்தத்தினின்று விடுபடும் தருணமே, ஒரு புருஷனுக்கு உண்மை உபாசிக்கத்தக்க மதிபெருகுங்காலம். (௨௮)

நமோ விஜ்ஞாநமாத்ராய ஸர்வப்ரத்யயஹேதவே ।
புருஷேஶப்ரதாநாய ப்ரஹ்மணேநந்தஶக்தயே ॥ ௨௯ ॥

நமஸ்தே வாஸுதேவாய ஸர்வபூதக்ஷயாய ச ।
ஹ்ருஷீகேஶ நமஸ்துப்யம் ப்ரபந்நம் பாஹி மாம் விபோ ॥ ௩௦ ॥

இதி ஶ்ரீபாகவதே தஶமஸ்கந்தே
அக்ரூரஸ்துதிர்நாம சத்வாரிம்ஶோத்யாய:

நதாநாம் கதி: । ந தாம் ஸக்திஸ்த்யஜு: ॥ ௨௮ ॥ பாதயோ: பதநு ப்ராபயேதி அமேந ॥ நம இதி ॥ விஜ்ஞாநமேவமாத்ரா மூர்திர்யஸ்ய தஸ்மை அத ஏவ ஸர்வப்ரத்யயஹேதவே ஸர்வஜ்ஞாநகாரணாய கிஞ்ச புருஷேஶப்ரதாநாய புருஷஸ்ய யே ஈஶா: ஸத்வாதய: ப்ராணா: காலகர்மஸ்வபாவாதய: தேஷாம் ப்ரதாநாய நியந்த்ரே । அத: ப்ரஹ்மணே பரிப்ருடாய கிஞ்ச அநந்தஶக்தயே அநந்தா: ஶக்தயோ யஸ்ய । யத்வா அநந்தாமாயாப்ரஶக்தியுக்தஸ்ய தஸ்மை । அதவா ப்ரதாநம் ப்ரக்ருதி: । புருஷஸ்தத்ப்ரவர்தக: ஈஶ: । கால: ஏதத்த்ரிதயாத்மநே ப்ரஹ்மணே வக்ஷ்யதி ச பகவாந் । ப்ரக்ருதிபுருஷகாலாநாம் ஆயாம: புருஷ: பர: । ஸ தோஷவ்யஞ்ஜக: காலோ ப்ரஹ்ம தத்த்ரிதயம் த்வஹமிதி ॥ ௨௯ ॥ ஸர்வப்ரத்யயஹேதவே ஸ்வேஷ்டவ்யஞ்ஜகாய ஸ்வஸ்தி । நமஸ்த இதி ॥ வாஸுதேவாய சித்தாதிஷ்டாத்ரே ஸர்வபூதக்ஷயாய க்ஷய ஆஶ்ரய: । அஹங்காரஸ்ய ப்ராணிநாமாஶ்ரய: தத்ஸ்வ அஹங்காராதிஷ்டாத்ரே ஸங்கர்ஷணாயேத்யர்த: । ஹ்ருஷீகேஶேதி புத்திமநஸோரதிஷ்டாத்ரோ: ப்ரத்யும்நாநிருத்தயோரேகீக்ருத்ய க்ரஹணம் ப்ரபந்நம் மாம் பாஹீதி ப்ராயாஸந்த ॥ ௩௦ ॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம்
சத்வாரிம்ஶோத்யாயவ்யாக்யா.

விக்ஞான சரீரரும் சமஸ்தஞானகாரணரும் ஜீவனை வசப்படுத்திக்கொள்ளும்காலகர்ம முதலியவைகளை பிரவிர்த்திப்பவரும் மாயையே சக்தியாகவுடையவரும் எங்கு நிறைந்தவருமான உம்மை வணங்குகிறேன். (உகூ)

பிரளயகால சர்வபூத சங்காரியாகிய வாசுதேவரே! உம்மை வணங்குகிறேன். இருஷீகேசா! உம்மைச் சரணம்புகுந்த என்னைப் புரந்தருளும். (ங௦)

40-வது அத்தியயாம்
முற்றிற்று.

॥ 𑌏𑌕𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌲𑍇 𑌵𑌪𑍁𑌃 ।
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌨𑌟𑍋 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ॥௧॥

𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌜𑌲𑌾𑌦𑍁𑌨𑍍𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥ ॥௨॥

𑌤𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌧𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌵𑌿𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑍋𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 ॥ ॥௩॥

॥ 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 ॥

𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑍀𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌵𑌿𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌜𑌲𑍇 ।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑍇𑌽𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌏𑌕𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑍇𑌽𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌜𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌰𑌾𑌨𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥

[illegible]

41-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

ஒரு நடன் தன் நாட்டியத்தைக் காட்டிப்பின் மறைவதுபோல் ஜலத்தில் துதி செய்யாநின்ற அக்ரூரருக்கு பகவானாகிய கிருஷ்ணன் தரிசனந் தந்து மறைந்துவிட்டார். (௧)

அக்ரூரரும் பகவான் மறைந்ததைப் பார்த்து ஜலத்திலிருந்து வெளியேறி அதி சீக்கிரத்தில் முக்கியமான நேமநிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு பரமாச்சரிய மடைந்து இரதத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். (௨)

இருஷீகேசர் அக்ரூரரைப் பார்த்து உம்மைப் பார்த்தால் ஆகாசத்திலோ ஜலத்திலோ பூமியிலோ ஒரு ஆச்சரியங்கண்டவராகத் தோன்றுகிறது. (௩)

அக்ரூரர்,

பூமியிலும் ஜலத்திலும் ஆகாசத்திலும் உள்ள சகல அற்புதங்களும் விசுவ ரூபியான உம்மிடத்திலேயே யிருக்கின்றனவாதலால், உம்மைத் தரிசிக்கும் நான் பாராத ஆச்சரியம் யாது? (௪)

𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌵𑌿𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌜𑌲𑍇 ।
𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌹𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ॥௫॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌮𑌨𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥ ॥௬॥
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌜𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌦𑌦𑍁𑌃 ॥ ॥௭॥
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍋𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌪𑌵𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇 ॥ ॥௮॥
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥ ॥௯॥
𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌹𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ।
𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௧௦॥

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌹𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 ॥௬॥ 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌦𑍁𑌃 𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௭॥ 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃॥௮॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌂॥௯॥ 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌹𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌾𑌮𑍍

பூமியிலும் ஜலத்திலும் ஆகாசத்திலும் பார்க்கக்கூடிய ஆச்சரியங்களெல்லாம் உம்மிடத்திலிருக்கப் பார்க்கும் எனக்கு வேறிடத்தில் ஆச்சரியமென்பது எது? (௫)

இவ்வண்ணம் சொல்லிவிட்டு காந்தினிசுதராகிய அக்ரூரர் இரதத்தைச்செலுத்திக்கொண்டு அஸ்தமன சமயத்தில் இராமரையும் கிருஷ்ணரையும் மதுரா பட்டணத்துக்கு அழைத்து வந்தார். (௬)

அரசனே! வசுதேவசுதர்களாகிய இராம கிருஷ்ணர்கள் வருவதைக் கேட்ட மார்க்கத்திலுள்ள கிராமஜனங்கள் அங்கங்குகூடிநின்றுமகிழ்ந்து அவர்களைப்பார்த்த கண்களை எடுக்க மனமில்லாதிருந்தார்கள். (எ)

இவர்களுக்கு முன்னே சென்ற கோகுலவாசிகளாகிய நந்தகோபர் முதலியவர்கள் மதுராபட்டணத்துக்கு அருகிலிருக்கும் ஓர் உபவனமடைந்து அவ்விடத்தில் இராமகிருஷ்ணர்களின் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். (அ)

ஜகதீசனாகிய பகவானும் (சற்று நேரத்திற்கெல்லாம்) நந்தகோபர் முதலியவர்களிடம் போய்ச் சேர்ந்து அங்கு தமது கையால் அக்ரூரர் கையைப் பிடித்து வணக்கத்துடன் சிரித்துக்கொண்டு அவரைப் பார்த்து நீர் முன்னால் இரதத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு பட்டணத்துட் பிரவேசித்து உங்கள் கிரகம் போய்ச்சேரும் நாங்கள் சற்று சிரம பரிகாரஞ் செய்துகொண்டு பிறகு பட்டணம் பார்க்க வருகிறோம் என்றார். (கூ-ல)

॥ 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌥 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ॥ ॥௧௧॥

𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌮 𑌗𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜 ।
𑌸𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌸𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ ॥௧௨॥

𑌪𑍁𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ ॥௧௩॥

𑌅𑌵𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌲𑌮𑌾𑌸𑍀𑌚𑍍𑌛𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌾 ॥ ॥௧௪॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌚𑌯𑍋𑌽𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ॥ ॥௧௫॥

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௰ ॥ ௧௧ ॥ 𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌸𑌹𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌪𑍁𑌨𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑌸𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 ॥ ௧௩ ॥ 𑌅𑌵𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 । 𑌐𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌐𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 । 𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑍇𑌭𑍇 ॥ ௧௪ ॥ 𑌆𑌪 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑌃

அக்ரூரர் கூறுகிறார்.

நான் உம்மைப்பிரிந்து மதுரா பட்டணத்துக்குட்பிரவேசிபேன். பக்தவத்ஸலராகிய ஏ நாதா! உம்முடைய பக்தனாகிய என்னைத் தள்ளுவது தகுதியல்ல. (௧௧)

ஏ அதோக்ஷஜ! தங்கள் பிராதாவுடனும் கோபாலர்களுடனும் மித்திரர்களுடனும் என் கிரகத்துக்கு வந்து உமக்கு மித்திரனாகிய என்னையும் எனது கிரகத்தையும் புனிதமாக்கும். (௧௨)

கிரகஸ்தர்களாகிய எங்களுடைய கிரகங்களை ஸ்பரிசிக்கும் தங்களுடைய பாதபங்கஜங்களில் பாத்தியம் கொடுப்போமேயாகில் அக்கினி, தேவர், பிதுர்க்கள் யாவரும் திருப்தி யடைவார்கள். (௧௩)

முன் மகாபலி தங்கள் பாதகங்களில் பாத்தியம் சமர்ப்பித்து மகதைசுவரியமும் கீர்த்தியும் அடைந்து பரமபக்தர்கள் பெறும் நற்கதிம்பற்றான். (௧௪)

சுத்தமாகிய தங்கள் பாததீர்த்தம் மூவுலகத்தையும்புனிதப்படுத்துகின்றது. அதை ருத்திரமூர்த்தி தமது சிரசில் தரித்து பூமியில் விட அதனால் சகரபுத்திரர்கள் நற்கதி பெற்றார்கள். (௧௫)

देव देव जगन्नाथ पुण्यश्रवणकीर्तन ।
यदूत्तमोत्तमश्लोक नारायण नमोऽस्तु ते ॥ ॥कसु॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

आयास्ये भवतो गेहमहमार्यसमन्वितः ।
यदुचक्रद्रुहं हत्वा वितरिष्ये सुहृत्प्रियम् ॥ ॥कஎ॥

श्रीकृष्णबलरामयोर्मथुरानगर
प्रवेशवर्णनम्
॥श्रीशुकः॥

एवमुक्तो भगवता सोऽक्रूरो विमना इव ।
पुरीं प्रविष्टः कंसाय कर्मावेद्य गृहं ययौ ॥ ॥கஅ॥

अथापराह्ने भगवान् कृष्णः सङ्कर्षणान्वितः ।
मथुरां प्राविशद्गोपैर्दिदृक्षुः परिवारितः ॥ ॥கக॥

वक्तृत्वेन श्रेयो नास्तीति उक्त्वा वन्दयति ॥कसु॥ आयास्ये इति ! आर्येण बलेन सह यदुचक्रद्रुहमिति यदुचक्रद्रुहं । तं कंसं हत्वा सुहृदां प्रियं वितरिष्ये दास्यामि ॥कஎ॥ एवमिति ॥ नाग कृष्णावनीतां विनिश्चित्य ... कर्मावेद्येति ॥ கஅ ॥ अथेति । गोपैः परिवारितः प्राविशत् ॥கக॥ श्रीकृष्णदृष्टां पुरीं वर्णयति चतुर्भिः ॥ स्फाटिकानि तुङ्गानि गोपुराणि द्वाराणि अत्युच्चानि गृहद्वाराणि च यस्यास्ताम् । बृहन्ति हेममयानि कवाटानि तोरणानि च यस्यास्ताम् । ताम्रमयाः आरकोष्ठाः धान्यागाराः परिखाश्च यस्यास्ताम् । परिघाः

ஏ தேவதேவா! ஜகந்நாதா! புண்ணிய சிரவண கீர்த்தன! யதுபுங்கவா! உத்தமசுலோகா! நாராயண! உம்மை வணங்குகிறேன். (கசு)

பகவான் கூறுகிறார்.

யதுகுல துரோகியைக் கொன்று நமது மித்திரர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கப்போகிறேன். பிறகு எனதுபிராதாவுடன் தங்களுடைய கிரகம்வருகிறேன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் பலராமரும் மதுராபுரியில் பிரவேசித்தல்.

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் சொல்ல அக்ரூரர் திருப்தியில்லாமலே பட்டணத்துட் பிரவேசித்துக் கம்ஸனிடஞ்சென்று, தான் கோகுலம்போய் வந்த சங்கதியைத்தெரிவித்துத் தமது கிரகம் சென்றார். (கஅ)

பிறகு கிருஷ்ணபகவான் பலராமருடன் கோபர்கள் சூழ மதுராபட்டணத்தைப் பார்க்கக் கருதி உள்ளே பிரவேசித்தார். (கக)

[illegible] ॥௨௦॥

[illegible] ॥௨௧॥

[illegible] ॥௨௨॥

[illegible]

ஸ்படிகமயமான உபர்ந்த கோபுரமும் சொர்ணமயமான கவாடமும்தோரணமும் அமையப்பெற்று, மிக அழகாகவிருக்கும் பட்டணத்துப் பிரவேச வாசலையும் எதிரிகள் பிரவேசிக்க முடியாதபடி வெகு ஆழமாகவிருக்கும் அகழியையும் தாம்பிரம் முதலிய லோகங்களால் அமைக்கப்பட்ட தானியக்களஞ்சியம்குதிரைக்கொட்டடி அநேக உபவனங்களோடு கூடியஉத்தியானவனம் முதலியவைகளையும் சதுஷ்பதங்களில் சொர்ணமயமான உப்ரிகைகளையும் அதற்கருகில் சிங்காரத்தோட்டங்களையும் சிற்பி வேலைக்காரர்கள் அநேகர் கூடி தங்கள் தொழிலை நடாத்தும் தொழிற்சாலைகளையும் இன்னும் பலவிதமான கிரகங்களையும் அவைகளின் மேன்மாடிகளில் வைடூரியம் வச்சிரம் இந்திரநீலம் முத்து மரகதம் இவைகளால் அமைத்திருக்கும் கொடுங்கைகளின் மேடைகளில் மயில்களும் அங்கே சாளர வாயில்கள்

𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌰𑍍𑌦𑌧𑌿𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌦𑍀𑌪𑌾𑌵𑌲𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍈𑌃 ।
𑌸𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍈𑌸𑍍𑌸𑌕𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿—
𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌗𑍃𑌹𑌾𑌂𑌸𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑍈𑌃 ॥ ॥௨௩॥
𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍌
𑌵𑍃𑌤𑍌 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋
𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌰𑍁𑌰𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾𑌃 ॥ ॥௨௪॥

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌲𑌾𑌜𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 ॥௨௨॥ **𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿** ॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂। 𑌕𑍈𑌃। 𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌦𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌚 𑌉𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌲𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃। 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌕𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃। 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌪𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 । 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 [illegible] [illegible] 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥௨௩॥ **𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥௨௪॥ 𑌔𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 ॥ **𑌕𑌾𑌸𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿** ॥ 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌕𑌙𑍍𑌕𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌏𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍀𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾

போவிருக்கும் துவாரங்களில் மாடப் புருக்களும் கூடிச் செவிக்கின்பமாகச் சப்திக்கும் அழகையும் பன்னீர் தெளித்து புட்பங்கள் பொரிகள் அரிசிகள் மலர்மொட்டுகள் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கடை வீதிகள் தெருக்கள் பொதுக்கூட்டம் கூடுமிடங்கள் முதலியவைகளையும் சந்தனம் தயிர் புட்பம் முதலியவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பூர்ணகும்பங்களையும் அவைகளின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும்தீபவரிசைகளையும் குலைகளோடு வாழை கமுகு முதலிய மரங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கும் தெருவாசல்களையும் பார்த்துக்கொண்டே இராமகிருஷ்ணர்கள் தங்கள் மித்திரர்கள் சூழ இராஜவீதி வழியே சென்றார்கள். அரசனே! அவர்களைப்பார்க்க மிக்க ஆசைகொண்டு பட்டணத்து மாதர்கள் அதி சீக்கிரத்தில் அங்கே கூடினார்கள். சிலர்மேன்மாடியில் ஏறி நின்றார்கள். (௨௦-௨௪)

காஶ்சித்விபர்யக்த்ருதவஸ்த்ரபூஷணா
விஸ்ம்ருத்ய சைகம் யுகளேஷ்வதாபரா: |
க்ருதைகபத்ரஶ்ரவணைகநூபுரா
நாங்க்த்வா த்விதீயம் த்வபராஶ்ச லோசநம் || ||உரு||

அஶ்நந்த்ய ஏகாஸ்ததபாஸ்ய ஸோத்ஸவா
அப்யஜ்யமாநா அக்ருதோபமஜ்ஜநா: |
ஸ்வபந்த்ய உத்தாய நிஶம்ய நிஸ்வநம்
ப்ரபாயயந்த்யோऽர்பகமபோஹ்ய மாதர: || ||உசு||

மநாம்ஸி தாஸாமரவிந்தலோசந:
ப்ரகல்பலீலாஹஸிதாவலோகநை: |
ஜஹார மத்தத்விரதேந்த்ரவிக்ரமோ
த்ருஶாம் ததச்ச்ரீரமணாத்மநோத்ஸவம் || ||உஎ||

அநக்த்வா | அக்ருத்வைவ லோசநே அஞ்ஜநம் நிபாய ||உரு|| அஶ்நந்த்ய இதி || தத் போஜநம் ஹித்வா அப்யஜ்யமாநா: ஸ்நேஹை: க்ரியமாண தைலாப்யங்கா: அக்ருதஸ்நாநா: அபோஹ்ய நிரஸ்ய ||உசு|| மநாம்ஸீதி || ப்ரகல்பா: ப்ரௌடா: யா: லீலா: ஹஸிதாநி நிரீக்ஷணாநி ச தை: | ஶ்ரியம் ரமயதீதி ஶ்ரீரமண: தேநாத்மநா தேஹேந தாஸாம் த்ருஶாம் உத்ஸவம் ததச்ச மநாம்ஸி ஜஹார || உஎ || த்ருஷ்ட்வேதி || ஊஹு: ஶ்ராந்தஸ்யாஸ்ய தத்ர தத்ர தத்ஸ்வேதஸ்ய: அத்ருஷ்டா தஸ்ய ப்ரேக்ஷணம் ச உசிதம் ச ததேவ ஸந்த்யா, தயா ஸந்த்யயா உக்ஷணம் ஸேசநம் தேநஸ்யோ

இப்படி அவசரமாகக் கிருஷ்ணனைப் பார்க்கவந்த மாதர்களிற் சிலர், தங்களுடைய ஆடைகளையும் ஆபரணங்களையும் மாறுதலாகத் தரித்துக்கொண்டும் சிலர் ஜோடியாகத் தரிக்கவேண்டியவைகளில் ஒன்றை மறந்து ஒன்றைத் தரித்துக்கொண்டும் சிலர் ஒரு காது ஆபரணமட்டும் அணிந்துகொண்டும் சிலர் ஒருகால்தண்டைமட்டும் அணிந்துகொண்டும் சிலர் ஒரு கண்ணை மறந்து ஒரு கண்ணுக்குமட்டும் மையிட்டுக்கொண்டும் சில உத்ஸவப் பரவசர்களாகி போஜனத்தை விட்டுப்பாதியிலெழுந்தும் சிலர் அப்பியங்கனம் செய்து முழுகாமலும் சிலர் இக்கோலாகல சப்தத்தால் நித்திரையிலிருந்து எழுந்தும்குழந்தைக்குப்பால்கொடுத்துக்கொண்டிருந்த சிலர் அக்குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பதை விட்டெழுந்தும் அவரவர் வீட்டிலிருந்து வெளியே ஓடி வந்தார்கள். (உரு-உசு)

இப்பொழுது யானைக்குட்டிபோல் நடந்து வரும் அரவிந்த லோசனராகிய பகவான், கம்பீரமான தமது லீலைகள் சிரிப்பு பார்வை இவைகளால்(தம்மைப் பார்க்கஓடிவந்த) அம்மாதர்களின் சித்தத்தைக் கவர்ந்து இலட்சுமிதேவி உலாவும் தமதுசரீரத்தால் அவர்களுடைய கண்களுக்கு ஆநந்தமுண்டாக்கினர். (உஎ)

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌨𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌸𑍍𑌤𑌂
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌸𑍁𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ।
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍋 𑌜𑌹𑍁𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌧𑌿𑌮𑍍 ॥ ௨௮ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌃 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌸𑍌𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾 𑌬𑌲𑌕𑍇𑌶𑌵𑍌 ॥ ௨௯ ॥

𑌦𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍋𑌦𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌨𑍈𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ॥ ௩௰ ॥

𑌊𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌾 𑌅𑌹𑍋 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌚𑌰𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍌 ॥ ௩௧ ॥

𑌆𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 𑌆𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌜𑌨𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌜𑌹𑍁𑌃 । 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮 𑌨𑌿𑌜𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌰𑌸𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௮ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍌𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌸𑌮𑍂𑌹𑍈𑌃 ॥ ௨௯ ॥ ௩௰ ॥ 𑌊𑌚𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ௩௧ ॥ 𑌰𑌜𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌰𑌜𑌕𑌃 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍇𑌜𑌕𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌗𑌵𑌿 𑌕𑌾𑌵𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁

காமம் முதலிய விரோதிகளை வென்ற அரசனே! பலநாளாக ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய சரித்திரத்தையும் அழகையும் கேட்டு அவரிடத்திலேயேபதிந்தமனமுடையவர்களாகிய அம்மாதர்கள் இப்பொழுது பகவானுடைய சிரிப்பு பார்வையாகிய அமுதத்தில் மூழ்கி, பெருமை பெற்று தங்கள் கண்களின் வழியே அவருடைய ஆநந்த சொரூபத்தை மனதிற்கொண்டு ஆலிங்கனஞ்செய்து புளகாங்கிதர்களாகி நெடுநாளாய்ப்பாராத வருத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டார்கள். (௨௮)

உப்பரிகையின் மீதிருந்து தரிசித்த மாதர்கள் தாங்கள் கொண்டசந்தோஷத்தால் முகமலர்ச்சியடைந்து ராமகிருஷ்ணர்கள்மேல் ஸௌமனஸமாகிற புஷ்பங்களை வருஷித்தார்கள். (௨௯)

அப்பொழுது அப்பட்டணத்திலுள்ள வேதியர்கள் மிகக் களிப்படைந்து தயிர்கலந்த அட்சதைகள் பூர்ணகும்பங்கள் நல்ல வாசனை மிகுந்த பூமாலைகள் பலவர்க்கம் இவைகளால் இராமகிருஷ்ணர்களை அங்கங்கு பூஜித்தார்கள். (௩௰)

கோகுலத்திலிருக்கும் கோபஸ்திரீகள் இம்மாஹானுபாவர்களை அனுதினமும்பார்த்து ஆனந்திக்க அவர்கள் செய்த தவம் யாதோ என்றுஅப்பட்டணத்துஜனங்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். (௩௧)

𑌰𑌜𑌕𑌵𑌧𑌵𑌾𑌯𑌕𑌸𑍁𑌦𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂

𑌸𑌂𑌮𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃

𑌰𑌜𑌕𑌂 𑌕𑌂𑌚𑌿𑌦𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌂𑌗𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌚𑌤 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌧𑍌𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ ॥௩௨॥
𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑍋𑌃 ।
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ॥௩௩॥
𑌸 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌰𑍁𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃 ॥௩௪॥
𑌈𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌨𑍇 𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌥 ॥ ॥௩௫॥
𑌯𑌾𑌤𑌾𑌶𑍁 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌾 𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑌾 ।
𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈 । ॥௩௬॥
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌥𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌰𑌜𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑍍 ॥ ॥௩௭॥

𑌰𑌙𑍍𑌗𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥௩௨।௩௩॥ 𑌸𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑍇 । 𑌰𑍁𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌨𑍇𑌚𑌰𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌤𑍇 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌟𑍍 । 𑌅𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌥 ॥ 𑌯𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௩௬ ॥ ௩௭ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌾𑌸𑌃𑌕𑍋𑌶𑌾𑌨𑍍

வண்ணான் வதமும் சேணியன் சுதாமன் திரிவக்கரை
இவர்களுக்குச் சம்மான மளித்தலும்.

இப்பொழுது பகவான் தமக்கு எதிரே வரும் ஒருவண்ணானைக்கண்டு அவன் கொண்டுவரும் அதியுத்தமமாக வெளுத்த வஸ்திரங்களைப் பார்த்து அவைகளை "எங்களுக்குக் கொடு, நாங்கள் அதைத்தரித்துக்கொள்ளத் தகுந்தவர்கள்தான்; அவைகளை எங்களுக்கு நீ கொடுத்தால் உனக்கு பரமபாக்கியமுண்டாகு"மென்று கேட்டார். (௩௨-௩௩)

எங்கும் பரிபூர்ணராகிய பகவான் கேட்டதும் அரச சேவகனாகிய ஸுதுர்மதன் என்ற அவ்வண்ணான் அவர்களைப் பார்த்து வனங்களிலும் மலைகளிலும் திரிகிற தூர்நடக்கையுள்ளவர்களே! நாடோறும் இப்படிப்பட்ட மேன்மையான வஸ்திரங்கள் தரிப்பதுதான் உங்கள் வழக்கமோ, அரசனுடைய இவ்வாடைகளை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களே! முட்டாள்களே! நீங்கள் பிழைத்திருக்க வேண்டுமானால் மறுபடி யிவ்விதம் கேட்காமல் சடுதியில் ஓடிப்போங்கள், இச்சங்கதி இராஜ காவலர்கள் செவிக்கெட்டுமேயாகில் இப்படிப்பட்ட கர்வம் கொண்ட உங்களைக் கட்டியடித்து இருக்கிற இடந்தெரியாமற் செய்துவிடுவார்கள் என்றான். (௩௪-௩௬)

தேவகிசுதர் கோபங்கொண்டு இவ்விதம் பிதற்றிய வண்ணானுடைய சிரசைத் தமது கைவிரலின் நுனியால் கிள்ளியெறிந்து விட்டார். (௩௭-௩௭)

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌃𑌕𑍋𑌶𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ ௩௮ ॥

𑌵𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌗𑍋𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌕𑌾𑌨𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ௩௯ ॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌯𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌲𑍇𑌯𑍈𑌰𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌰𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ॥ ௪௦ ॥

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑍇𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌾𑌮𑍌 𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑌤𑍁𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌬𑌾𑌲𑌗𑌜𑍌 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑍀𑌵 𑌸𑌿𑌤𑍇𑌤𑌰𑍌 ॥ ௪௧ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌬𑌲𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௪௨ ॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌦𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃 ।
𑌤𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌨𑌾𑌮 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥ ௪௩ ॥

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌟𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥௩௮॥௩௯॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌾𑌯𑌕𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌵𑌾𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃॥ 𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂। 𑌚𑍈𑌲𑍇𑌯𑍈 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑍈 𑌰𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈 𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃॥௪௦॥௪௧॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌞𑍍𑌚 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌞𑍍𑌚

அவ்வண்ணுனே அடித்துப் பிழைத்த மற்ற வண்ணுன்கள் யாவரும் அவரவர்களுடைய துணிமூட்டைகளை யெறிந்துவிட்டுத் திசைதோறும் ஒடிவிட்டார்கள். அத்துணி மூட்டைகள் யாவற்றையும்அச்சுதர் எடுத்து அவிழ்த்து, அவைகளிலுள்ள வஸ்திரங்களில் தமக்கும் தமது தமையன் பலராமருக்கும் பிரியமானவற்றை எடுத்து இருவருமாகத் தரித்துக்கொண்டு பின் மீதியானவற்றில் கோபர்களுக்கு அவர்கள் விரும்புகிறபடி கொடுத்து மீந்ததை யெறிந்துவிட்டார். (௩அ-௩௯)

அப்பொழுது அங்கிருந்த ஒரு சேணியன் அன்புடன் இராமகிருஷ்ணர்களிடம் வந்து அவர்களைப் பல வர்ணங்களமைந்த ஆடைகளாலும் அவைகளுக்குத்தக்க ஆபரணங்களாலும் அலங்கரித்தான். (௪௦)

இப்படி அலங்கரிக்கப்பட்டதும் இராமர் உற்சவத்தில் நன்ருய் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளை யானைக் குட்டி போலிருந்தார். கிருஷ்ண பகவான் ஒரு கறுப்பு யானைக்குட்டி போல் விளங்கினர். (௪௧)

தம்மை யலங்கரித்த சேணியனுக்குப் பகவான் பிரஸன்னராகிஇகத்தில்சகல சம்பத்தையும் ஆதிபத்யத்தையும் மறந்ததை நினைக்கும் இந்திரிய சக்தியையும் அந்தியத்தில் சாரூப்பிய முக்தியையும் தந்தருளினர். (௪௨)

பிறகு இராமகிருஷ்ணர்கள் பூமாலை தொடுக்கும் தொழில் பூண்ட சுதாமனுடைய வீட்டுக்குச் சென்ருர்கள். இவர்கள் வரவைக் கண்டதும் அவன் எழுந்திருந்து தன் சிரசு தரையிற்பட வணங்கி, அவர்களுக்கு அர்க்யபாத்தியாதி ஆசமனீ

𑌤𑌯𑍋𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑍈𑌃 ॥சச॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑌾𑌵𑌿𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥சரு॥

𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌿𑌲 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌚 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌚 ॥ ॥சசு॥

𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃 ।
𑌸𑌮𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍋𑌰𑌪𑌿 ॥ ॥சஎ॥

𑌤𑌾𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑌂 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ॥சஅ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌶𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌦𑌦𑍌 ॥ ॥சகூ॥

𑌜𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌵𑌞𑍍𑌚 ॥சச॥சரு॥ 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯 ॥சசு॥ 𑌰𑌜𑌕𑌵𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌚 𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑌾 𑌨 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌨𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌨 𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌮𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋𑌃 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌚 ॥சஎ॥சஅ॥ 𑌜𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

யங்கொடுத்துப்பூஜித்து, அவர்களுடன் வந்தவர்களுக்கும் தக்கஉபசாரஞ்செய்து யாவருக்கும் சந்தனம் பூமாலை தாம்பூலங்கள் சமர்ப்பித்துப் பூஜித்தான். (சஙசச)

பின்பு சுதாமன் அவர்களைப் பார்த்து மகாத்மாக்களே! என் ஜன்மம் சபலமாயிற்று. எனது குலம் பரிசுத்தமடைந்தது. எங்கள் தேவர்கள் பிதுர்க்கள் ரிஷிகள் யாவரும் உங்களுடைய வரவால் திருப்தி யடைந்தார்கள். (சரு)

இவ்வுலகம் முழுமைக்கும் தாங்களே முதற்காரணம். உலகத்தின் க்ஷேமத்துக்காகவும் நன்மைக்காகவும் மானுடராக அவதரித்திருக்கின்றீர்கள். (சசு)

ஜகத்சொரூபிகளாயும் யாவருக்கும் மித்திரர்களாயும் சர்வப் பிராணிகளையும் பேதமின்றிப் பார்ப்பவர்களாயும் பக்திபுரியும் உத்தமருடைய இஷ்டப்படி நடப்பவர்களுமான உங்களுக்கு பக்ஷபாதமான பார்வை கிடையாது. (சஎ)

உங்களுடைய கட்டளையானது பக்தர்களுக்கு அனுக்கிரகமானதால், அடியேன் தங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுவது யாது? கட்டளை யிட்டருளுங்களென்று பிரார்த்தித்தான். (சஅ)

அரசனே! இவ்விதம் அபிப்பிராயங்கொண்ட சுதாமன் பரம சந்தோஷங்கொண்டு பரிமளங்கமழும் வாசனைப்புட்பங்களால் தொடுத்த மாலைகளை அவர்கள் கழுத்தில் அணிந்தான். (சகூ)

ताभिः स्वलङ्कृतौ प्रीतौ कृष्णरामौ सहानुगौ ।
प्रणताय प्रपन्नाय ददतुर्वरदौ वरान् ॥ ॥௫௦॥

सोऽपि वव्रेऽचलां भक्तिं तस्मिन्नेवाखिलात्मनि ।
तद्भक्तेषु च सौहार्दं भूतेषु च दयां पराम् ॥ ॥௫௧॥

इति तस्मै वरं दत्त्वा श्रियं चान्वयवर्धिनीम् ।
बलमायुर्यशः कान्तिं निर्जगाम सहाग्रजः ॥ ॥௫௨॥

इति श्रीभागवते दशमस्कन्धे
पूर्वार्धे एकचत्वारिंशोऽध्यायः.

इत्यभिप्रेत्य इत्येवाभिज्ञायानु अभिप्रेत्य तद्दत्तं ज्ञात्वा ॥௪௧॥௫௧॥ इतीति ॥ अन्वयवर्धिनीं वंशवृद्धिकरीम् ॥௫௨॥ [illegible] ॥ श्रीधरीयोऽयं श्लोकः ॥

इति सारार्थदर्शिन्याम् एकचत्वारिंशोऽध्यायव्याख्या.

இவ்விதம் (சுதாமன் அணிந்த) பூமாலைகளைத் தரித்து தங்கள் பரிவாரங்களுடன் மகிழ்ந்திருக்கும் இராமகிருஷ்ணர்கள் பிரபன்ன (ஆசாரியர் மூலமாய் முத்திபெற வழி தேடுவோன்)னகி வணங்கிய சுதாமனுக்கு அவன் விரும்பும் வரங்களை யளித்தனர்கள். (௫௦)

அவன், அகிலாத்ம சொரூபியான பகவானிடத்தில் என்றுமாறாத பக்தியையும் அவர் பக்தர்களிடத்திலும் அவ்விதமான நேசத்தையும் பரமஜீவகாருண்யத்தையும் தான் வேண்டும் வரங்களாகக் கேட்டான். (௫௧)

பகவான் அவன் கேட்ட வரங்களையும் இன்னும் வம்ச விருத்திகரமான சம்பத்து பலம் யஸஸ் ஆயுள் இலட்சணம் இவைகளையும் மனமுவந்தளித்துப் பலராமருடன் அவ்விடம் விட்டுப்புறப்பட்டார். (௫௨)

பட்டணப்பிரவேசமாகிய
41-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌪𑌥𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾𑌂
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌰𑌸𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 । ||௧||
𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑍁 𑌹𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨𑌃 ।
𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑍋𑌰𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ||௨||

|| 𑌸𑍈𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍀 ||

𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰 𑌕𑌂𑌸𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌪𑌤𑍇𑌰𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂
𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ ||௩||

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌿𑌦𑌾 ।
𑌵𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌚 ॥

𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌂 । 𑌰𑌸𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 ॥௧॥ 𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌨𑍇 𑌹𑍇 𑌵𑌰𑍋𑌰𑍁, 𑌰𑌾𑌜𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇 𑌊𑌰𑍁 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯

42-வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

மங்கள மருளும் மாதவர், இராஜ வீதி வழியே செல்லுகையில் யௌவன பருவமும் சுந்தரவதனமுமுடைய கூனி யென்னும் பேருடைய ஒரு ஸ்திரீ தன் கையில் சரீரத்தில் பூசிக்கொள்ளத்தக்க வாசனை திரவிய பாத்திரம் ஒன்று எடுத்து வருவதைப்பார்த்து நகைத்து ஏ வரோரு! நீ யார்? யாருக்கு இந்த வாசனைத்திரவியம்? நீ யாருக்குரியவள்? இவைகளைச்சவிஸ்தாரமாய்க் கூறு. சிரேஷ்டமான இந்த வாசனைத் திரவியங்களை எங்களிருவருக்குங் கொடுத்து விடு; அதனால் உனக்கு அதி சீக்கிரத்தில் சிரேயஸ் உண்டாகும். (௧-௨

ஸைரந்திரி (இராஜ ஸ்திரீகளுக்கு அலங்கரிப்பவள்) கூறுகிறாள்.

ஏ சுந்தரா! எனது நாமம் திரிவக்ரை, யான் கம்ஸனுடைய கிரகத்தில் இராஜ பத்தினிகளுக்கு அலங்கரிக்கும் தாதி, போஜராஜன் மனமுவந்து ஏற்கும்படி யான் செய்த இந்த வாசனைத் திரவியத்தைத் தங்களைத் தவிர யார் பூசத் தக்கவர்? (௩)

रूपपेशलमाधुर्यहसितालापवीक्षितैः ।
धर्षितात्मा ददौ सान्द्रमुभयोरनुलेपनम् ॥ ௪ ॥

ततस्तावङ्गरागेण स्ववर्णेतरशोभिना ।
सम्प्राप्तपरभागेन शुशुभातेऽनुरञ्जितौ ॥ ௫ ॥

प्रसन्नो भगवान् कुब्जां त्रिवक्रां रुचिराननाम् ।
ऋज्वीं कर्तुं मनश्चक्रे दर्शयन् दर्शने फलम् ॥ ௬ ॥

पद्भ्यामाक्रम्य प्रपदे द्व्यङ्गुल्युत्तानपाणिना ।
प्रगृह्य चिबुकेऽध्यात्ममुदनीनमदच्युतः ॥ ௭ ॥

वा । [illegible] निवारेतौ [illegible] विशेषयन्तेक्त वितर्के । [illegible] तवाशयः
[illegible] नहि राजेति ॥ ௩ ॥ दासीति ॥ तिस्रः श्रीवोरःकट्यो वक्रा
इति त्रिवक्रेति नामेयस्याः सा । अनुलेपन क्रियायां कंसस्य बहु-
मता दास्यस्मि ॥ ௩ ॥ रूपेति ॥ रूपं सुन्दरत्वं पेशलत्वं सौकु-
मार्यं माधुर्यं च रसिकता हसितं च स्मितं आलापश्च वीक्षितं च तैर्धर्-
षितात्मा क्षोभितचित्ता । सान्द्रं घनम् ॥ ௪ ॥ तत इति ॥ स्ववर्णेतर-
शोभिना रामकृष्णयोर्वर्णाद्व्यतिरिक्तः पीतादिवर्णस्तेन शो-
भितेनाङ्गरागेण [illegible] । सम्प्राप्तपरभागेन सम्प्राप्तः परो-
त्कर्षवर्णितो भागो येन । सम्प्राप्तः परभागः शोभाति-
शयो येनेति वा । तेनानुरञ्जितौ ॥ ௫ ॥ प्रसन्न इति ॥ स्वदर्शनस्य
फलं दर्शयन् ॥ ௬ ॥ पद्भ्यामिति ॥ तस्याः प्रपदे पादाग्रे आक्रम्य
[illegible] द्व्यङ्गुल्यौ उत्ताने उन्नते यस्मिंस्तेन पाणिना
[illegible] [illegible] चिबुके उदनीनमदित्यन्वयः ॥ ௭ ॥ सेति ॥
[illegible] स्रीणां प्रवरा [illegible] श्रोणिपयोधरा

அப்பொழுது அவள் ராமகிருஷ்ணர்களுடைய சுந்தரரூபம் மிருது சரீரம் ரஸிகத்வம் இன்பங் கனிந்த வசனம் மந்தகாசப் பார்வை இவைகளைக் கண்டு மயங்கி அவர்களுக்கு அவ்வாசனுதிரவியத்தைக் கொடுத்துவிட்டாள். (௪)

இராமகிருஷ்ணர்கள் அதை வாங்கி சரீரத்திற்பூசினதால் அவர்களுடைய சரீரத்தில் இடைக்கு மேலேற்பட்ட வேறு நிறமானது அவர்களுக்கு ஒரு அழகாகவிருந்தது. (௫)

பகவான், சுந்தரவதனமுடைய திரிவக்ரை முன் பிரஸன்னராகி, அவள் தம்மைத் தரிசனஞ் செய்ததின் பலனாக அவளுடைய கூனை நிமிர்த்தத் திருவுளங் கொண்டார். (௬)

பகவான் அவளுடைய கால்விரல்களை மிதித்துக்கொண்டு, தமது கையின் இரண்டு விரல்களால் முகவாய்க் கட்டையைப் பிடித்து நிமிர்த்தினர். (௭)

ஸா தத்ருஜுஸமாநாங்கீ ப்ருஹச்ச்ரோணிபயோதரா |
முகுந்தஸ்பர்ஶநாத்ஸத்யோ பபூவ ப்ரமதோத்தமா || ௮ ||

ததோ ரூபகுணௌதார்யஸம்பந்நா ப்ராஹ கேஶவம் |
உத்தரீயாந்தமாக்ருஷ்ய ஸ்மயந்தீ ஜாதஹ்ருச்சயா || ௯ ||

ஏஹி வீர க்ருஹம் யாமோ ந த்வாம் த்யக்துமிஹோத்ஸஹே |
த்வயோந்மதிதசித்தாயா: ப்ரஸீத புருஷர்ஷப || ௰ ||

ஏவம் ஸ்த்ரியா யாச்யமாந: க்ருஷ்ணோ ராமஸ்ய பஶ்யத: |
முகம் வீக்ஷ்யாநு கோபாநாம் ப்ரஹஸம்ஸ்தாமுவாச ஹ || ௧௧ ||

ஏஷ்யாமி தே க்ருஹம் ஸுப்ரு பும்ஸாமாதிவிகர்ஶநம் |
ஸாதிதார்தோऽக்ருஹாணாம் ந: பாந்தாநாம் த்வம் பராயணம் || ௧௨ ||

விஸ்ருஜ்ய மாத்வ்யா வாண்யா தாம் வ்ரஜந்மார்கே வணிக்பதை: |
நாநோபாயநதாம்பூலஸ்ரக்கந்தை: ஸாஹநார்சித: || ௧௩ ||

யஸ்யா:| முகுந்தஸ்பர்ஶநாதிதி முக்யகாரணம் || ௮ || ௧௧ || ஏஷ்யாமீதி||
ஆதிவிகர்ஶநம் மந:பீடாஶமநம் த்வமவயவேந ஸாதித: அர்த: ஸம்ஹாரா
க்யோ யேஷாம் தே அக்ருஹாணாம் அக்ருததாராணாம் பாந்தாநாம் ப்ரவா
ஸிநாம் பரம் அயநமாஶ்ரயஸ்த்வம் ||௧௨|| விஸ்ருஜ்யேதி || ஸாஹநாதராதராம்

முகுந்தருடைய கைபட்டவுடன் திரிவக்ரையின் சரீரத்தின் கூன் நிமிர்ந்து ஒப்பிடற்கரிய அங்க இலட்சணமடைந்து காத்திரமான ஸ்தனமுந் நிதம்பமு முடைய ஒரு மாது சிரோன்மணியாக விளங்கினள். (௮)

பின்பு ரூபம் குணம் ஔதாரியம் இவைகளிற் சிறந்து விளங்கும் திரிவக்ரை, பகவானுடைய அங்கவஸ்தரித்தின் நுனியை இழுத்துக்கொண்டு நகைத்துச் சந்தோஷத்துடன் ஏ வீர! வாரும் எனது கிரகத்துக்குப் போவோம்; எனக்கு உம்மை விடப்பிரியமில்லை. ஏ புருஷ சிரேஷ்டா! உம்மைக் கண்டு விகார மடைந்த மனமுடைய என் விஷயத்தில் நீர் அனுக்கிரகியும். (௯-௰)

இவ்வண்ணந் திரிவக்ரை பிரார்த்திக்கக் கேட்டுப் பகவான், பலராமர் தன்னைப் பார்க்கத் தான் கோபர்கள் முகத்தைப் பார்த்து நகைத்து விட்டு, ஏ அழகிய புருவமுள்ளவளே! நான் நமது மித்திரர்களின் மனம் வருத்த மொழியத் தக்க முக்கிய காரியத்தைச் செய்த பின், கிரகத்தை விட்டு வெளியேறிய தேசாந்திரிகளை யாதரிக்கும் உனது கிரகத்திற்கு வருவேன். (௧௧-௧௨)

தேன் போன்ற மதுர வசனங்களால் திரிவக்ரைக்குச் சமாதானங் கூறியனுப்பி விட்டு, அங்கிருந்து புறப்பட்டுக் கடை வீதி வழியே வரும் இராம கிருஷ்ணர்களை வியாபாரிகள் கண்டு, தாம்பூலம வாசனை வீசும் மலர்மாலை முதலிய உபாயனங்களோடு எதிர்கொண்டழைத்துப் பூஜித்தார்கள். (௧௩)

तद्दर्शनस्मरक्षोभादात्मानं नाविदन् स्त्रियः ।
विस्रस्तवासःकबरवलया लेख्यमूर्तयः ॥ ॥கச॥
ततः पौरान् पृच्छमानो धनुषः स्थानमच्युतः ।
तस्मिन् प्रविष्टो ददृशे धनुरैन्द्रमिवाद्भुतम् ॥ ॥கரு॥
पुरुषैर्बहुभिर्गुप्तमर्चितं परमर्द्धिमत् ।
वार्यमाणो नृभिः कृष्णः प्रसह्य धनुराददे ॥ ॥கசூ॥

करेण वामेन सलीलमुद्धृतं
सज्यं च कृत्वा निमिषेण पश्यताम् ।
नृणां विकृष्य प्रबभञ्ज मध्यतो
यथेक्षुदण्डं मदकर्युरुक्रमः ॥ ॥கள॥

धनुषो भज्यमानस्य शब्दः खं रोदसी दिशः ।
पूरयामास यं श्रुत्वा कंसस्त्रासमुपागमत् ॥ ॥கஅ॥
तद्रक्षिणः सानुचराः कुपिता आततायिनः ।
गृहीतुकामा आवव्रुर्गृह्यतां वध्यतामिति ॥ ॥ககூ॥

प्रस्ताव्य व्रजन्त सञ्चिन्त्ये सञ्चिह्नैः सूचितः ॥கங॥ तद्दर्शनेति ॥ लेख्याः चित्रन्यस्ता इव मूर्तयो यासां ताः ॥கச॥ तत इति ॥ धनुर्यागशालां पृष्ट्वा ॥கரு॥ पुरुषैरिति ॥ प्रसह्य बलात्कारेण ॥கசூ॥ करेणेति ॥ निमिषेण अतिशीघ्रं मदकरी मत्तहस्ती ॥கள॥கஅ॥ तद्रक्षिण इति ॥ गृह्य

அங்கிருந்தமாதர்கள் இராம கிருஷ்ணர்களைப்பார்த்ததும் மதனவிகாரமடைந்து, தங்கள் ஆடை ஆபரணம் கூந்தல் இவைகள் தங்கள் சரீரத்திலிருந்து நழுவினதையும் உணராமல் சித்திரப்பதுமைகள்போல் நின்றார்கள். (௧௪)

தநுர்யாகசாலை இருக்குமிடம் எங்கே யென்று பட்டணத்து ஜனங்களைக் கேட்டுகொண்டே சென்று அச்சாலைக்குட் பிரவேசித்து அது தேவேந்திரயாகமோவென ஆச்சரியப்படத்தக்கதாயிருக்கக்கண்டார்கள். (௧௫)

கிருஷ்ண பகவான் பலாத்காரமாகச் சென்று அநேக காவலாளர்களுடைய பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு வில்லை, அவர்கள் தடுத்தும் இலட்சியஞ் செய்யாமல் தமது இடது கையில் விளையாட்டாக எடுத்து நிறுத்தி நாணேற்றி யாவரும் பார்க்க ஒரு மதயானை கரும்பை முறிப்பதுபோல் இழுத்து இரண்டு துண்டாக்கினர். (௧௬-௧௭)

அத்தநுசின் சப்தமானது ஆகாசம் பூமிதிக்குகள் எங்கும் பரவிற்று. இதைக் கம்஬ன் கேட்டுப் பயமடைந்தான். (௧௮)

பிறகு அக்காவலாளிகள் கோபங்கொண்டு தங்கள் பரிவாரங்களுடன் உயிரை வெறுத்துப் பிடியுங்கள் கட்டுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டுபகவானைப் பிடிப்பதற்காகச் சுற்றி வளைந்து கொண்டார்கள். (௧௯)

அத தாவபி ஸம்ருத்தௌ விப்ரியாத் ஸகேஶவௌ ।
க்ருத்தௌ தன்வன ஆதாய ஶகலே தாம்ஶ்ச ஜக்னது: ॥ ௨௦ ॥

பலம் ச கம்ஸப்ரஹிதம் ஹத்வா ஶாலாமுகாத்தத: ।
நிஷ்க்ரம்ய சேரதுர்ஹ்ருஷ்டௌ நிரீக்ஷ்ய புரஸம்பத: ॥ ௨௧ ॥

தயோஸ்ததத்புதம் வீர்யம் நிஶாம்ய புரவாஸின: ।
தேஜ: ப்ராகல்ப்யம் ரூபம் ச மேனிரே விபுதோத்தமௌ ॥ ௨௨ ॥
தயோர்விசரதோ: ஸ்வைரமாதித்யோऽஸ்தமுபேயிவான் ।
க்ருஷ்ணராமௌ வ்ருதௌ கோபை: புராச்சகடமீயது: ॥ ௨௩ ॥

கோப்யோ முகுந்தவிகமே விரஹாதுரா யா
ஆஶாஸதாஶிஷ ருதா மதுபுர்யபூவன் ।
ஸம்பஶ்யதாம் புருஷபூஷணகாத்ரலக்ஷ்மீம்
ஹித்வேதரான் நு பஜதஶ்சகமேऽயனம் ஶ்ரீ: ॥ ௨௪ ॥

தாம் பக்னாம் ஶ்ருத்வா தனூரக்ஷிண: க்ருத்தா: ॥ ௧௯ ॥ அதேதி । ந கேவலம் க்ருத்தௌ கிந்து தனுஷ: ஶகலே ஏவ க்ருஹீத்வா ஜக்னதுரித்யர்த்த: ॥ ௨௦ ॥ பலமிதி । பலம் ஸைன்யம் ததா ஶாலாமுகாதேவ புரம் நிஷ்க்ரம்ய ॥ ௨௧ ॥ தயோரிதி । தேஜ: ப்ரபாவம் ப்ராகல்ப்யம் தார்ஷ்ட்யம் ॥ ௨௨ ॥ தயோரிதி । ஶகடம் ஶகடனிவேஶஸ்தானம் ॥ ௨௩ ॥ கோப்ய இதி ॥ முகுந்தஸ்ய விகமே ப்ரஸ்தானஸமயே விரஹாதுரா யா ஆஶிஷ ஆஶாஸத । கிம் ? புனராகந்தவ்யமித்யாதி ப்ரார்த்தனம் க்ருதவத்ய: தா: ஸத்யா:

பிறகு இராமகிருஷ்ணர்கள் அவர்களுடைய கெட்ட எண்ணத்தை யறிந்து ஒடிந்ததநுசின் தண்டுகளை பேருக்கொன்றாகக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களை அடித்துக் கொன்றுவிட்டார்கள். (௨0)

பிறகு கம்ஸன் வேறு சில சைன்னியங்களையனுப்ப அவர்களையும் கொன்றுவிட்டு அச்சாலையின் தலைவாசலின் வழியே வெளிச் சென்று பட்டணத்தின் அழகுகளைப் பார்த்துக்கொண்டு மனக்களிப்புடன் உலாவினார்கள். (௨௧)

இராமகிருஷ்ணர்களுடைய ஆச்சரியமான வீரத்தன்மையைப்பார்த்த புரவாசிகள் அவர்களுடைய தேஜஸ் ரூபம் சாமர்த்தியம் இவைகளையுங் கண்டு இவர்கள் தேவசிரேஷ்டர்களாகத்தா னிருக்கவேண்டுமெனக் கருதினார்கள். (௨௨)

இவ்விதம் இராமகிருஷ்ணர்கள் உலாவிக்கொண்டிருக்குங் காலையில் தற்செயலால் சூரியஸ்தமனமாகக்கண்டு கோபர்கள் சூழ இரதச்சாலைக்கு சென்றார்கள்.

தன்னை வேண்டுகிறவர்கள் எல்லோரையும் தள்ளிவிட்டுத் தனக்குப் பிரியமாகக் கொண்ட லக்ஷ்மிதேவியின் வாசஸ்தானமாகிய புருஷ பூஷணருடைய சரீரரூப சம்பத்தைத் தரிசித்த மதுரா பட்டண வாசிகளுக்கு முன் கோகுலத்தி

ஸ்வநிகேதம் விஸ்ருஜ்யாத புக்த்வா க்ஷீரோபஸேசநம் ।
ஊஷதுஸ்தாம் ஸுகம் ராத்ரிம் ஜ்ஞாத்வா கம்ஸசிகீர்ஷிதம் ॥ ॥௨௫॥
கம்ஸஸ்து தநுஷோ பங்கம் ரக்ஷிணாம் ஸ்வபலஸ்ய ச ।
வதம் நிஶம்ய கோவிந்தராமவிக்ரீடிதம் பரம் ॥ ॥௨௬॥
தீர்க்கப்ரஜாகரோ பீதோ துர்நிமித்தாநி துர்மதி: ।
பஹூந்யசஷ்டோபயதா ம்ருத்யோர்தௌத்யகராணி ச ॥ ॥௨௭॥
அதர்ஶநம் ஸ்வஶிரஸ: ப்ரதிரூபே ச ஸத்யபி ।
அஸத்யபி த்விதீயே ச த்வைரூப்யம் ஜ்யோதிஷாம் ததா ॥ ॥௨௮॥

பஹிர்வா:|வாஸோஷஹிஷ்ணஸ்ய ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய| மாதுலக்ஷ்மீதேஹஸோஹாம்|
ஸ்வயம்ஸாஹஸ்ய மாதுலஸ்ய| நாஸஹோ| ஜதராநு ப்ரஹ்மாதீநு| ஹிஸாயதுபநம்
ஸ்ரீயம்ஶ்ரீ: கார்யோ ராஸ| யா மாதுலக்ஷ்மீ திவா॥௨௪॥ ஸ்வநிகேதி ॥ ஸ்வ
நிகேதம் கஷாபிதம் ஸம்ப்ராப்ய யயோர்ஸ்த| க்ஷீரஸிக்தமோதநம் புக்த்வா ஸுகம்
ந்யவஸதாம்॥௨௫॥ கம்ஸஸ்த்வதி॥ பரம் கேவலம் கோவிந்தராமயோர்விக்ரீடிதம்
தத்| நதுவாராக்ருஷ்டி: க்ருஷ்ணஸ்ய ॥௨௬॥ தீர்கேதி ॥ உபயதா ஸ்வப்நஜாகரித
ஹேதுகம் ம்ருத்யோர்தௌத்யகராணி ச| ததாஹ த்ரிபி:॥ ஜாக்ரதாம் ஸ்வப்நே
ஸ்வப்நேஷு ஹிரண்யாக்ஷா ஸயோர்ப்வ:॥ ரக்ஷஸாம் ஸ்வப்நே ஸமத:| தஸ்மின்
நாஶயாநோ| ஜாக்ரதி| ததா ப்ரதிதர்ஶிதாந் நாவிஶ்ய தேஹவீரபாவம் பதம்ஸீத்வா
திஸ்ர, ஸ்வஷ்ட ஸ்வஸ்ய॥௨௭॥ தாநேவ பதஶ்யதி ஶ்லோகத்ரயேண॥ அதர்ஶ
நம் ॥ ஜலாதௌ ப்ரதிரூபே ப்ரதிபிம்பேऽபி ஸ்வஶிரஸ: அதர்ஶநம்
அஸத்யபி த்விதீயே சக்ஷுஷோர்தோஷயுக்தோऽபி ஜ்யோதிஷாம் சந்த்ர
ஸூர்யாதீநாம் த்விரூபம் ॥௨௮॥ ஹிரேதி ॥ சாயாயாம் ப்ரதிபிம்பே சித்ரவ்யக்தி:
விஹிதகண்டபாதுகயோ: ஸங்க: ஶ்ருதியாரணோர்ப்வநி: ப்ராணவோஷ: ததை

விருந்துகிருஷ்ணன் புறப்படுந் தருணத்தில் அவருடைய பிரிவுக்கு வருந்திக் கூறியகோபிகைகளுடைய வாழ்த்து மொழிகள் மெய்யாயின. (௨௪)

அப்பொழுது இராம கிருஷ்ணர்கள் கம்ஸன் உள்ளக் கருத்தை நினைத்துக் கொண்டு சுகமாக வசித்தார்கள். (௨௫)

இராமகிருஷ்ணர்கள் விளையாட்டாக வில் முறித்ததையும் அதன் காவற்காரர்கள் சைன்னியங்கள் இவர்கள் வதை செய்யப்பட்டதையும் கேட்டுப் பயந்து கெட்டபுத்தியுள்ளவனான கம்ஸன கவலைக் கடலில் மூழ்கி, நனவிலும் கனவிலும் தன் மரணத்துக்கு ஹேதுவான பல குறிகளைக் கண்டான். (௨௬-௨௭)

நனவிற் கண்டவைகளாவன :—ஜலமுதலியவைகளில் தோன்றும் பிரதிபிம்பங்களில் தனக்குத் தலையிருந்தும் இல்லாமலிருக்கக் கண்டான். மறைவில்லாமலிருக்கும்போதே சந்திர சூரியர்கள் இரட்டித்திருக்கக்கண்டான், (௨௮)

𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌶𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌘𑍋𑌷𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ॥௨௯॥

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌖𑌰𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌲𑌦𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇𑌕𑌸𑍍𑌤𑍈𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌗𑌮𑍍𑌬𑌰𑌃 ॥ ॥௩0॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌰𑌣𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌨 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥ ॥௩௧॥

𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌕𑍌𑌰𑌵𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ।
𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍈 𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑍍 ॥ ॥௩௨॥

𑌆𑌨𑌰𑍍𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌭𑍇𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌘𑍍𑌨𑌿𑌰𑍇 ।
𑌮𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌚𑍈𑌲𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌃 ॥ ॥௩௩॥

[illegible] 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌃 । 𑌰𑌜𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 । 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥௨௯॥ 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌮𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌃 [illegible] 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 । 𑌨𑌲𑌦𑌮𑌾𑌲𑍀 𑌜𑌪𑌾𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌮𑌾𑌲𑍀 𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥௩0॥௩௧॥ 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 [illegible] 𑌨𑌿𑌶𑌿 [illegible] ॥௩௨॥௩௩॥ [illegible]

தன் நிழலின் மத்தியில் வெளியும், தன் செவிக்குள் பிராணகோஷம் இல்லா திருப்பதையும், பச்சை மரங்களில் சொர்ணச்சாயலேயும் புழுதியிலும் சேற்றிலும் தன் காலடிகள் தனக்குத் தெரியாமலிருப்பதையும் கண்டான். (௨௯)

கனவிற் கண்டவைகளாவன :—பிரேதாலிங்கனஞ் செய்ததாயும் எண்ணெய்த்தலையுடன் திகம்பரனுபிருந்து விஷங் கலந்த உணவை உண்டு செம்பருத்த மலர்மாலே தரித்துக் கழுதையிலேறிப் போனதாகவுங் கண்டான். (௩0)

இவ்விதம் பல அபசகுனங்களைக் கனவினும் நனவிலும் கண்டு தனக்கு மரணம் வருமென்று பயந்து கவலையிலாழ்ந்து நித்திரை பிடியாமலிருந்தான். (௩௧)

இன்றிரவு கழிந்து சூரியன் உதயமான பிறகு கம்ஸன் மல்ல யுத்தத்திற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்தான். (௩௨)

யுத்த அரங்கத்தைச் சிலர் பூஜித்தார்கள். சிலர் தூரியம் பேரிகை முதலிய வாத்தியங்களை முழக்கினுர்கள். மஞ்சனங்கள் யாவும் மலர்மாலைகளாலும் பதாகைகளாலும் தோரணங்களாலும் பட்டுத்துணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டன.

𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍌𑌰𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑍋𑌪𑌜𑍋𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃॥ ॥௧௪॥
𑌕𑌂𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌂𑌚 𑌉𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍।
𑌮𑌂𑌡𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌯𑌤𑌾 ॥ ॥௧௫॥
𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ॥ ॥௧௬॥
𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌶𑍍𑌶𑌲𑌸𑍍𑌤𑍋𑌶𑌲 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌤 𑌆𑌸𑍇𑌦𑍁𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ॥௧௭॥
𑌨𑌂𑌦𑌗𑍋𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍋𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌂𑌚 𑌆𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ॥ ॥௧௮॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌂𑌧𑍇
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌰𑌂𑌗𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌪𑌰𑌿𑌜𑍋𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ ௧௪।௧௫ ॥ 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌤𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁। 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃॥௧௬॥ 𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌲𑍍𑌲𑌰𑌂𑌗𑌂 ॥௧௭॥ 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌤𑌾𑌃। 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇॥௧௮॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அம்மஞ்சங்களின்மேல் நகரத்தார் தேசத்தார் வேதியர்கள் அரசர்கள் முதலிய யாவரும் சுகமாக வீற்றிருந்தார்கள். (௧௪)

கம்ஸனும் தன் சிநேகிதர்கள் மந்திரிகள் பரிவாரங்கள் சூழ மனவருத்தத்துடன் இராஜமஞ்சத்தில் வீற்றிருந்தான். (௧௫)

இச்சமையத்தில் தூரியம் முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்க மல்லர்கள் அலங்காரம் செய்துகொண்டும் மல்லதாளங்களடித்துக்கொண்டும் தங்கள் தங்கள் குருவோடு இறுமாப்புடன் வந்து கூடினார்கள். (௧௬)

சாணூரன், முஷ்டிகன், கூடன், சலன், தோசலன், முதலியவீரர்கள் வாத்தியசப்தங்களைக் கேட்டுமகிழ்ச்சியடைந்து அரங்கஸ்தலம் சென்றார்கள். (௧௭)

பிறகு நந்தகோபர் முதலியவர்களையும் போஜராஜன் அழைக்க, அவர்கள் அரங்கஸ்தலம் வந்து உபாயனங்களுடன் அரசனைக்கண்டு அவ்விடத்தில் மஞ்சத்தின் மீது வீற்றிருந்தார்கள். (௧௮)

மலல அரங்கவர்ணனையாய
42-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

॥ त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥

कुवलयापीडाख्यगजतद्धस्तिपकयोः

संहारः

॥ श्रीशुकः ॥

अथ कृष्णश्च रामश्च कृतशौचौ परन्तप ।
मल्लदुन्दुभिनिर्घोषं श्रुत्वा द्रष्टुमुपेयतुः ॥ ॥௧॥
रङ्गद्वारं समासाद्य तस्मिन्नागमवस्थितम् ।
अपश्यत् कुवलयापीडं कृष्णोऽम्बष्ठप्रचोदितम् ॥ ॥௨॥
बद्ध्वा परिकरं शौरिः समुह्य कुटिलालकान् ।
उवाच हस्तिपं वाचा मेघनादगभीरया ॥ ॥௩॥

त्रिचत्वारिंशके हत्वा गजेन्द्रं रामकृष्णयोः ।
रङ्गप्रवेशः सहसा नानाभावानुवर्णनम् ॥

अथेति ॥ [illegible] कृतं शौचं [illegible] याभ्यां तौ । [illegible] । [illegible] इति । [illegible] ॥௧॥ रङ्गेति ॥ अम्बष्ठो हस्तिपः । तेन प्रचोदितम् ॥௨॥ बद्ध्वेति ॥ परिकरं [illegible] कृत्वा । समुह्य बद्ध्वा ॥௩॥௪॥ [illegible]

---

43 வது அத்தியாயம்.

குவலயாபீடமென்னும் யானையும் யானைப்பாகனும் வதைக்கப்படுதல்.

சுகர் கூறுகிறார்.

பின் இராமரும் கிருஷ்ணரும் அதிகாலையில் எழுந்திருந்து தந்தசுத்தி செய்துகொண்டிருக்கும்போது, அரங்கஸ்தலத்தில் மல்லதுந்துபி முதலிய வாத்திய கோஷம் முழங்குவதைக்கேட்டு அவ்விடம் சென்றார்கள். (௧)

இவர்கள் அரங்கவாசலினருகே செல்லுகையில், அங்கே குவலயாபீடமென்னும் யானையை யானைப்பாகன் நடத்திக்கொண்டிருக்கக்கண்டார்கள். (௨)

உடனே கிருஷ்ணபகவான் தமது முகாரவிந்தத்திற்படிந்திருக்கு முன்மயிர்களைச்சேர்த்து முடிந்துகொண்டு இடையிற் கச்சையைவரிந்து கட்டி யானைப்பாகனைப்பார்த்து, மேகநாதம்போல் கம்பீரமாய்க் கூறுகின்றார். (௩)

அம்பஷ்டாம்பஷ்ட மார்கம் நோ தேஹ்யபக்ரம மா சிரம் |
நோ சேத் ஸகுஞ்ஜரம் த்வாத்ய நயாமி யமஸாதநம் || ||௪||

ஏவம் நிர்பர்த்ஸிதோ(அ)ம்பஷ்ட: குபித: கோபிதம் கஜம் |
சோதயாமாஸ க்ருஷ்ணாய காலாந்தகயமோபமம் || ||௫||

கரீந்த்ரஸ்தமபித்ருத்ய கரேண தரஸாக்ரஹீத் |
கராத்விகலித: ஸோ(அ)மும் நிஹத்யாங்க்ரிஷ்வலீயத || ||௬||

ஸங்க்ருத்தஸ்தமசக்ஷாணோ க்ராணத்ருஷ்டி: ஸ கேஶவம் |
பராம்ருஶத்புஷ்கரேண ஸ ப்ரஸஹ்ய விநிர்கத: || ||௭||

புச்சே ப்ரக்ருஹ்யாதிபலம் தநுஷ: பஞ்சவிம்ஶதிம் |
விசகர்ஷ யதா நாகம் ஸுபர்ண இவ லீலயா || ||௮||

[illegible]:| காலாந்தகம் யமஸ்தந்நிபம் [illegible] யஸ்ய தம் ||௫|| கரீந்த்ர இதி || விகலிதோ விச்யுத: ஸ: ஶ்ரீக்ருஷ்ணோ நிஹத்ய அலீயத| அத்ருஶ்யோ பபூவ ||௬|| ஸங்க்ருத்த இதி || அசக்ஷாண: அபஶ்யந்| க்ராணம் க்ராணம்| தேந த்ருஷ்டி: தர்ஶநம் யஸ்ய ஸ:| [illegible] நஜாநந்தீதி ப்ரஸித்தம்| பராம்ருஶத் ஸ்ப்ருஷ்டவாந்| புஷ்கரேண ஶுண்டாதண்டேந ஸ ப்ரஸஹ்ய பலாத் விநிர்கத: ||௭|| புச்ச இதி || தநுஷ: தநுஷாம் பஞ்சவிம்ஶதி பர்யந்தம்| தாவந்தம் தேஶம் கஜம் விசகர்ஷ| ஆக்ருஷ்டவாந்| கிம் [illegible]

அடேய்! அடேய்! யானைப்பாகா! நமக்கு வழிவிடு; சீக்கிரம் யானையை அப்புறங்கொண்டுபோ; இல்லாவிடில் உன்னையும் இந்த யானையையும் (ஒரு நொடியில்) வைவஸ்வத பட்டணம் அனுப்புவேன். (௪)

இவ்விதம் கிருஷ்ணபகவான் பயமுறுத்தியது யானைப்பாகன் மிகக் கோபங்கொண்டு தன்னுடைய யானைக்குக் காலாந்தக எமனுக்கு ஒப்பான கோபமுண்டாக்கி, பகவானுடன் எதிர்க்கும்படி அதை ஏவினன். (௫)

அந்த சிந்தூரமும் அவரைத்தூரத்திக்கொண்டுபோய் துதிக்கையால் பிடிக்க அவர் அதிலிருந்து நழுவி யானையை அடித்துவிட்டு அதன் கால்களின் இடையே மறைந்தார். (௬)

யானையானது சினமடைந்து, பகவான் தன் கண்ணுக்குத்தெரியாமல்மறைந்திருந்தும், மூக்கு வாசனை கொண்டு அவரிருக்குமிடம் அறிந்து அங்குமிங்கும் துதிக்கையால் துளாவிப்பிடிக்க, அதையும் மீறிக்கொண்டு வெளியேவந்துவிட்டார். (௭)

பகவான் உடனே கருடன் பாம்பை இழுப்பதுபோல், விளையாட்டாக மகா பலமுள்ள அந்த யானையின் வாலைப்பிடித்து இருபத்தைந்து வில்லளவு தூரம் இழுத்தார். (௮)

𑌸 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌃 ।
𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃 ॥ ॥௯॥
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇 ॥ ॥௧௦॥
𑌸 𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌨𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ ॥௧௧॥
𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑌾 ॥ ॥௧௨॥
𑌤𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌭𑍂𑌤𑌲𑍇 ॥ ॥௧௩॥

𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌜𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍀𑌂𑌶𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥ 𑌅 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌗𑌜𑌸𑍍𑌤𑌹𑌿 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮 । 𑌗𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃 𑌸𑌹𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌵𑌾𑌬𑌾𑌲𑌕 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௯॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 । 𑌸 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌂 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௦॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌹𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌹𑌨𑍍 ॥௧௧॥௧௨॥ 𑌶𑍍𑌯𑌤𑌕

சிறுவர்கள் கன்றுக்குட்டியின் வாலைப்பிடித்திழுத்து விளையாடுவதுபோல், பகவான் (யானையின் வாலைப்பிடித்துக்கொண்டு) அதன் விலாப்புறங்களில் அதன் கைக்ககப்படாமல் திரும்பித்திரும்பி மறைந்து வளைந்து அதையுஞ் சுழலும்படி செய்தார். (௯)

பிறகு பகவான் அந்த யானையின் எதிரில் வந்து அதைத்தமது கையால் அடித்தார். யானையும் அவரைப்பிடிக்கப்போயிற்று. அதன் கையி லகப்படாமல் வளைந்து வளைந்து ஓடி அதை அடித்துப்பின் தரையில் விழுக்காட்டினர். (௰)

உடனே பகவான் தாமும் ஓடி விளையாட்டுக்காகக் கீழே விழுந்தார். (அப்பொழுது) யானை எழுந்திருந்து கோபங்கொண்டு பகவான் பயந்துவிழுந்து விட்டதாகக் கருதி, தன் கொம்பால் அவரை இடித்தது. அவ்விடி தரையில் தாக்கும்படி பகவான் விலகிவிட்டார். (௧௧)

தன் கொம்பிடி வீணானதைக் கருதிக் கோபமடைந்த யானை, பாகனாலே ஏவப்பட்டு (மறுபடி) கிருஷ்ணனைத் துரத்திற்று. (௧௨)

அப்பொழுது பகவான் மதுசூதனர் தன்னை யெதிர்த்து வரும் யானையை எதிர்த்து நின்று அதன் துதிக்கையைப் பிடித்துத் தரையில் தள்ளினர். (௧௩)

𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ।
𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌭𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌨𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌃 ॥ ॥௧௪॥
𑌮𑍃𑌤𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।
𑌅𑌂𑌸𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑍋𑌽𑌸𑍃𑌙𑍍𑌮𑌦𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑌂𑌕𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌣𑌿𑌕𑌾𑌵𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌹𑍋 𑌬𑌭𑍌 ॥ ॥௧௫॥

𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌮𑌲𑍍𑌲𑌵𑌧𑌕𑌥𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃

𑌵𑍃𑌤𑍌 𑌗𑍋𑌪𑍈𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌦𑍇𑌵𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑍌
𑌰𑌂𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑌤𑍂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌗𑌜𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍌 ॥ ॥௧௬॥
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑍋𑌽𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌶𑌿
[𑌶𑍁𑌃 ।
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌭𑍋𑌜𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌡𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌂𑌗𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 ॥ ॥௧௭॥

𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑌂𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌬𑌭𑍌 । 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 । 𑌅𑌂𑌸𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌂 𑌗𑌜𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 । 𑌅𑌸𑍃𑌜𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌂𑌕𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑌣𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌹𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌰𑌂𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍

யானை விழுந்தவுடன் பகவான் அதன் தலையை ஒரு காலால் மிதித்துக்கொண்டு சிங்கம்போல் நின்று, வெகு சுளுவில் அதன் கொம்பைப் பிடுங்கி அதைக்கொண்டே யானையையும் யானைப்பாகனையும் அடித்துக் கொன்றுவிட்டார். (௧௪)

இறந்த யானை அங்கேயே கிடக்க, அதன் கொம்பை மட்டும் பகவான் கையில் எடுத்துத்தோளில் தாங்கிக்கொண்டு யானையினது மதஜலத்திவலைகளும் இரத்தத்துளியும் சரீரத்தில் அடையாளமாகத் தெரிய, கோபர்கள் சமீபஞ் சென்று முகாரவிந்தத்தில் வேர்வை ததும்ப விளங்கினர். (௧௫)

சாணூரன் முதலியமல்லர்களின் வதை.

பிறகு சில கோபர்களுடன் பலதேவரும் ஜனர்த்தனரும் (யானையினது) இரண்டு தந்தங்களையும் இரண்டு ஆயுதமாகக்கொண்டு அரங்க மண்டபத்துக்குட் பிரவேசித்தார். (௧௬)

அப்படிப் பிரவேசித்து நின்ற பகவான் மல்லர்களுக்கு இடியாகவும் மனிதர்களுக்குப் புருஷ சிரேஷ்டராகவும் மாதர்களுக்கு உருவங்கொண்ட எதிர்தோன்றிய மன்மதனாகவும் கோபர்களுக்குப் பந்துவாகவும் துஷ்ட அரசர்களுக்கு சிக்ஷகராகவும் தாய்தந்தைகளுக்குச் சிசுவாகவும் போஜபதியாகிய கம்ஸனுக்கு மிருத்யுவாகவும் அறியாதவர்களுக்கு விராட் புருஷனாகவும் யோகிகளுக்கு பரபிர்மமாகவும் விருஷ்ணிகளுக்கு பரதேவதையாகவும் பலராமருடன் விளங்கினர். (௧௭)

ஹதம் குவலயாபீடம் த்ருஷ்ட்வா தாவபி துர்ஜயௌ ।
கம்ஸோ மநஸ்வ்யபி ததா ப்ருஶமுத்விவிஜே ந்ருப ॥ ॥௧௮॥

தௌ ரேஜதூ ரங்ககதௌ மஹாபுஜௌ
விசித்ரவேஷாபரணஸ்ரகம்பரௌ ।
யதா நடாவுத்தமவேஷதாரிணௌ
மந: க்ஷிபந்தௌ ப்ரபயா நிரீக்ஷதாம் ॥ ॥௧௯॥

நிரீக்ஷ்ய தாவுத்தமபூருஷௌ ஜநா
மஞ்சஸ்திதா நாகரராஷ்ட்ரகா ந்ருப ।
ப்ரஹர்ஷவேகோத்கலிதேக்ஷணாநநா:
பபுர்ந த்ருப்தா நயநைஸ்ததாநநம் ॥ ॥௨௦॥

கிஞ்ச॥ ப்ரதநமேவாவேதீதி ॥௧௬॥ தத்ர ஶ்ருங்காராதி ஸர்வரஸகதம்ப மூர்த்திர்பகவாந் தத்ததபிப்ராயாநுஸாரேண பபௌ ந ஸாகல்யேந ஸர்வேஷாமித்யாஹ ॥ மல்லாநாமிதி ॥ மல்லாதீநாம் தஶாநாம் த்ரஷ்டூணாம் க்ரம ஶோ ரௌத்ராதிரஸேந உபயாவிதிதஸ்து ஸாக்ரஜோ ரங்கம் கத இத்யந்வய: । ரௌ ஶிஷ்டாவ்யக்தா ரஸா: க்ரமேண ஶ்லோகேந நிபத்யந்தே ॥ ரௌத்ரோऽத்புதஶ்ச ஶ்ருங்காரோ ஹாஸ்யம் வீரோ தயா ததா । பயாநகஶ்ச பீபத்ஸஶ்ஶாந்தஸ்ஸப்ரேமபக்திக: । கவிபிஸ்த்வஷ்டௌ விராட் விஜ்ஞ: கவயஸ்த்வைக்யோ ராஜத இதி ததா । கவேந்த்ர ஸீஹ த்ஸஉக்த: । விஜ்ஞஸ்யாபி ச க்வஜந்ம ஸார ஸர்வாங்கவித்யாதிநா வக்ஷ்யதி ॥௧௭॥ ஹதமிதி ॥ உத்விவிஜே பீதோ பபூவ ॥௧௮॥ தாவிதி ॥ யதா நடாவிதி நிதர்ஶநம் ப்ரஸித்தம் ॥௧௯॥ நிரீக்ஷ்யேதி ॥ ப்ரஹர்ஷவேகேந உத்கலிதாநி உஜ்ஜ்ரும்பிதாநி ஈக்ஷணாந்யாநநாநி ச யேஷாம் தே । தயோராநநம் பபு: பாநம் க்ருதவந்த: । நிராகாங்க்ஷா ந பபூவுரித்யர்த்த: ॥௨௦॥ ததேவாஹ ॥ பிபந்த இவேதி ।

ஏ அரசனே! அப்பொழுது கம்ஸன் அதிதீரனாயினும் குவலயா பீடத்தைக் கொன்ற இராமகிருஷ்ணர்களைத் தன்னால் ஜயிக்க முடியாதெனக் கருதி மிகவும் மனங்கலங்கினான். (௧௮)

இரண்டு நடர்கள் உத்தமமான வேஷம் பூண்டு தங்கள் அழகால் பார்ப்பவர்களுடைய மனதைக் கவர்வதுபோல், மகாபுஜபல வீரர்களாகிய இராமகிருஷ்ணர்கள் பலவிதமான ஆபரணம் பூமாலை பீதாம்பரம் இவைகளைத் தரித்து அரங்கமண்டபத்தில் அழகாய் விளங்கினார்கள். (௧௯)

மஞ்சத்தின்மீதிருந்து வேடிக்கை பார்க்கும் பட்டணத்தார், தேசத்தார் எல்லாரும் உத்தம புருஷர்களாகிய இராம கிருஷ்ணர்களைப்பார்த்து, நேத்திரானந்தமடைந்து, முகமலர்ச்சிகொண்டு உள்ளமகிழ்ந்து இன்னும் பார்க்க வேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவர்களாகவே யிருந்தார்கள். (௨௦)

𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ ॥௨௧॥

𑌊𑌚𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵 ॥ ॥௨௨॥

𑌏𑌤𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ ॥௨௩॥

𑌏𑌷 𑌵𑍈 𑌕𑌿𑌲 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌨𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌲𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌗𑍂𑌢𑍋 𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ ॥௨௪॥

𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌃 ।
𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍌 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌕𑌃 𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 ॥ ॥௨௫॥

𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯𑍋 𑌦𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌮𑌦𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ॥௨௬॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑍇𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌧𑍃𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋𑌽𑌮𑍁𑌨𑌾 ।
𑌵𑌰𑍍𑌷𑌵𑌾𑌤𑌾𑌶𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 । ॥௨௭॥

𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௨௧॥ 𑌊𑌚𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌵𑌧𑍂𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌰𑍂𑌪𑌂 [illegible] 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑍌𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌸𑌿𑌤𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௨௨॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃

அவர்கள், இராம கிருஷ்ணர்களுடைய நற்குணம், இனிமையான மொழி, ஔதாரியம் இவைகளைப் பார்த்ததும் முன்பு தாங்கள் கேள்விப்பட்டவைகளை நினைத்துக்கொண்டு, சிலர் நேத்திரங்களால்வாரி யுண்பதுபோலவும், சிலர் நாவால் ருசிப்பதுபோலவும்; சிலர் நாசியால் முகர்வது போலவும், சிலர் தங்கள் கரங்களால் ஆலிங்கனஞ் செய்வதுபோலவும் பாவித்து, ஒருவர்க்கொருவர் "இவ்விருவரும் சாக்ஷாத்நாராயண மூர்த்தியின் அம்சங்களாகவசுதேவருடையகிரகத்தில் அவதரித்திருப்பவரெனவும், இதோ இந்த கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் தேவகியினிடத்திற்பிறந்து, உடனேகோகுலமடைந்து இதுவரையில் இரகசியமாக நந்தகோபருடைய கிரகத்தில் வசித்து வளர்ந்தவரெனவும், இவர்தான் பூதனையைக் கொன்றவரெனவும், சுழல் காற்றுகவந்த அசுரனைக் கொன்றவர் இவர் தான் எனவும், இவர்தான் இரண்டு மருதமரங்களை வேரோடு களைந்தவர்; சங்கசூடன், கேசி, தேனுகன் இன்னும் மற்றுமுள்ள அசுரர்களைக்கொன்றதும், காட்டுத் தீயிலிருந்து பசுக்களையும் பாலகர்களையும் ரக்ஷித்ததும், காளிங்கனது கர்வபங்கஞ் செய்ததும், இந்திரனுடைய மத படக்கினதும் ஏழு நாள் கோவர்த்

கோப்யோऽஸ்ய நித்யமுதிதஹஸிதப்ரேக்ஷணம் விபோ꞉ ।
பஶ்யந்த்யோ விவிதாம்ஸ்தாபாம்ஸ்தரந்தி ஸ்மாஶ்ரமம் முதா ॥ ௨௮ ॥

வதந்த்யநேந வம்ஶோऽயம் யதோ꞉ ஸுபஹுவிஶ்ருத꞉ ।
ஶ்ரியம் யஶோ மஹத்வம் ச லப்ஸ்யதே பரிரக்ஷித꞉ ॥ ௨௯ ॥

அயம் சாஸ்யாக்ரஜ꞉ ஶ்ரீமாந் ராம꞉ கமலலோசந꞉ ।
ப்ரலம்போ நிஹதோ யேந வத்ஸகோ யே பகாதய꞉ ॥ ௩0 ॥

ஜநேஷ்வேவம் ப்ருவாணேஷு தூர்யேஷு நிநதத்ஸு ச ।
க்ருஷ்ணராமௌ ஸமாபாஷ்ய சாணூரோ வாக்யமப்ரவீத் ॥ ௩௧ ॥

ஹே நந்தஸூநோ ஹே ராம பவந்தௌ வீரஸம்மதௌ ।
நியுத்தகுஶலௌ ஶ்ருத்வா ராஜ்ஞாऽऽஹூதௌ தித்ருக்ஷுணா ॥ ௩௨ ॥

ஸதாவிதி ॥ ௨௧ ॥ ஸஜ இதி ॥ கிமேதே இதி ஸஹ்ருத்ராந்த꞉ ॥ ௨௪ ॥ வர்த்தநேதி ॥ க்ருஹ்ய꞉ ஶம்பவவம்ஶஜ꞉ । அநேந ச அவதாராஸ்ப்ராதய꞉ ॥ ௨௫ ॥ ௨௭ ॥ கோப்ய இதி ॥ ஶ்ருஷ்டம் ச தத்ப்ரேக்ஷணம் ச ஶ்ருஷ்டேக்ஷணம் । ஆஶ்ரமம் ஶ்ரமவர்ஜிதம் । யதா । ஆஶ்ரமம் யதாபவதி ததா தரந்தீத்யேதி ॥ ௨௮ ॥ வதந்தீதி ॥ அநேந பரிரக்ஷிதோ யதோர்வம்ஶ꞉ ஸுபஹுவிஶ்ருதஸ்ஸந் ஶ்ரியாதி லப்ஸ்யத இதி வதந்தீதி ॥ ௨௯ ॥ அயமிதி ॥ யேந பகபகவத்ஸாஸுரேஷு விபயுயோதி ஜநவர்கேஷு அநிஷ்டமா꞉ ॥ ௩0 ॥ ஜநேஷ்விதி ॥ ஜநேஷ்வேவம் ப்ருவாணேஷு ஸத்ஸு ததஸ்ஸமாநஸ்தாணூரோ

தனகிரியை ஒரு கரத்திற்றூங்கி, மழை, இடி காற்று இவைகளால் இம்சையுண்டாகாதபடி கோகுலத்தை ரக்ஷித்ததும் இவர் தானென்றும் கோப ஸ்திரீகள் சதா காலமும், மகிழ்ச்சியையும் மந்தகாஸப் பார்வையையுமுடைய இம்முகுந்தரது முகாரவிந்த தரிசனஞ்செய்வதினல் அவரவர்களுடைய வருத்தத்தைத் தீர்த்துக்கொள்கிருரெனவும் இந்த யதுவம்சத்தைப் பாதுகாப்பவர் இம் முகுந்தரானதால், உலகத்தில் மிகப்பிரசித்தி யடைந்து, அவ்வம்சம், இனி சம்பத்து, யஸஸ், மகத்வம், இவைகளை யடைப் போகிறதென்று சொல்லப்படுகிறதெனவும், கமலலோசனராகிய இந்தச் சீமான் தான் இவருடைய தமையனுகிய இராமர் என்பவர்; இந்த இராமர் தான் பிரலம்பன் வத்ஸகன், பகன் முதலிய அசுரர்களைக் கொன்றவரென்றும் சொல்லிக்கொண் டிருக்கையில், அரங்க மண்டபத்தின் உள்ளே பிரவேசித்த இராம கிருஷ்ணர்களுடன் சாணூரன் என்னும் மல்லன் சிறிது வார்த்தையாடிப்பின்வருமாறுசம்பாஷித்தான்.(௨௧-௩௧

ஏ நந்த புத்ர! ஏ இராம! நீங்கள் யாவரும் புகழத்தக்கவீரர்கள், யுத்த சமர்த்தர்கள் என்பதை அரசன் கேட்டு, உங்களுடைய (பலத்தை) பார்ப்பதற்காக எங்களை வரவழைத்திருக்கிருன். (௩௨)

ப்ரியம் ராஜ்ஞ: ப்ரகர்தவ்யம் ஶ்ரேயோ விந்தந்தி வை ப்ரஜா: ।
மநஸா கர்மணா வாசா விபரீதமதோऽந்யதா ॥ ॥௧௩॥

நித்யம் ப்ரஸ்ருதா கோபா வத்ஸாநாரக்ஷ்ய ஸர்வத: ।
வநேஷு மல்லயுத்தேந க்ரீடந்தஶ்சாரயந்தி கா: ॥ ॥௧௪॥

தஸ்மாத்ராஜ்ஞ: ப்ரியம் யத்யா வயஞ் கரவாவஹே ।
ஹ்ருஷ்டாஸ்தா ந: ப்ரவர்தந்தி ஸர்வபூதமயோ ந்ருப: ॥ ॥௧௫॥

தம் நிஶம்யாப்ரவீத்க்ருஷ்ணோ தேஶகாலோசிதம் வச: ।
நியுத்தார்த்தே நோऽபீஷ்டம் மந்யமாநோऽபி தத்வச ॥ ॥௧௬॥

ப்ரஜா போஜபதேரஸ்ய வயஞ்சாபி வநேசரா: ।
கரவாம ப்ரியம் நித்யம் தத: பரமநுக்ரஹ: ॥ ॥௧௭॥

பாலா வயம் துல்யவயோபிரேவ ஸ்ரீவிஷ்யாமோ யதோசிதம் ।
ஸவேந்த்யுத்தம் நாதர்மம் ப்ரேக்ஷகாணாம் ஸபாஸத: ॥ ॥௧௮॥

ப்ரவர்திதி॥௧௨॥௧௪॥ தஸ்மாதிதி। ஹேக்ருஷ்ண ப்ரியம்கரவாவேதி ராஜ்ஞ: ப்ரீதே ஸசிதாநிவ ப்ரவர்திந: ॥௧௫॥௧௭॥ பாலா இதி ॥ யதோசிதம் நியுத்தம் பாஹுயுத்தம்ஸவேத । துல்யஸமாநஸ்ய: துல்யஸமாநாதிக்ருதாநு । ஜநாநு அயதோ தாஸ்வஶ்ச நஸ்வஶோசித்யம்॥ ஹேதேஷு திவா॥௧௮॥ நேதி॥ ஸஹஸ்ரதிவா

மனதினுலும் வாக்கினுலும் செய்கையினுலும் பிரஜைகள் தங்கள் அரசனுக்குப்பிரியமுண்டாக்கித் தாங்கள் நன்மை பெறுகிறுர்கள்; இதுமாறுமேயானுல், நன்மையும் மாறும் (௧௩)

கோபர்கள் கன்று மேய்ப்பவர்கள் யாவரும் நாடோறும் சுகமாக வனத்தில் பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டே விளையாட்டிற்கு மல்லயுத்தஞ் செய்து வருகிறுர்கள். (௧௪)

ஆகையால் நாமிருவரும் அரசன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவோம். சர்வப்பிராணிசொருபனுன அரசன் இன்பமடைவானுகில், பிரஜைகளும் இன்பமடையும். (௧௫)

இதைக்கேட்ட கிருஷ்ண பகவான் யுத்தத்தில் பிரியங்கொண்டு, அவனைப் புகழ்ந்து தேசகாலோசிதமாகப் பேசினுர். (௧௬)

நாம்இந்த போஜபதியினுடைய வனவாசிகளான பிரஜைகள் ஆகையால்,நாடோறும் அவருக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டும். அது தான் நமக்கு உத்தமமான அனுக்கிரகம் (௧௭)

ஆனுல் நாங்கள் சிறுவர்கள். நமக்குள் ஒருவர்க்கொருவர் சரியானபலமுள்ளவர்களுடன் உசிதமாய் விளையாடி வருவோம். இந்த சபையாரை அதர்மம் அணுகாதபடி யுத்தம் நடந்து வரட்டும்என்றுர். (௧௮)

॥ 𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑌃 ॥

𑌨 𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌨 𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌲𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ।
𑌲𑍀𑌲𑌯𑍇𑌭𑍋 𑌹𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑍃𑌤𑍍 ॥ ॥௩௯॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌃 ॥ ॥௪௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌕𑍁𑌵𑌲𑌯𑌾𑌪𑍀𑌡𑌵𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥௩௯॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌹 𑌅𑌨𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 । 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 । 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥௪௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அதற்குச் சாணூரன், நீ பாலனல்ல குழந்தையுமல்ல. பலராமனேபலவான்களுக்கெல்லாம் சிரேஷ்டமான பலசாலி; ஆயிரம் யானைபலமுள்ள குவலயாபீடமென்னும் யானையை விளையாட்டாகக்கொன்றிருக்கிறாய் நீ. (௩௯)

ஏ வார்ஷ்ணேய! நீங்களும் எதிரிகளுடன் தர்மமாக யுத்தம் பண்ணவேண்டும். நீ என்னுடனும் பலராமன்முஷ்டிகளுடனும் யுத்தம் செய்யவேண்டும். (௪௦)

குவலயாபீடவதமாகிய

43 வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

॥ 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌆𑌸𑌸𑌾𑌦𑌾𑌥 𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ ॥௧॥

𑌆𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍂𑌰𑍂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ॥௨॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌵𑌿𑌚𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌯𑌾 ॥ ॥௩॥

𑌅𑌰𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍀 ।
𑌶𑌿𑌰𑌃𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌸𑍋𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑌤𑍁𑌃 ॥ ॥௪॥

𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑌪𑌾𑌤𑌨𑍈𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ॥௫॥

𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌾𑌣𑍂𑌰𑌕𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑌂𑌸𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤 𑌆𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌚𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤 𑌏𑌵𑌂𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௧॥௩॥ 𑌅𑌰𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 । 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌𑌽𑌰𑌤𑍍𑌨𑍀 ॥௪॥ 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌨𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂

---

44 வது அத்தியாயம்.

சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் சங்கற்பத்தில் உறுதிகொண்ட பகவான் மதுசூதனர், சாணூரனுடனும் ரோகிணி சுதராகிய பலராமர் முஷ்டிகனுடனும் எதிர்த்தார்கள். (௧)

உடனே இருவரும் சேர்ந்து புஜங்களிலேயும் துடைகளிலேயும் தட்டிக்கொண்டு பின் பிரிந்து சுற்றி வந்து மறுபடியும் சேர்ந்து ஒருவரை ஒருவர் ஜயிக்க விரும்பி கைகளால் கைகளையும் கால்களால் கால்களையும் கட்டிக்கொண்டு இழுத்துக்கொண்டார்கள், (௨-௩)

ஒருவர்க்கொருவர் முஷ்டியால் குத்திக்கொண்டும் முழங்கால்களால் இடித்துக்கொண்டும் தலைக்குத் தலை மோதிக்கொண்டும் மார்போடு மார்பு தாக்கிக்கொண்டும் யுத்தம் புரிந்தார்கள். (௪)

ஒருவர்க்கொருவர் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு சுற்றியும், உந்தித்தள்ளியும், இறுக்கிகட்டிக்கொண்டும், தள்ளிக்கொண்டும் எதிரிலும் பின்புறத்திலும் வளைந்து வளைந்து எதிர்த்தும் யுத்தம் புரிந்தார்கள். (௫)

உத்தா²பநைருந்நயநைஶ்சாலநை: ஸ்தா²நகைஶ்ச தௌ ।
பரஸ்பரம் ஜிகீ³ஷந்தாவபசக்ரதுராத்மந: ॥ ௬ ॥

தத்³ப³லாப³லவத்³யுத்³த⁴ம் ஸமேதா: ஸர்வயோஷித: ।
ஊசு: பரஸ்பரம் ராஜந் ஸாநுகம்பா வரூத²ஶ: ॥ ௭ ॥

மஹாநயம் ப³தாத⁴ர்ம ஏஷாம் ராஜஸபா⁴ஸதா³ம் ।
யே ப³லாப³லவத்³யுத்³த⁴ம் ராஜ்ஞோऽந்விச்ச²ந்தி பஶ்யத: ॥ ௮ ॥

க்வ வஜ்ரஸாரஸர்வாங்கௌ³ மல்லௌ ஶைலேந்த்³ரஸந்நிபௌ⁴ ।
க்வ சாதிஸுகுமாராங்கௌ³ கிஶோரௌ நாப்தயௌவநௌ ॥ ௯ ॥

நிஷ்பீட³நம் அவபாதநம் அத⁴:க்ஷேப: உத்ஸர்பணம் உத்ஸ்ருஜ்ய பரதோ க³மநம் அபஸர்பணம் அபஸ்ருஜ்ய ப்ருஷ்ட²தோ க³மநம் ஏதை: ப்ரத்யங்கா³தை: ப்ரத்யாப்ருதவந்தௌ ॥ ௫ ॥ உத்தா²பநைரிதி ॥ உத்தா²பநம் பாதௌ ஜாநுநீ ச விநிக்ஷிப்ய பதிதஸ்யோத்தா²பநம் । உந்நயநம் ஹஸ்தாப்⁴யாமுத்க்ஷிப்ய நயநம் । சாலநம் ஸ்தா²நாத் ப்ரச்யாவநம் । ஸ்தா²பநம் பாணிபாதா³தி³ நிஷ்பீட³நம் ஏவம் பரஸ்பரமாத்மநோ தே³ஹஸ்யாபசக்ரது: அபகாரம் க்ருதவந்தௌ ॥ ௬ ॥ ததி³தி ॥ தத்³யுத்³த⁴ம் ப³லாப³லவத் ஸமகதோ ப³லம் அந்யத: அப³லம் தத்³யுத்³த⁴ம் விஶிஷ்டம் வீக்ஷ்யேத்யர்த²: ॥ ௭ ॥ ததே³வாஹ ஸார்த⁴த்ரயேண மஹாநிதி ॥ யஸ்யாம் ஸபா⁴யாம் ப³லாப³லவதோர்யுத்³த⁴ம் த்³ருஷ்ட்வா மஹாநயமத⁴ர்ம இத்யந்வய: । ப³லாப³லயோ ராஜ்ஞோ வீக்ஷ்யம் ராஜ்ஞோ பஶ்யத: ஸ்வயம் விரமந்தி அந்ந்விச்ச²ந்தி ஹாநயமத⁴ர்ம இத்யந்வய: ॥ ௮ ॥ ப³லாப³லவத்³யுத்³த⁴ம் ப்ரபஞ்சயதி வஞ்ச²பி⁴: க்வேதி ॥ வஜ்ரஸாராணி வஜ்ரவத்க²டி²

ஒருவர் காலை ஒருவர் மடக்கி வீழ்த்தியும், பின் எழுப்பிக் கையைப்பிடித்துச்சுற்றியும் கழுத்தைக்கட்டியும் நழுவி ஓடியும் களைத்துப்போகும்படி யுத்தம் புரிந்தார்கள். (௬)

அரசனே! அங்கு கூட்டங்கூட்டமாகப் பிரிந்து நின்றமாதர்கள் இச்சிறுவர்களாகிய இராமகிருஷ்ணர்களுடன், மல்லர்கள் யுத்தம் புரிவதைப்பார்த்து, இரக்கங்கொண்டு "அதிக பலமுள்ளவர்களுக்கும் பலங்குறைந்தவர்களுக்கும் யுத்தத்தை ஏற்படுத்தி அதை அரசன் பார்க்கும்படி செய்வது இச்சபையார்க்குப்பெரும் அதர்மமே; மலைபோல் பெருத்த சரீரமும் வச்சிரம்போல் உறுதிகொண்ட அவயவங்களுமுடைய மல்லர்களெங்கே! மிருதுவான அவயவங்களுடைய யௌவனமடையாத இக்குழந்தைகளெங்கே! இச்சபையாருக்கு தர்மவிகாதம் சம்பவிக்குமாகையால் அதர்மம் நடக்குமிடத்திலிருப்பது எக்காலத்தும் யுக்தமல்ல; மதியிற்சிறந்தவர்கள் சபையில் நடக்கும் தோஷங்களை நினைத்து, சபைக்கேவரமாட்டார்கள். அச்சபையிலிருக்கும் மூடர்கள், உண்மையிதுவென அறிந்து அதைக் கூறா

தர்மவ்யதிக்ரமோ ஹ்யஸ்ய ஸமாஜஸ்ய த்ருவம் பவேத்।
யத்ராதர்ம: ஸமுத்திஷ்டேந் ந ஸ்தேயம் தத்ர கர்ஹிசித் ॥ ॥௧௦॥

ந ஸபாம் ப்ரவிஶேத் ப்ராஜ்ஞ: ஸப்யதோஷாநநுஸ்மரந் !
அப்ருவந் விப்ருவந்நஜ்ஞோ நர: கில்பிஷமஶ்நுதே ॥ ॥௧௧॥

வல்கத: ஶத்ருமபித: க்ருஷ்ணஸ்ய வதநாம்புஜம் ।
வீக்ஷ்யதாம் ஶ்ரமவார்யுப்தம் பத்மகோஶமிவாம்புபி: ॥ ॥௧௨॥

கிம் ந பஶ்யத ராமஸ்ய முகமாதாம்ரலோசநம் ।
முஷ்டிகம் ப்ரதி ஸாமர்ஷம் ஹாஸஸம்ரம்பஶோபிதம் ॥ ॥௧௩॥

புண்யா பத வ்ரஜபுவோ யதயம் ந்ருலிங்க
கூட: புராணபுருஷோ வநசித்ரமால்ய: ।
கா: பாலயந் ஸஹபல: க்வணயம்ஶ்ச வேணும்
விக்ரீடயாஞ்சதி கிரித்ரரமார்சிதாங்க்ரி: । ॥௧௪॥

நாநி ஸம்பூர்ணாந்யங்காநி யயோஸ்தௌ ॥௯॥ தர்மேதி ॥ ஸமாஜஸ்ய ஸபாயா: ॥௧௦॥ ஸப்யா தோஷா: ॥ நேதி ॥ அப்ருவந் ஜாநந்நபி தூஷ்ணீம் திஷ்டந் விப்ருவந் விபரீதம் ப்ருவந் அஜ்ஞ: ந ஜாநாமீதி ப்ருவந் அத: ப்ராஜ்ஞ: ஸபாம் ந ப்ரவிஶேதிதி ॥ ௧௧ ॥ வல்கத இதி ॥ வல்கத: ஶத்ரோ: ஸமந்தத: தாவத: க்ருஷ்ணஸ்ய ஶ்ரமவாரிணா உப்தம் வ்யாப்தம் வதநாம்புஜம் த்ருஶ்யதாம் ॥௧௨॥ அந்யா ஆஹு: ॥ கிமிதி ॥ ஸாமர்ஷம் ஸக்ரோதம் ஹாஸேந ஸம்ரம்பேண ச ஶோபிதேந ஶோபநம் ॥௧௩॥ அந்யா ஆஹு: ॥ புண்யா இதி ॥ ந்ருலிங்கேந மநுஷ்யவேஷேண கூட: । வநஸ்யாநி சித்ராணி மால்யாநி யஸ்ய ஸ: கிரித்ர: ஶிவ: ரமா ச தாப்யாமர்சிதாவங்க்ரீ யஸ்ய ஸ: । அயம் பாவ: யயோ: ஶம்ஸாம் யஸ்யா ஜயம் பராஹ்ந்யபேதே தாத்ருஶவ்ரஜஹர்ஷாயந்த்யா: யதுபாவம் அயாக்ருஷ்டோ

விடினும் அல்லது உண்மைக்கு விரோதமாய்க் கூறினாலும் பாபத்தை யடைவார்கள்; சத்துருவுடன் சுற்றி ஓடிவரும் கிருஷ்ணனுடைய வேர்வை படிந்த வதனம் போருகமானது ஜலத்திவலைகள் படிந்த தாமரை மலர்போற் காண்கிறது பாருங்கள்; சிவந்த கண்களுடன் சிரித்த முகமுடையவராய் கோபாவேசத்துடன் முஷ்டிகனுடன் போர்புரியும் பலராமரை நீங்கள் பார்க்கவில்லை போலும்? மானுடவேடம் பூண்டு விசித்ரமான வனமாலையணிந்து வேணு கானத்துடத்துடன் வனத்தில் மாடு மேய்த்துக்கொண்டிருந்து பின் பலராமருடன் விளையாடிக்கொண்டே திரும்பி வரும் புரான புருஷராகிய பகவானைக் கண்டு மகிழும் கோபர்களே புண்ணியவான்கள். லாவண்ய ஸாரமாயும் ஒப்பு உயர்வற்றதாயும் இயற்கை அமைப்பாயும் யஶஸுக்கும் லட்சுமிக்கும் முக்கியமான இருப்பிடமாயுமிருக்கிற இந்த ஈசுவரனுடைய ரூபத்தை அனுதினமும்

[stamp]

𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌸𑌾𑌰𑌮𑌸𑌮𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ।
𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌵𑌾𑌭𑌿𑌨𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪-
𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌧𑌾𑌮 𑌯𑌶𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥ ॥௧௫॥

𑌯𑌾 𑌦𑍋𑌹𑌨𑍇𑌵𑌹𑌨𑌨𑍇 𑌮𑌥𑌨𑍋𑌪𑌲𑍇𑌪-
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌙𑍍𑌖𑍇𑌙𑍍𑌖𑌨𑌾𑌰𑍍𑌭𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑍌 ।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍈𑌨𑌮𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑍋𑌶𑍍𑌰𑍁𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑍋
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾𑌨𑌾𑌃 ॥ ॥௧௬॥

[illegible]

கண்களால் அருந்திமகிழ்ந்த கோப ஸ்திரீகள் செய்ததவம் யாதோ! அன்புடன் திரிவிக்ரமராகிய இவரை மனதில் நினைத்துச் சகல பாக்கியமும் பெற்ற கோபஸ்திரீகள், பால்கறப்பது நெல் குத்துவது தயிர் கடைவது தரைமெழுகுவது தொட்டிலாட்டிக் குழந்தையைச் சமாதானப் படுத்துவது தண்ணீர் தெளித்து விளக்குவது முதலியவைகளைச் செய்யுங்காலத்தில் ஆநந்தக் கண்ணீருடன் இந்த பகவானுடைய லீலைகளைப்பாடி மகிழ்ந்துளராதலால் அவர்களே தன்னியர்கள்! பசுக்களை மேய்ப்பதற்காகக் கோகுலத்திலிருந்து காலையில் வெளிப்புறப்பட்டுச் சாயங்காலத்தில் பசுக்களுடன் வேணுகானஞ் செய்துகொண்டு கோகுலம் வரும்போது அந்த வேணுகானத்தைக் கேட்டு வழியில் எதிர்